

OBVESTILO BRALCU

Ta objava vsebuje prečiščeni različici Pogodbe o Evropski uniji (PEU) in Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) ter Protokole in priloge, kakor so bili spremenjeni z Lizbonsko pogodbo, podpisano 13. decembra v Lizboni, in ki je začela veljati 1. decembra 2009. Vsebuje tudi Izjave, priložene Sklepni listini Medvladne konference, ki je sprejela Lizbonsko pogodbo.

Ta objava vsebuje tudi spremembe iz Protokola o spremembi Protokola o prehodni ureditvi, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji, Pogodbi o delovanju Evropske unije in Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo ter spremembe iz Uredbe (EU, Euratom) št. 741/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. avgusta 2012 o spremembi Protokola o statutu Sodišča Evropske unije in Priloge I k Protokolu, kakor tudi iz sklepov Evropskega sveta 2010/718/EU in 2012/419/EU z dne 29. oktobra 2010 oziroma 12. julija 2012 o spremembi položaja otoka Saint-Barthélemy in Mayotteja v razmerju do Evropske unije. Poleg tega ta objava vključuje dodatek odstavka 3 člena 136 PDEU, kakor je določeno v Sklepu Evropskega sveta 2011/199/EU z dne 25. marca 2011 o spremembi člena 136 Pogodbe o delovanju Evropske unije glede mehanizma za stabilnost za države članice, katerih valuta je euro, kar sledi zaključku postopkov za odobritev držav članic. Ta objava vsebuje tudi spremembe nastale zaradi akta o pristopu Republike Hrvaške. Ta objava vsebuje tudi spremembe iz Uredbe (EU/Euratom) 2015/2422 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2015 o spremembi Protokola o statutu Sodišča Evropske unije.

Ta objava prav tako vsebuje uradne popravke, ki so bili sprejeti do marca 2016.

Ta objava vključuje tudi besedilo Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, ki so jo Evropski parlament, Svet in Komisija razglasili v Strasbourgu 12. decembra 2007 (UL C 303, 14.12.2007, str. 1). To besedilo prevzame besedilo Listine, razglashene 7. decembra 2000, ga prilagodi ter nadomesti od 1. decembra 2009 dalje, ko je začela veljati Lizbonska pogodba. V smislu prvega pododstavka člena 6(1) Pogodbe o Evropski uniji ima Listina, razglashena leta 2007, enako pravno veljavo kot Pogodbi.

Ta objava je dokumentacijsko sredstvo, ki ne vzpostavlja odgovornosti institucij Evropske unije.

PREČIŠČENA RAZLIČICA
POGODBE O EVROPSKI UNIJI

Vsebinsko kazalo

	Stran
PREČIŠČENA RAZLIČICA POGODBE O EVROPSKI UNIJI	13
PREAMBULA	15
NASLOV I SKUPNE DOLOČBE	16
NASLOV II DOLOČBE O DEMOKRATIČNIH NAČELIH	20
NASLOV III DOLOČBE O INSTITUCIJAH	22
NASLOV IV DOLOČBE O OKREPLJENEM SODELOVANJU	27
NASLOV V SPLOŠNE DOLOČBE O ZUNANJEM DELOVANJU UNIJE IN POSEBNE DOLOČBE O SKUPNI ZUNANJI IN VARNOSTNI POLITIKI	28
Poglavje 1 Splošne določbe o zunanjem delovanju Unije	28
Poglavje 2 Posebne določbe o skupni zunanji in varnostni politiki	30
Oddelek 1 Skupne določbe	30
Oddelek 2 Določbe o skupni varnostni in obrambni politiki	38
NASLOV VI KONČNE DOLOČBE	41

PROTOKOLI	201
Protokol (št. 1) o vlogi nacionalnih parlamentov v Evropski uniji	203
Protokol (št. 2) o uporabi načel subsidiarnosti in sorazmernosti	206
Protokol (št. 3) o statutu Sodišča Evropske unije	210
Protokol (št. 4) o statutu Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke	230
Protokol (št. 5) o statutu Evropske investicijske banke	251
Protokol (št. 6) o določitvi sedežev institucij ter nekaterih organov, uradov, agencij in služb Evropske Unije	265
Protokol (št. 7) o privilegijih in imunitetah Evropske Unije	266
Protokol (št. 8) o členu 6(2) Pogodbe o Evropski uniji o pristopu Unije k Evropski konvenciji o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin	273
Protokol (št. 9) o Sklepu Sveta o izvajanju člena 16(4) Pogodbe o Evropski uniji in člena 238(2) Pogodbe o delovanju Evropske Unije med 1. novembrom 2014 in 31. marcem 2017 ter od 1. aprila 2017 naprej	274
Protokol (št. 10) o stalnem strukturnem sodelovanju, vzpostavljenem na podlagi člena 42 Pogodbe o Evropski Uniji	275
Protokol (št. 11) o členu 42 Pogodbe o Evropski uniji	278
Protokol (št. 12) o postopku v zvezi s čezmernim primanjkljajem	279
Protokol (št. 13) o konvergenčnih merilih	281
Protokol (št. 14) o Euroskupini	283

	Stran
Protokol (št. 15) o nekaterih določbah, ki se nanašajo na Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska	284
Protokol (št. 16) o nekaterih določbah, ki se nanašajo na Dansko	287
Protokol (št. 17) o Danski	288
Protokol (št. 18) o Franciji	289
Protokol (št. 19) o schengenskem pravnem redu, vključenem v okvir Evropske unije	290
Protokol (št. 20) o uporabi nekaterih vidikov člena 26 Pogodbe o delovanju Evropske unije za Združeno kraljestvo in Irsko	293
Protokol (št. 21) o stališču Združenega kraljestva in irske glede območja svobode, varnosti in pravice	295
Protokol (št. 22) o stališču Danske	298
Protokol (št. 23) o zunanjih odnosih držav članic glede prehoda zunanjih meja	303
Protokol (št. 24) o azilu za državljane držav članic Evropske Unije	304
Protokol (št. 25) o izvajanju deljenih pristojnosti	306
Protokol (št. 26) o storitvah splošnega pomena	307
Protokol (št. 27) o notranjem trgu in konkurenci	308
Protokol (št. 28) o ekonomski, socialni in teritorialni koheziji	309
Protokol (št. 29) o sistemu javne radiotelevizije v državah članicah	311
Protokol (št. 30) o uporabi Listine Evropske unije o temeljnih pravicah na Poljskem in v Združenem kraljestvu	312
Protokol (št. 31) o uvozu naftnih proizvodov, rafiniranih na Nizozemskih Antilih, v Evropsko unijo	314
Protokol (št. 32) o pridobitvi nepremičnin na Danskem	317
Protokol (št. 33) o členu 157 Pogodbe o delovanju Evropske Unije	318

	Stran
Protokol (št. 34) o posebni ureditvi za Grenlandijo	319
Protokol (št. 35) o členu 40.3.3 irske ustave	320
Protokol (št. 36) o prehodni ureditvi	321
Protokol (št. 37) o finančnih posledicah izteka Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo ter o Raziskovalnem skladu za premog in jeklo	327
 IZJAVE , priložene Sklepni listini Medvladne konference, ki je sprejela Lizbonsko pogodbo, podpisano 13. decembra 2007	 335
A. IZJAVE V ZVEZI Z DOLOČBAMI POGODB	337
1. Izjava v zvezi z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah	337
2. Izjava o členu 6(2) Pogodbe o Evropski uniji	337
3. Izjava o členu 8 Pogodbe o Evropski uniji	337
4. Izjava o sestavi Evropskega parlamenta	337
5. Izjava o političnem soglasju Evropskega sveta glede osnutka sklepa o sestavi Evropskega parlamenta	337
6. Izjava o členih 15(5) in (6), 17(6) in (7) ter 18 Pogodbe o Evropski uniji	338
7. Izjava o členu 16(4) Pogodbe o Evropski uniji in členu 238(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije	338
8. Izjava o praktičnih ukrepih, ki jih je treba v zvezi s predsedovanjem v Evropskem svetu in Svetu za zunanje zadeve sprejeti ob začetku veljavnosti Lizbonske pogodbe	340
9. Izjava o členu 16(9) Pogodbe o Evropski uniji o Sklepu Evropskega sveta o predsedovanju v Svetu	341
10. Izjava o členu 17 Pogodbe o Evropski uniji	342
11. Izjava o členu 17(6) in (7) Pogodbe o Evropski uniji	342
12. Izjava o členu 18 Pogodbe o Evropski uniji	342

	Stran
13. Izjava o skupni zunanji in varnostni politiki	343
14. Izjava o skupni zunanji in varnostni politiki	343
15. Izjava o členu 27 Pogodbe o Evropski uniji	343
16. Izjava o členu 55(2) Pogodbe o Evropski uniji	344
17. Izjava o primarnosti	344
18. Izjava o razmejitvi pristojnosti	344
19. Izjava o členu 8 Pogodbe o delovanju Evropske unije	345
20. Izjava o členu 16 Pogodbe o delovanju Evropske unije	345
21. Izjava o varstvu osebnih podatkov na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah in policijskega sodelovanja	345
22. Izjava o členih 48 in 79 Pogodbe o delovanju Evropske unije	346
23. Izjava o drugem odstavku člena 48 Pogodbe o delovanju Evropske unije	346
24. Izjava o pravni osebnosti Evropske unije	346
25. Izjava o členih 75 in 215 Pogodbe o delovanju Evropske unije	346
26. Izjava o nesodelovanju države članice pri ukrepu iz naslova V tretjega dela Pogodbe o delovanju Evropske unije	346
27. Izjava o drugem pododstavku člena 85(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije	347
28. Izjava o členu 98 Pogodbe o delovanju Evropske unije	347
29. Izjava o členu 107(2)(c) Pogodbe o delovanju Evropske unije	347
30. Izjava o členu 126 Pogodbe o delovanju Evropske unije	347
31. Izjava o členu 156 Pogodbe o delovanju Evropske unije	348
32. Izjava o členu 168(4)(c) Pogodbe o delovanju Evropske unije	348
33. Izjava o členu 174 Pogodbe o delovanju Evropske unije	349
34. Izjava o členu 179 Pogodbe o delovanju Evropske unije	349
35. Izjava o členu 194 Pogodbe o delovanju Evropske unije	349

	Stran
36. Izjava o členu 218 Pogodbe o delovanju Evropske unije o pogajanjih in sklepanju mednarodnih sporazumov držav članic v zvezi z območjem svobode, varnosti in pravice	349
37. Izjava o členu 222 Pogodbe o delovanju Evropske unije	349
38. Izjava o členu 252 Pogodbe o delovanju Evropske unije o številu generalnih pravobranilcev Sodišča	350
39. Izjava o členu 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije	350
40. Izjava o členu 329 Pogodbe o delovanju Evropske unije	350
41. Izjava o členu 352 Pogodbe o delovanju Evropske unije	350
42. Izjava o členu 352 Pogodbe o delovanju Evropske unije	351
43. Izjava o členu 355(6) Pogodbe o delovanju Evropske unije	351
B. IZJAVE O PROTOKOLIH, PRILOŽENIH POGODBAMA	352
44. Izjava o členu 5 Protokola o schengenskem pravnem redu, vključenem v okvir Evropske unije	352
45. Izjava o členu 5(2) Protokola o schengenskem pravnem redu, vključenem v okvir Evropske unije	352
46. Izjava o členu 5(3) Protokola o schengenskem pravnem redu, vključenem v okvir Evropske unije	352
47. Izjava o členu 5(3), (4) in (5) Protokola o schengenskem pravnem redu, vključenem v okvir Evropske unije	352
48. Izjava v zvezi s Protokolom o stališču Danske	353
49. Izjava o Italiji	353
50. Izjava o členu 10 Protokola o prehodni ureditvi	354
C. IZJAVE DRŽAV ČLANIC	355
51. Izjava Kraljevine Belgije o nacionalnih parlamentih	355
52. Izjava Kraljevine Belgije, Republike Bolgarije, Zvezne republike Nemčije, Helenske republike, Kraljevine Španije, Italijanske republike, Republike Ciper, Republike Litve, Velikega vojvodstva Luksemburg, Republike Madžarske, Republike Malte, Republike Avstrije, Romunije, Republike Slovenije in Slovaške republike o simbolih Evropske unije	355
53. Izjava Češke republike o Listini Evropske unije o temeljnih pravicah	355

	Stran
54. Izjava Zvezne republike Nemčije, Irske, Republike Madžarske, Republike Avstrije in Kraljevine Švedske	356
55. Izjava Kraljevine Španije in Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska	356
56. Izjava Irske o členu 3 Protokola o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice	356
57. Izjava Italijanske republike o sestavi Evropskega parlamenta	357
58. Izjava Republike Latvije, Republike Madžarske in Republike Malte o črkovanju imena enotne valute v Pogodbah	357
59. Izjava Kraljevine Nizozemske o členu 312 Pogodbe o delovanju Evropske unije	357
60. Izjava Kraljevine Nizozemske o členu 355 Pogodbe o delovanju Evropske unije	358
61. Izjava Poljske v zvezi z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah	358
62. Izjava Poljske v zvezi s Protokolom o uporabi Listine Evropske unije o temeljnih pravicah za Poljsko in Združeno kraljestvo	358
63. Izjava Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska o opredelitvi izraza "državljeni"	358
64. Izjava Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska o volilni pravici za volitve v Evropski parlament	358
65. Izjava Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska o členu 75 Pogodbe o delovanju Evropske unije	359
Preglednica preštevilčenja	361
Pogodba o Evropski uniji	361

PREČIŠČENA RAZLIČICA
POGODBE O EVROPSKI UNIJI

PREAMBULA

NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJ BELGIJCEV, NJENO VELIČANSTVO KRALJICA DANSKE, PREDSEDNIK ZVEZNE REPUBLIKE NEMČIJE, PREDSEDNIK IRSKE, PREDSEDNIK HELENSKE REPUBLIKE, NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJ ŠPANIJE, PREDSEDNIK FRANCOSE REPUBLIKE, PREDSEDNIK ITALIJANSKE REPUBLIKE, NJGOVA KRALJEVA VISOKOST VELIKI VOJVODA LUKSEMBURŠKI, NJENO VELIČANSTVO KRALJICA NIZOZEMSKÉ, PREDSEDNIK PORTUGALSKE REPUBLIKE, NJENO VELIČANSTVO KRALJICA ZDRUŽENEGA KRALJESTVA VELIKA BRITANIJA IN SEVERNA IRSKA ⁽¹⁾,

TRDNO ODLOČENI, da zaznamujejo novo fazo v procesu evropskega povezovanja, ki se je začel z ustanovitvijo Evropskih skupnosti,

OB ZAJEMANJU navdiha iz kulturne, verske in humanistične dediščine Evrope, iz katere so se razvile univerzalne vrednote nedotakljivosti in neodtujljivosti človekovih pravic, svobode, demokracije, enakosti in pravne države,

OB SKLICEVANJU na zgodovinski pomen konca razdeljenosti evropske celine in na potrebo po oblikovanju trdnih temeljev za graditev prihodnje Evrope,

POTRJUJOČ svojo zavezanost načelom svobode, demokracije in spoštovanja človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter pravne države,

POTRJUJOČ svojo zavezanost temeljnim socialnim pravicam, določenim v Evropski socialni listini, ki je bila podpisana 18. oktobra 1961 v Torinu, in v Listini Skupnosti o temeljnih socialnih pravicah delavcev iz leta 1989,

Z ŽELJO poglobiti solidarnost med svojimi narodi ob spoštovanju njihove zgodovine, kulture in tradicij,

Z ŽELJO okrepiti demokratično in učinkovito delovanje institucij, da bi lahko znotraj enotnega institucionalnega okvira bolje opravljale naloge, ki so jim zaupane,

TRDNO ODLOČENI, da okrepijo in uskladijo svoja gospodarstva ter ustanovijo ekonomsko in monetarno unijo, ki bo v skladu z določbami te pogodbe in Pogodbe o delovanju Evropske unije vključevala tudi enotno in trdno valuto,

ODLOČENI, da spodbujajo gospodarski in socialni razvoj svojih narodov ob upoštevanju načela trajnostnega razvoja in v okviru izoblikovanja notranjega trga, večje kohezije in varstva okolja ter da izvajajo politike, ki bodo zagotavljale, da bo napredek pri gospodarskem povezovanju spremljal tudi ustrezen napredek na drugih področjih,

⁽¹⁾ Od takrat so postale članice Evropske unije Republika Bolgarija, Češka republika, Republika Estonija, Republika Hrvaška, Republika Ciper, Republika Latvija, Republika Litva, Republika Madžarska, Republika Malta, Republika Avstrija, Republika Poljska, Romunija, Republika Slovenija, Slovaška republika, Republika Finska in Kraljevina Švedska.

TRDNO ODLOČENI, da uvedejo skupno državljanstvo za državljane svojih držav,

TRDNO ODLOČENI, da izvajajo skupno zunanjo in varnostno politiko, vključno s postopnim oblikovanjem skupne obrambne politike, ki bi lahko privedla do skupne obrambe skladno z določbami člena 42, in tako krepijo evropsko identiteto in neodvisnost, zato da bi pospeševali mir, varnost in napredek v Evropi in po svetu,

TRDNO ODLOČENI, da olajšajo prosto gibanje oseb in hkrati zagotovijo varnost svojih narodov z vzpostavitvijo območja svobode, varnosti in pravice v skladu z določbami te pogodbe in Pogodbe o delovanju Evropske unije,

TRDNO ODLOČENI, da nadaljujejo postopek oblikovanja vse tesnejše zveze med narodi Evrope, v kateri se odločitve sprejemajo po načelu subsidiarnosti v kar najtesnejši povezavi z državljani,

OB UPOŠTEVANJU nadaljnjih korakov, nujnih za napredek evropskega povezovanja,

SO SKLENILI ustanoviti Evropsko unijo in so v ta namen imenovali svoje pooblaščenice:

(seznam pooblaščenec ni ponovno natisnjen)

KI so se po izmenjavi pooblastil v pravilni in predpisani obliki dogovorili o naslednjem:

NASLOV I SKUPNE DOLOČBE

Člen 1

(prejšnji člen 1 PEU) ⁽¹⁾

S to pogodbo VISOKE POGODBENICE med seboj ustanavljajo EVROPSKO UNIJO, v nadaljnjem besedilu "Unija", na katero države članice prenašajo pristojnosti za uresničevanje svojih skupnih ciljev.

Ta pogodba označuje novo stopnjo v procesu oblikovanja vse tesnejše zveze med narodi Evrope, v kateri se odločitve sprejemajo čim bolj javno in v kar najtesnejši povezavi z državljani.

Unija temelji na tej pogodbi in na Pogodbi o delovanju Evropske unije (v nadaljnjem besedilu "Pogodbi"). Ti pogodbi imata enako pravno veljavnost. Unija nadomesti Evropsko skupnost in je njena naslednica.

⁽¹⁾ Sklicevanje je indikativnega pomena. Za več informacij, glej preglednice preštevilčenja za staro in novo številčenje členov Pogodb.

Člen 2

Unija temelji na vrednotah spoštovanja človekovega dostojanstva, svobode, demokracije, enakosti, pravne države in spoštovanja človekovih pravic, vključno s pravicami pripadnikov manjšin. Te vrednote so skupne vsem državam članicam v družbi, ki jo označujejo pluralizem, nediskriminacija, strpnost, pravičnost, solidarnost ter enakost žensk in moških.

Člen 3

(prejšnji člen 2 PEU)

1. Cilj Unije je krepitev miru, njenih vrednot in blaginje njenih narodov.
2. Unija nudi svojim državljanom območje svobode, varnosti in pravice brez notranjih meja, na katerem je v povezavi z ustreznimi ukrepi glede kontrole na zunanjih mejah, azila, priseljevanja ter glede preprečevanja kriminala in boja proti njemu zagotovljeno prosto gibanje oseb.
3. Unija vzpostavi notranji trg. Prizadeva si za trajnostni razvoj Evrope, ki temelji na uravnoteženi gospodarski rasti in stabilnosti cen, za visoko konkurenčno socialno tržno gospodarstvo, usmerjeno v polno zaposlenost in socialni napredek, ter za visoko raven varstva in izboljšanje kakovosti okolja. Spodbuja znanstveni in tehnološki napredek.

Bori se proti socialni izključenosti in diskriminaciji ter spodbuja socialno pravičnost in varstvo, enakost žensk in moških, solidarnost med generacijami in varstvo pravic otrok.

Spodbuja ekonomsko, socialno in teritorialno kohezijo ter solidarnost med državami članicami.

Spoštuje svojo bogato kulturno in jezikovno raznolikost ter skrbi za varovanje in razvoj evropske kulturne dediščine.

4. Unija vzpostavi ekonomsko in monetarno unijo, katere valuta je euro.
5. V odnosih s preostalim svetom Unija podpira in spodbuja svoje vrednote in interese ter prispeva k zaščiti svojih državljanov. Prispeva k miru, varnosti, trajnostnemu razvoju Zemlje, solidarnosti in medsebojnemu spoštovanju med narodi, prosti in pravični trgovini, odpravi revščine in varstvu človekovih pravic, predvsem pravic otrok, kakor tudi k doslednemu spoštovanju in razvoju mednarodnega prava, zlasti k spoštovanju načel Ustanovne listine Združenih narodov.
6. Unija svoje cilje uresničuje z ustreznimi sredstvi na podlagi pristoynosti, ki so ji dodeljene s Pogodbama.

Člen 4

1. Države članice v skladu s členom 5 ohranijo vse pristojnosti, ki niso s Pogodbama dodeljene Uniji.
2. Unija spoštuje enakost držav članic pred Pogodbama kot tudi njihovo nacionalno identiteto, ki je neločljivo povezana z njihovimi temeljnimi političnimi in ustavnimi strukturami, vključno z regionalno in lokalno samoupravo. Spoštuje njihove temeljne državne funkcije, zlasti zagotavljanje ozemeljske celovitosti, vzdrževanje javnega reda in varovanje nacionalne varnosti. Zlasti nacionalna varnost ostaja v izključni pristojnosti vsake države članice.
3. Unija in države članice se na podlagi načela lojalnega sodelovanja medsebojno spoštujejo in si pomagajo pri izpolnjevanju nalog, ki izhajajo iz Pogodb.

Države članice sprejemajo vse splošne ali posebne ukrepe, potrebne za zagotovitev izpolnjevanja obveznosti, ki izhajajo iz Pogodb ali aktov institucij Unije.

Države članice podpirajo Unijo pri izpolnjevanju njenih nalog in se vzdržijo vseh ukrepov, ki bi lahko ogrozili uresničevanje ciljev Unije.

Člen 5

(prejšnji člen 5 PES)

1. Za razmejitev pristojnosti Unije velja načelo prenosa pristojnosti. Za izvajanje pristojnosti Unije veljata načeli subsidiarnosti in sorazmernosti.
2. V skladu z načelom prenosa pristojnosti Unija deluje le v mejah pristojnosti, ki so jih s Pogodbama nanjo prenesle države članice za uresničevanje ciljev, določenih v Pogodbah. Države članice ohranijo vse pristojnosti, ki niso s Pogodbama dodeljene Uniji.
3. V skladu z načelom subsidiarnosti Unija deluje na področjih, ki niso v njeni izključni pristojnosti, le če in kolikor države članice ciljev predlaganih ukrepov ne morejo zadovoljivo doseči na nacionalni, regionalni ali lokalni ravni, temveč se zaradi obsega ali učinkov predlaganih ukrepov lažje dosežejo na ravni Unije.

Institucije Unije uporabljajo načelo subsidiarnosti v skladu s Protokolom o uporabi načel subsidiarnosti in sorazmernosti. Nacionalni parlamenti zagotavljajo spoštovanje načela subsidiarnosti v skladu s postopkom, določenim v tem protokolu.

4. V skladu z načelom sorazmernosti ukrepi Unije vsebinsko in formalno ne presegajo tistega, kar je potrebno za doseganje ciljev Pogodb.

Institucije Unije uporabljajo načelo sorazmernosti v skladu s Protokolom o uporabi načel subsidiarnosti in sorazmernosti.

Člen 6

(prejšnji člen 6 PEU)

1. Unija priznava pravice, svoboščine in načela iz Listine Evropske unije o temeljnih pravicah z dne 7. decembra 2000, prilagojene 12. decembra 2007 v Strasbourgu, ki ima enako pravno veljavnost kot Pogodbi.

Z določbami Listine se na nikakršen način ne širijo pristojnosti Unije, opredeljene v Pogodbah.

Pravice, svoboščine in načela Listine se razlagajo v skladu s splošnimi določbami naslova VII Listine o njeni razlagi in uporabi ter ob ustreznem upoštevanju pojasnil iz Listine, ki navajajo vire teh določb.

2. Unija pristopi k Evropski konvenciji o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin. Ta pristop ne spreminja pristojnosti Unije, opredeljene v Pogodbah.

3. Temeljne pravice, kakor jih zagotavlja Evropska konvencija o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin in kakor izhajajo iz ustavnega izročila, skupnega državam članicam, so kot splošna načela del prava Unije.

Člen 7

(prejšnji člen 7 PEU)

1. Na podlagi obrazloženega predloga ene tretjine držav članic, Evropskega parlamenta ali Evropske komisije lahko Svet po odobritvi Evropskega parlamenta z večino štirih petin svojih članov ugotovi obstoj očitnega tveganja, da bi država članica lahko huje kršila vrednote iz člena 2. Pred takšno ugotovitvijo Svet zasliši zadevno državo članico, in lahko po istem postopku nanjo naslovi priporočila.

Svet redno preverja, ali so razlogi, na podlagi katerih je bila sprejeta takšna ugotovitev, še naprej podani.

2. Evropski svet lahko na predlog ene tretjine držav članic ali Evropske komisije in po odobritvi Evropskega parlamenta soglasno ugotovi, da ena od držav članic huje in vztrajno krši vrednote iz člena 2, potem ko je pozval zadevno državo članico, naj predloži svoje pripombe.

3. Ob sprejetju ugotovitve po odstavku 2 lahko Svet s kvalificirano večino sklene, da nekatere pravice, ki izhajajo iz uporabe teh pogodb za zadevno državo članico, mirujejo, vključno z glasovalnimi pravicami predstavnika vlade te države članice v Svetu. Pri tem Svet upošteva morebitne posledice takšnega mirovanja na pravice in obveznosti fizičnih in pravnih oseb.

Obveznosti zadevne države članice po teh pogodbah so zanj v vsakem primeru še naprej zavezujoče.

4. Svet lahko s kvalificirano večino naknadno sklene, da se ukrepi, sprejeti v skladu z odstavkom 3, spremenijo ali prekličejo, kot odgovor na spremembe okoliščin, zaradi katerih so bili uvedeni.
5. Podrobnosti glasovanja, ki se za namene tega člena uporabljajo za Evropski parlament, Evropski svet in Svet, so določene v členu 354 Pogodbe o delovanju Evropske unije.

Člen 8

1. Unija razvija posebne odnose z državami v svojem sosedstvu, da ustvari območje blaginje in dobrega sosedstva, ki temelji na vrednotah Unije in za katero so značilni tesni in miroljubni odnosi na podlagi sodelovanja.
2. Za namene odstavka 1 lahko Unija s temi državami sklepa posebne sporazume. Ti sporazumi lahko vsebujejo vzajemne pravice in obveznosti kakor tudi možnost skupnega delovanja. O izvajanju teh sporazumov potekajo redna posvetovanja.

NASLOV II

DOLOČBE O DEMOKRATIČNIH NAČELIH

Člen 9

Unija pri vseh svojih dejavnostih spoštuje načelo enakosti svojih državljanov, ki so deležni enake obravnave s strani njenih institucij, organov, uradov in agencij. Vsi državljani držav članic so državljani Unije. Državljanstvo Unije se doda nacionalnemu državljanstvu in ga ne nadomesti.

Člen 10

1. Delovanje Unije temelji na predstavniški demokraciji.
2. Državljanji so na ravni Unije neposredno zastopani v Evropskem parlamentu.

Države članice v Evropskem svetu predstavljajo voditelji držav ali vlad in v Svetu njihove vlade, ki so demokratično odgovorni bodisi svojemu nacionalnemu parlamentu bodisi svojim državljanom.

3. Vsak državljan ima pravico sodelovati v demokratičnem življenju Unije. Odločitve se sprejemajo kar najbolj odprto in v kar najtesnejši povezavi z državljani.
4. Politične stranke na evropski ravni prispevajo k oblikovanju evropske politične zavesti in k izražanju volje državljanov Unije.

Člen 11

1. Institucije dajejo državljanom in predstavniškim združenjem na ustrezen način možnost izražanja in javne izmenjave mnenj glede vseh področij delovanja Unije.
2. Institucije vzdržujejo odprt, pregleden in reden dialog s predstavniškimi združenji in civilno družbo.
3. Evropska komisija izvaja obsežna posvetovanja z udeleženiimi stranmi, da se zagotovi usklajenost in preglednost delovanja Unije.
4. Najmanj milijon državljanov Unije iz večjega števila držav članic lahko s svojo pobudo Evropsko komisijo pozove, da v okviru svojih pristojnosti predloži ustrezen predlog v zadevah, za katere državljani menijo, da je za izvajanje Pogodb treba sprejeti pravni akt Unije.

Postopki in pogoji, potrebni za predložitev take pobude, se določijo v skladu s prvim pododstavkom člena 24 Pogodbe o delovanju Evropske unije.

Člen 12

Nacionalni parlamenti dejavno prispevajo k dobremu delovanju Unije, tako da:

- (a) jih institucije Unije obveščajo in jim predložijo osnutke zakonodajnih aktov Unije v skladu s Protokolom o vlogi nacionalnih parlamentov v Evropski uniji;
- (b) skrbijo za spoštovanje načela subsidiarnosti v skladu s postopki iz Protokola o uporabi načel subsidiarnosti in sorazmernosti;
- (c) v okviru območja svobode, varnosti in pravice sodelujejo v mehanizmihi ocenjevanja izvajanja politik Unije na tem področju v skladu s členom 70 Pogodbe o delovanju Evropske unije ter so vključeni v politični nadzor Europolu in ocenjevanje dejavnosti Eurojusta v skladu s členoma 88 in 85 navedene pogodbe;
- (d) sodelujejo v postopkih za spremembo Pogodb v skladu s členom 48 te pogodbe;
- (e) so obveščeni o prošnjah za pristop k Uniji v skladu s členom 49 te pogodbe;
- (f) so udeleženi pri medparlamentarnem sodelovanju med nacionalnimi parlamenti in z Evropskim parlamentom v skladu s Protokolom o vlogi nacionalnih parlamentov v Evropski uniji.

NASLOV III

DOLOČBE O INSTITUCIJAH

Člen 13

1. Unija ima institucionalni okvir, katerega namen je uveljavljati njene vrednote, uresničevati njene cilje, služiti njenim interesom, interesom njenih državljanov in interesom držav članic ter zagotoviti doslednost, učinkovitost in kontinuiteto njenih politik in ukrepov.

Institucije Unije so:

- Evropski parlament,
- Evropski svet,
- Svet,
- Evropska komisija (v nadaljnjem besedilu "Komisija"),
- Sodišče Evropske unije,
- Evropska centralna banka,
- Računsko sodišče.

2. Vsaka institucija deluje v mejah pristojnosti, ki so ji dodeljene s Pogodbama, in v skladu s postopki, pogoji in cilji, ki jih določata Pogodbi. Institucije med seboj lojalno sodelujejo.

3. Določbe o Evropski centralni banki in Računskem sodišču ter podrobne določbe o drugih institucijah so vključene v Pogodbo o delovanju Evropske unije.

4. Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji pomagata Ekonomsko-socialni odbor in Odbor regij, ki opravljata svetovalno funkcijo.

Člen 14

1. Evropski parlament skupaj s Svetom opravlja zakonodajno in proračunsko funkcijo. Opravlja funkcijo političnega nadzora in posvetovanja v skladu s Pogodbama. Izvoli predsednika Komisije.

2. Evropski parlament je sestavljen iz predstavnikov državljanov Unije. Njihovo število ne sme preseči sedemsto petdeset, poleg predsednika. Državljeni so v Evropskem parlamentu zastopani proporcionalno upadajoče, z najnižjim pragom šestih članov na državo članico. Nobena država članica nima več kot šestindevetdeset sedežev.

Evropski svet na pobudo Evropskega parlamenta in z njegovo odobritvijo soglasno sprejme Sklep o sestavi Evropskega parlamenta ob upoštevanju načel iz prvega pododstavka.

3. Člani Evropskega parlamenta se volijo s splošnim, neposrednim, svobodnim in tajnim glasovanjem za dobo petih let.

4. Evropski parlament izvoli svojega predsednika in svoje predsedstvo med svojimi člani.

Člen 15

1. Evropski svet daje Uniji potrebne spodbude za njen razvoj in zanj opredeljuje splošne politične usmeritve in prednostne cilje. Ne opravlja zakonodajne funkcije.

2. Evropski svet sestavljajo voditelji držav ali vlad držav članic skupaj z njegovim predsednikom in predsednikom Komisije. Pri njegovem delu sodeluje visoki predstavnik Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko.

3. Evropski svet se sestane dvakrat v vsakem polletju na sklic svojega predsednika. Glede na dnevni red lahko člani Evropskega sveta sklenejo, da vsakemu od njih pri delu pomaga minister, predsedniku Komisije pa član Komisije. Če razmere tako zahtevajo, predsednik skliče izredno zasedanje Evropskega sveta.

4. Evropski svet odloča soglasno, razen če Pogodbi ne določata drugače.

5. Evropski svet izvoli svojega predsednika s kvalificirano večino za dobo dveh let in pol, z možnostjo enkratne ponovne izvolitve. V primeru njegove zadržanosti ali hude kršitve ga Evropski svet po istem postopku razreši.

6. Predsednik Evropskega sveta:

- (a) predseduje Evropskemu svetu in vodi njegovo delo;
- (b) skrbi za pripravo in kontinuiteto dela Evropskega sveta v sodelovanju s predsednikom Komisije in na podlagi dela Sveta za splošne zadeve;
- (c) si prizadeva za krepitev povezanosti in soglasja v Evropskem svetu;
- (d) po vsakem zasedanju Evropskega sveta Evropskemu parlamentu predloži poročilo.

V zadevah, ki se nanašajo na skupno zunanjo in varnostno politiko, predsednik Evropskega sveta na svoji ravni in v tej vlogi predstavlja Unijo navzven, ne da bi to posegalo v pooblastila visokega predstavnika Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko.

Predsednik Evropskega sveta ne sme imeti nacionalnega mandata.

Člen 16

1. Svet skupaj z Evropskim parlamentom opravlja zakonodajno in proračunsko funkcijo. Opravlja funkcijo oblikovanja politike in usklajevanja v skladu s Pogodbama.
2. Svet sestavlja po en predstavnik vsake države članice na ministrski ravni, pooblaščen za prevzemanje obveznosti v imenu vlade države članice, ki jo predstavlja, in za izvrševanje glasovalne pravice.
3. Svet odloča s kvalificirano večino, če Pogodbi ne določata drugače.
4. Od 1. novembra 2014 je kvalificirana večina najmanj 55 % članov Sveta, ki jo tvori najmanj petnajst članov in ki predstavljajo države članice, ki imajo skupaj najmanj 65 % prebivalstva Unije.

Za manjšino, ki lahko prepreči sprejetje odločitve, so potrebni najmanj štirje člani Sveta, sicer se šteje, da je kvalificirana večina dosežena.

Druge podrobnosti glasovanja s kvalificirano večino so določene v členu 238(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije.

5. Prehodne določbe o opredelitvi kvalificirane večine, ki se uporabljajo do 31. oktobra 2014, in prehodne določbe, ki se bodo uporabljale med 1. novembrom 2014 in 31. marcem 2017, so vključene v Protokol o prehodni ureditvi.

6. Svet zaseda v različnih sestavah, katerih seznam se sprejme v skladu s členom 236 Pogodbe o delovanju Evropske unije.

Svet za splošne zadeve skrbi za doslednost dela različnih sestav Sveta. Skupaj s predsednikom Evropskega sveta in Komisijo skrbi za pripravo zasedanj Evropskega sveta in nadaljnje ukrepanje.

Svet za zunanje zadeve v skladu s strateškimi smernicami Evropskega sveta oblikuje zunanje delovanje Unije in zagotavlja doslednost ukrepanja Unije.

7. Za pripravo dela Sveta je odgovoren Odbor stalnih predstavnikov vlad držav članic.

8. Svet zaseda javno, ko se posvetuje in glasuje o osnutku zakonodajnega akta. V ta namen ima vsako zasedanje Sveta dva dela, del namenjen posvetovanju o zakonodajnih aktih Unije in del namenjen dejavnostim, ki niso zakonodajne.

9. Sestavam Sveta, razen Svetu za zunanje zadeve, predsedujejo predstavniki držav članic v Svetu po načelu enakopravne rotacije pod pogoji, določenimi v skladu s členom 236 Pogodbe o delovanju Evropske unije.

Člen 17

1. Komisija spodbuja splošni interes Unije in v ta namen sprejema ustrezne pobude. Skrbi za uporabo Pogodb in ukrepov, ki jih institucije sprejmejo na njuni podlagi. Skrbi za uporabo prava Unije pod nadzorom Sodišča Evropske unije. Izvršuje proračun in upravlja programe. V skladu s Pogodbama opravlja usklajevalno, izvršilno in upravno funkcijo. Razen pri skupni zunanji in varnostni politiki in v drugih primerih, predvidenih v Pogodbah, zagotavlja zastopanje Unije navzven. Daje pobude za letno in večletno načrtovanje Unije z namenom doseči med-institucionalne sporazume.

2. Če Pogodbi ne določata drugače, se lahko zakonodajni akti Unije sprejemajo le na predlog Komisije. Drugi akti se sprejemajo na predlog Komisije, če je to predvideno v Pogodbah.

3. Mandat Komisije je pet let.

Člani Komisije so izbrani na podlagi svoje splošne usposobljenosti in zavzetosti za Evropo, med osebami, katerih neodvisnost je nedvomna.

Komisija je pri izvrševanju svojih obveznosti popolnoma neodvisna. Brez poseganja v člen 18(2) člani Komisije ne smejo zahtevati niti sprejemati navodil od posameznih vlad, institucij, organov, uradov ali agencij. Vzdržijo se vsakršnega ravnanja, ki je nezdržljivo z njihovo funkcijo ali opravljanjem njihovih nalog.

4. Komisijo, imenovano med dnem začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe in 31. oktobrom 2014, sestavlja po en državljani vsake države članice, vključno z njenim predsednikom in visokim predstavnikom Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, ki je eden od njenih podpredsednikov.

5. Od 1. novembra 2014 število članov Komisije skupaj z njenim predsednikom in visokim predstavnikom Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko ustreza dvema tretjinama števila držav članic, razen če Evropski svet soglasno ne odloči o spremembi tega števila.

Člani Komisije so izbrani med državljani držav članic po sistemu popolnoma enakopravne rotacije med državami članicami, s čimer se izrazi demografski in geografski razpon celote držav članic. Ta sistem soglasno vzpostavi Evropski svet v skladu s členom 244 Pogodbe o delovanju Evropske unije.

6. Predsednik Komisije:

(a) določa smernice, po katerih Komisija opravlja svoje naloge,

(b) odloča o notranji organizaciji Komisije, s čimer zagotavlja, da deluje usklajeno, učinkovito in kot kolegij,

- (c) imenuje podpredsednike med člani Komisije, razen visokega predstavnika Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko.

Član Komisije odstopi na zahtevo predsednika. Visoki predstavnik Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko na zahtevo predsednika odstopi v skladu s postopkom iz člena 18(1).

7. Ob upoštevanju volitev v Evropski parlament in po opravljenih ustreznih posvetovanjih Evropski svet s kvalificirano večino Evropskemu parlamentu predlaga kandidata za predsednika Komisije. Evropski parlament izvoli tega kandidata z večino svojih članov. Če ta kandidat ne dobi zahtevane večine, Evropski svet v enem mesecu s kvalificirano večino predlaga novega kandidata, ki ga Evropski parlament izvoli po istem postopku.

Svet v medsebojnem soglasju z izvoljenim predsednikom sprejme seznam drugih oseb, ki jih predlaga v imenovanje za člane Komisije. Osebe so izbrane na podlagi predlogov držav članic v skladu z merili iz drugega pododstavka odstavka 3 in drugega pododstavka odstavka 5.

Predsednika, visokega predstavnika Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko in druge člane Komisije kot kolegij z glasovanjem potrdi Evropski parlament. Na podlagi te potrditve Evropski svet s kvalificirano večino imenuje Komisijo.

8. Komisija je kot kolegij odgovorna Evropskemu parlamentu. Evropski parlament lahko v skladu s členom 234 Pogodbe o delovanju Evropske unije glasuje o predlogu nezaupnice Komisiji. Če je nezaupnica izglasovana, člani Komisije kolektivno odstopijo, visoki predstavnik Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko pa odstopi s funkcije, ki jo opravlja v Komisiji.

Člen 18

1. Evropski svet imenuje visokega predstavnika Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko s kvalificirano večino in s soglasjem predsednika Komisije. Evropski svet lahko zaključi njegov mandat po enakem postopku.

2. Visoki predstavnik vodi skupno zunanjo in varnostno politiko Unije. S svojimi predlogi prispeva k oblikovanju te politike in jo izvaja po pooblastilu Sveta. Enako velja za skupno varnostno in obrambno politiko.

3. Visoki predstavnik predseduje Svetu za zunanje zadeve.

4. Visoki predstavnik je eden od podpredsednikov Komisije. Skrbi za doslednost zunanjega delovanja Unije. V Komisiji je odgovoren za njene obveznosti na področju zunanjih odnosov in za usklajevanje drugih vidikov zunanjega delovanja Unije. Pri izvajanju teh obveznosti v Komisiji, in izključno glede teh obveznosti, visoki predstavnik upošteva postopke, ki urejajo delovanje Komisije, kolikor je to združljivo z odstavkoma 2 in 3.

Člen 19

1. Sodišče Evropske unije sestavljajo Sodišče, Splošno sodišče in specializirana sodišča. Zagotavlja upoštevanje prava pri razlagi in uporabi Pogodb.

Države članice vzpostavijo pravna sredstva potrebna za zagotovitev učinkovitega pravnega varstva na področjih, ki jih ureja pravo Unije.

2. Sodišče sestavlja po en sodnik iz vsake države članice. Sodišču pomagajo generalni pravobranilci.

Splošno sodišče ima najmanj po enega sodnika iz vsake države članice.

Sodniki in generalni pravobranilci Sodišča ter sodniki Splošnega sodišča se izberejo med osebami, katerih neodvisnost je nedvomna in ki izpolnjujejo pogoje iz členov 253 in 254 Pogodbe o delovanju Evropske unije. Vlade držav članic jih v medsebojnem soglasju imenujejo za dobo šestih let. Sodniki in generalni pravobranilci, ki jim mandat poteče, so lahko ponovno imenovani.

3. Sodišče Evropske unije v skladu z določbami Pogodb:

- (a) odloča o tožbah, ki jih vloži država članica, institucija, fizična ali pravna oseba;
- (b) na predlog nacionalnih sodišč predhodno odloča o vprašanjih glede razlage prava Unije ali veljavnosti aktov, ki so jih sprejele institucije;
- (c) odloča o drugih zadevah, predvidenih v Pogodbah.

NASLOV IV

DOLOČBE O OKREPLJENEM SODELOVANJU

Člen 20

(prejšnji členi 27a do 27e, 40 do 40b in 43 do 45 PEU in prejšnja člena 11 in 11a PES)

1. Države članice, ki želijo med seboj vzpostaviti okrepljeno sodelovanje na področjih, ki niso v izključni pristojnosti Unije, lahko v mejah in v skladu s postopki ter pod pogoji, določenimi v tem členu in v členih 326 do 334 Pogodbe o delovanju Evropske unije, uporabijo njene institucije in izvajajo te pristojnosti ob uporabi ustreznih določb Pogodb.

Okrepljeno sodelovanje je namenjeno uresničevanju ciljev Unije, zaščiti njenih interesov in krepitvi njenih integracijskih procesov. V skladu s členom 328 Pogodbe o delovanju Evropske unije se lahko vsaka država članica kadar koli vključi v to sodelovanje.

2. Svet sprejme sklep, s katerim odobri okrepljeno sodelovanje kot zadnje sredstvo, če ugotovi, da Unija kot celota ne more doseči ciljev takega sodelovanja v razumnem roku, in če se sodelovanja udeleži najmanj devet držav članic. Svet odloča v skladu s postopkom, določenim v členu 329 Pogodbe o delovanju Evropske unije.

3. Vsi člani Sveta lahko sodelujejo pri njegovih razpravah, glasujejo pa samo tisti člani Sveta, ki predstavljajo države članice, udeležene pri okrepljenem sodelovanju. Podrobnosti glasovanja so določene v členu 330 Pogodbe o delovanju Evropske unije.

4. Akti, sprejeti v okviru okrepljenega sodelovanja, so zavezujoči samo za udeležene države članice. Niso del pravnega reda, ki ga morajo sprejeti države kandidatke za pristop k Uniji.

NASLOV V

SPLOŠNE DOLOČBE O ZUNANJEM DELOVANJU UNIJE IN POSEBNE DOLOČBE O SKUPNI ZUNANJI IN VARNOSTNI POLITIKI

POGLAVJE 1

SPLOŠNE DOLOČBE O ZUNANJEM DELOVANJU UNIJE

Člen 21

1. Unijo pri njenem delovanju na mednarodni ravni vodijo načela, ki so bila podlaga njenega nastanka, razvoja in širitve in ki jih želi s svojim delovanjem tudi spodbujati v svetu: demokracija, pravna država, univerzalnost in nedeljivost človekovih pravic in temeljnih svoboščin, spoštovanje človekovega dostojanstva, enakost in solidarnost ter spoštovanje načel Ustanovne listine Združenih narodov in mednarodnega prava.

Unija si prizadeva razvijati odnose in graditi partnerstvo s tretjimi državami in regionalnimi ali svetovnimi mednarodnimi organizacijami, ki z njo delijo načela iz prvega pododstavka. Zavzema se za večstranske rešitve skupnih problemov, zlasti v okviru Združenih narodov.

2. Unija določi in izvaja skupne politike in ukrepe ter si prizadeva za visoko stopnjo sodelovanja na vseh področjih mednarodnih odnosov za:

(a) zaščito svojih vrednot, temeljnih interesov, varnosti, neodvisnosti in celovitosti;

- (b) utrjevanje in podpora demokracije, pravne države, človekovih pravic in načel mednarodnega prava;
- (c) ohranjanje miru, preprečevanje sporov in krepitev mednarodne varnosti v skladu s cilji in načeli Ustanovne listine Združenih narodov, z načeli Helsinške sklepne listine ter cilji Pariške listine, tudi s tistimi, ki se nanašajo na zunanje meje;
- (d) pospeševanje trajnostnega gospodarskega, socialnega in okoljskega razvoja držav v razvoju s prednostnim ciljem izkoreninjenja revščine;
- (e) spodbujanje vključitve vseh držav v svetovno gospodarstvo, skupaj s postopno odpravo omejitev v mednarodni trgovini;
- (f) pomoč pri oblikovanju mednarodnih ukrepov za ohranitev in izboljšanje kakovosti okolja in trajnostnega gospodarjenja s svetovnimi naravnimi viri, da se zagotovi trajnostni razvoj;
- (g) pomoč prebivalstvu, državam in regijam, ki se spopadajo z naravnimi nesrečami ali nesrečami, ki jih je povzročil človek, in
- (h) podpiranje mednarodne ureditve, ki temelji na okrepljenem večstranskem sodelovanju in odgovorni svetovni politiki.

3. Unija pri oblikovanju in izvajanju svojih zunanjih dejavnosti na različnih področjih iz tega naslova in iz petega dela Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zunanjih vidikov svojih drugih politik spoštuje načela in uresničuje cilje iz odstavkov 1 in 2.

Unija skrbi za usklajenost različnih področij svojega zunanjega delovanja in usklajenost teh s svojimi drugimi politikami. Svet in Komisija, ki jima pomaga visoki predstavnik Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, zagotavljata to usklajenost in v ta namen sodelujeta.

Člen 22

1. Evropski svet določa strateške interese in cilje Unije na podlagi načel in ciljev iz člena 21.

Sklepi Evropskega sveta o strateških interesih in ciljih Unije se nanašajo na skupno zunanjo in varnostno politiko ter na druga področja zunanjega delovanja Unije. Zadevajo lahko odnose Unije s posamezno državo ali regijo, lahko pa so tudi tematsko usmerjeni. V njih se določijo njihovo trajanje in sredstva, ki jih dajo na razpolago Unija in države članice.

Evropski svet odloča soglasno na priporočilo Sveta, ki ga ta sprejme v skladu z ureditvijo za vsako področje. Sklepi Evropskega sveta se izvajajo v skladu s postopki iz Pogodb.

2. Visoki predstavnik Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko in Komisija lahko Svetu predložita skupne predloge, prvi s področja skupne zunanje in varnostne politike, druga pa s preostalih področij zunanjega delovanja.

POGLAVJE 2

POSEBNE DOLOČBE O SKUPNI ZUNANJI IN VARNOSTNI POLITIKI

ODDELEK 1

SKUPNE DOLOČBE

Člen 23

Delovanje Unije na mednarodni ravni v smislu tega poglavja temelji na načelih in uresničuje cilje ter je v skladu s splošnimi določbami iz poglavja 1.

Člen 24

(prejšnji člen 11 PEU)

1. Pristojnost Unije na področju skupne zunanje in varnostne politike zajema vsa področja zunanje politike in vsa vprašanja, ki so povezana z varnostjo Unije, vključno s postopnim oblikovanjem skupne obrambne politike, ki lahko vodi do skupne obrambe.

Za skupno zunanjo in varnostno politiko veljajo posebna pravila in postopki. Če v Pogodbah ni določeno drugače, jo opredeljujeta in izvajata Evropski svet in Svet, ki odločata soglasno. Sprejemanje zakonodajnih aktov je izključeno. Skupno zunanjo in varnostno politiko izvajajo visoki predstavniki Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko ter države članice v skladu s Pogodbama. Posebna vloga Evropskega parlamenta in Komisije na tem področju je opredeljena v Pogodbah. Sodišče Evropske unije ni pristojno za te določbe, razen za nadzor skladnosti s členom 40 te pogodbe ter za nadzor zakonitosti nekaterih sklepov iz drugega odstavka člena 275 Pogodbe o delovanju Evropske unije.

2. Unija v okviru načel in ciljev svojega zunanjega delovanja vodi, določa in izvaja skupno zunanjo in varnostno politiko, ki temelji na razvoju medsebojne politične solidarnosti držav članic, opredelitvi vprašanj splošnega pomena in doseganju vse bolj skladnega ukrepanja držav članic.

3. Države članice dejavno in brez pridržkov podpirajo zunanjo in varnostno politiko Unije v duhu lojalnosti in medsebojne solidarnosti ter upoštevajo delovanje Unije na tem področju.

Države članice si skupaj prizadevajo za krepitev in razvoj medsebojne politične solidarnosti. Vzdržijo se vsakršnega ravnanja, ki je v nasprotju z interesi Unije ali ki bi lahko zmanjševalo njeno učinkovitost v vlogi povezovalne sile v mednarodnih odnosih.

Svet in visoki predstavnik skrbita za spoštovanje teh načel.

Člen 25

(prejšnji člen 12 PEU)

Unija vodi skupno zunanjo in varnostno politiko z:

- (a) določitvijo splošnih smernic;
- (b) sprejemanjem sklepov o določitvi:
 - (i) ukrepov, ki naj jih izvaja Unija;
 - (ii) stališč, ki naj jih sprejme Unija;
 - (iii) podrobnosti izvajanja sklepov iz točk i) in ii);

in

- (c) krepitevijo rednega sodelovanja med državami članicami pri vodenju njihove politike.

Člen 26

(prejšnji člen 13 PEU)

1. Evropski svet opredeli strateške interese Unije ter določi cilje in splošne smernice skupne zunanje in varnostne politike, tudi pri vprašanjih, ki zadevajo obrambo. Sprejema potrebne sklepe.

Če tako zahteva mednarodni razvoj dogodkov, predsednik Evropskega sveta skliče izredno zasedanje Evropskega sveta za določitev strateških usmeritev politike Unije glede tega razvoja.

2. Svet oblikuje skupno zunanjo in varnostno politiko in sprejema sklepe, potrebne za določitev in izvajanje te politike na podlagi splošnih smernic in strateških usmeritev, ki jih določi Evropski svet.

Svet in visoki predstavnik Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko skrbita za enotnost, doslednost in učinkovitost delovanja Unije.

3. Visoki predstavnik in države članice izvajajo skupno zunanjo in varnostno politiko z uporabo nacionalnih sredstev in sredstev Unije.

Člen 27

1. Visoki predstavnik Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, ki predseduje Svetu za zunanje zadeve, s svojimi predlogi prispeva k oblikovanju skupne zunanje in varnostne politike in zagotavlja izvajanje sklepov, ki sta jih sprejela Evropski svet in Svet.

2. Visoki predstavnik zastopa Unijo v zadevah, povezanih s skupno zunanjo in varnostno politiko. V imenu Unije vodi politični dialog s tretjimi stranmi in izraža stališča Unije v mednarodnih organizacijah in na mednarodnih konferencah.

3. Visokemu predstavniku pri izpolnjevanju njegovih nalog pomaga Evropska služba za zunanje delovanje. Ta služba opravlja svoje delo v sodelovanju z diplomatskimi službami držav članic in jo sestavljajo uradniki iz ustreznih oddelkov generalnega sekretariata Sveta in Komisije ter napoteno osebje iz nacionalnih diplomatskih služb. Sklep Sveta določa organizacijo in delovanje Evropske službe za zunanje delovanje. Svet odloča na predlog visokega predstavnika po posvetovanju z Evropskim parlamentom in po odobritvi Komisije.

Člen 28

(prejšnji člen 14 PEU)

1. Kadar mednarodni položaj zahteva operativno ukrepanje Unije, Svet sprejme potrebne sklepe. V teh sklepih so določeni njihovi cilji, obseg in sredstva, ki morajo biti dana na razpolago Uniji, ter pogoji za njihovo izvajanje, po potrebi pa tudi njihovo trajanje.

Če se spremenijo okoliščine z bistvenim vplivom na vprašanje, ki je predmet sklepa, Svet ponovno preuči načela in cilje tega sklepa ter sprejme potrebne sklepe.

2. Sklepi iz odstavka 1 obvezujejo države članice pri stališčih, ki jih sprejemajo, in pri njihovem delovanju.

3. Če se načrtuje sprejetje nacionalnega stališča ali izvajanje nacionalnih ukrepov skladno s sklepom iz odstavka 1, zadevna država članica to sporoči dovolj zgodaj, da se omogoči predhodno posvetovanje v Svetu, če je to potrebno. Obveznost predhodnega obveščanja ne velja za ukrepe, ki pomenijo le prenos sklepov Sveta na nacionalni ravni.

4. V nujnih primerih, nastalih zaradi spremembe razmer, in če Svet ni revidiral sklepa iz odstavka 1, lahko države članice po hitrem postopku sprejmejo potrebne ukrepe ob upoštevanju splošnih ciljev tega sklepa. Zadevna država članica nemudoma obvesti Svet o vseh takih ukrepih.

5. Če pri izvajanju sklepa iz tega člena nastanejo večje težave, država članica z njimi seznanjena Svet, ki o njih razpravlja in poišče ustrezne rešitve. Te ne smejo nasprotovati ciljem sklepa iz odstavka 1 niti zmanjševati njegove učinkovitosti.

Člen 29

(prejšnji člen 15 PEU)

Svet sprejema sklepe, ki opredeljujejo pristop Unije do posamezne geografske ali vsebinske zadeve. Države članice zagotavljajo skladnost svoje nacionalne politike s stališči Unije.

Člen 30

(prejšnji člen 22 PEU)

1. Države članice, visoki predstavnik Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko ali visoki predstavnik s podporo Komisije lahko na Svet naslovijo vprašanja skupne zunanje in varnostne politike ter mu ustrezno predložijo svoje pobude oziroma predloge.

2. Kadar je potrebna hitra odločitev, visoki predstavnik na lastno pobudo ali na zahtevo države članice skliče izredno sejo Sveta v osemindesetih urah, v najnujnejših primerih pa v krajšem roku.

Člen 31

(prejšnji člen 23 PEU)

1. Sklepe iz tega poglavja sprejemata Evropski svet in Svet soglasno, razen če to poglavje ne določa drugače. Sprejemanje zakonodajnih aktov je izključeno.

Vsak član Sveta, ki se vzdrži glasovanja, lahko obrazloži svojo vzdržanost s formalno izjavo skladno s tem pododstavkom. V tem primeru član Sveta ni zavezan izvajati sklepa, vendar soglaša, da je sklep zavezujoč za Unijo. V duhu vzajemne solidarnosti se zadevna država članica vzdrži vseh dejanj, ki bi lahko nasprotovala ali ovirala delovanje Unije na podlagi tega sklepa, druge države članice pa spoštujejo njeno stališče. Če člani Sveta, ki so se tako vzdržali, predstavljajo najmanj tretjino držav članic, ki imajo skupaj najmanj tretjino prebivalstva Unije, sklep ni sprejet.

2. Z odstopanjem od določb odstavka 1 odloča Svet s kvalificirano večino:

- pri sprejemanju sklepa o določitvi ukrepov ali stališč Unije na podlagi sklepa Evropskega sveta o strateških interesih in ciljih Unije iz člena 22(1),
- pri sprejemanju sklepa o določitvi ukrepov ali stališč Unije na predlog visokega predstavnika Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, ki ga je predložil na posebno zahtevo, ki mu jo je Evropski svet dal na lastno pobudo ali pobudo visokega predstavnika,

- pri sprejemanju vseh sklepov o izvajanju sklepa o določitvi ukrepov ali stališč Unije,
- pri imenovanju posebnega predstavnika v skladu s členom 33.

Če član Sveta izjavi, da namerava iz bistvenih in utemeljenih razlogov nacionalne politike nasprotovati sprejetju odločitve, ki se mora sprejeti s kvalificirano večino, se ne glasuje. Visoki predstavnik v tesnem posvetovanju z zadevno državo članico poišče zanjo sprejemljivo rešitev. Če mu to ne uspe, lahko Svet s kvalificirano večino zahteva predložitev zadeve Evropskemu svetu, da ta o njej soglasno sprejme sklep.

3. Evropski svet lahko soglasno sprejme sklep, ki določa, da Svet odloča s kvalificirano večino v primerih, ki niso navedeni v odstavku 2.
4. Odstavka 2 in 3 se ne uporabljata za sklepe, ki zadevajo vojaške in obrambne zadeve.
5. Pri postopkovnih vprašanjih Svet odloča z večino svojih članov.

Člen 32

(prejšnji člen 16 PEU)

V okviru Evropskega sveta in Sveta se države članice posvetujejo o vseh zadevah zunanje in varnostne politike splošnega pomena, da bi določile skupen pristop. Pred ukrepanjem na mednarodni ravni ali prevzemom obveznosti, ki bi lahko vplivala na interese Unije, se države članice med seboj posvetujejo v okviru Evropskega sveta ali Sveta. Države članice z uskladitvijo ukrepanja omogočajo, da lahko Unija uveljavi svoje interese in vrednote na mednarodni ravni. Države članice so medsebojno solidarne.

Kadar Evropski svet ali Svet določi skupni pristop Unije v smislu prvega pododstavka, visoki predstavnik Unije za zunanje zadeve in ministri za zunanje zadeve držav članic usklajujejo svoje dejavnosti v okviru Sveta.

Diplomatska predstavništva držav članic in delegacije Unije v tretjih državah in pri mednarodnih organizacijah sodelujejo in prispevajo k oblikovanju in izvajanju skupnega pristopa.

Člen 33

(prejšnji člen 18 PEU)

Svet lahko, na predlog visokega predstavnika Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko imenuje posebnega predstavnika za določena politična vprašanja. Posebni predstavnik opravlja svoje naloge pod vodstvom visokega predstavnika.

Člen 34

(prejšnji člen 19 PEU)

1. Države članice usklajujejo svoje delovanje v mednarodnih organizacijah in na mednarodnih konferencah. Na takih forumih podpirajo stališča Unije. Tako usklajevanje organizira visoki predstavnik Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko.

V mednarodnih organizacijah in na mednarodnih konferencah, na katerih ne sodelujejo vse države članice, sodelujoče podpirajo stališča Unije.

2. V skladu s členom 24(3) države članice, ki so zastopane v mednarodnih organizacijah ali na mednarodnih konferencah, kjer ne sodelujejo vse države članice, slednje in visokega predstavnika obveščajo o vseh zadevah skupnega interesa.

Države članice, ki so tudi članice Varnostnega sveta Združenih narodov, se bodo medsebojno usklajevale in izčrpno obveščale druge države članice in visokega predstavnika. Države članice, ki so članice Varnostnega sveta, pri opravljanju svojih dolžnosti zagovarjajo stališča in interese Unije, ne da bi to vplivalo na njihove odgovornosti po določbah Ustanovne listine Združenih narodov.

Kadar Unija sprejme stališče do zadeve, ki je na dnevnem redu Varnostnega sveta Združenih narodov, države članice, ki so v Varnostnem svetu, zahtevajo, da se visoki predstavnik zaprosi, naj predstavi stališče Unije.

Člen 35

(prejšnji člen 20 PEU)

Diplomatska in konzularna predstavništva držav članic ter delegacije Unije v tretjih državah in na mednarodnih konferencah ter njihova predstavništva pri mednarodnih organizacijah sodelujejo pri zagotavljanju tega, da se upoštevajo in izvajajo sklepi o določitvi stališč in ukrepov Unije, sprejeti na podlagi tega poglavja.

Sodelovanje krepijo z izmenjavo informacij in s pripravo skupnih ocen .

Prispevajo k uresničevanju pravic državljanov Unije do zaščite na ozemlju tretjih držav iz člena 20(2)(c) Pogodbe o delovanju Evropske unije in ukrepov, sprejetih v skladu s členom 23 navedene pogodbe.

Člen 36

(prejšnji člen 21 PEU)

Visoki predstavnik Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko se redno posvetuje z Evropskim parlamentom o glavnih vidikih in temeljnih usmeritvah skupne zunanje in varnostne politike ter skupne varnostne in obrambne politike in ga obvešča o razvoju teh politik. Skrbi, da se mnenja Evropskega parlamenta ustrezno upoštevajo. Pri obveščanju Evropskega parlamenta lahko sodelujejo posebni predstavniki.

Evropski parlament lahko Svetu in visokemu predstavniku zastavlja vprašanja ali daje priporočila. Dvakrat na leto razpravlja o napredku pri izvajanju skupne zunanje in varnostne politike, vključno s skupno varnostno in obrambno politiko.

Člen 37

(prejšnji člen 24 PEU)

Unija lahko z eno ali več državami ali mednarodnimi organizacijami sklepa sporazume na področjih iz tega poglavja.

Člen 38

(prejšnji člen 25 PEU)

Politični in varnostni odbor brez poseganja v člen 240 Pogodbe o delovanju Evropske unije spremlja mednarodni položaj na področjih, ki jih zadeva skupna zunanja in varnostna politika, ter prispeva k opredeljevanju politik s tem, da Svetu na zahtevo visokega predstavnika Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko ali na lastno pobudo daje mnenja. Prav tako spremlja izvajanje dogovorjenih politik, ne da bi to posegalo v pristojnosti visokega predstavnika.

Politični in varnostni odbor na področju uporabe tega poglavja v okviru odgovornosti Sveta in visokega predstavnika izvaja politični nadzor in strateško vodi operacije za krizno upravljanje iz člena 43.

Svet lahko za namen in za čas trajanja operacije za krizno upravljanje, kakor ju določi Svet, pooblasti odbor, da sprejme ustrezne odločitve glede političnega nadzora in strateškega vodenja operacije.

Člen 39

V skladu s členom 16 Pogodbe o delovanju Evropske unije in z odstopanjem od odstavka 2 navedenega člena Svet sprejme sklep o določitvi pravil o varstvu fizičnih oseb, ko države članice obdelujejo osebne podatke pri opravljanju dejavnosti s področja uporabe tega poglavja, in o prostem pretoku takih podatkov. Upoštevanje teh pravil nadzirajo neodvisni organi.

Člen 40

(prejšnji člen 47 PEU)

Izvajanje skupne zunanje in varnostne politike ne vpliva na uporabo postopkov in obseg dodeljenih pristojnosti institucij, ki jih določata Pogodbi za izvajanje pristojnosti Unije iz členov 3 do 6 Pogodbe o delovanju Evropske unije.

Prav tako izvajanje politik iz navedenih členov ne vpliva na uporabo postopkov in obseg dodeljenih pristojnosti institucij, ki jih določata Pogodbi za izvajanje pristojnosti Unije iz tega poglavja.

Člen 41

(prejšnji člen 28 PEU)

1. Odhodki, ki nastanejo za poslovanje institucij na podlagi izvajanja tega poglavja, bremenijo proračun Unije.

2. Odhodki pri poslovanju, ki nastanejo zaradi izvajanja tega poglavja, prav tako bremenijo proračun Unije, kar pa ne velja za odhodke, ki nastanejo zaradi vojaških ali obrambnih ukrepov in v primerih, ko Svet soglasno odloči drugače.

Kadar odhodki ne bremenijo proračuna Unije, bremenijo države članice po ključu bruto nacionalnega proizvoda, razen če Svet soglasno ne odloči drugače. Pri odhodkih, ki nastanejo zaradi vojaških ali obrambnih ukrepov, države članice, katerih predstavniki so v Svetu dali formalno izjavo skladno z drugim pododstavkom člena 31(1), niso zavezane prispevati k njihovemu financiranju.

3. Svet sprejme sklep o določitvi posebnih postopkov za zagotovitev hitrega dostopa do odobrenih sredstev iz proračuna Unije za nujno financiranje pobud v okviru skupne zunanje in varnostne politike, predvsem za pripravljalne dejavnosti za misijo iz člena 42(1) in iz člena 43. Svet odloča po posvetovanju z Evropskim parlamentom.

Pripravljalne dejavnosti za misijo iz člena 42(1) in iz člena 43, ki se ne krijejo iz proračuna Unije, se financirajo iz zagonskega sklada, v katerem so prispevki držav članic.

Svet s kvalificirano večino na predlog visokega predstavnika Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko sprejme sklepe o določitvi:

- (a) postopkov za ustanovitev in financiranje zagonskega sklada, zlasti zneskov, ki se prispevajo v sklad;
- (b) postopkov za upravljanje zagonskega sklada;

(c) postopkov finančnega nadzora.

Kadar misija, načrtovana po členu 42(1) in členu 43, ne more biti financirana iz proračuna Unije, Svet visokega predstavnika pooblasti za uporabo sredstev iz sklada. Visoki predstavnik Svetu poroča o izvajanju tega pooblastila.

ODDELEK 2

DOLOČBE O SKUPNI VARNOSTNI IN OBRAMBNI POLITIKI

Člen 42

(prejšnji člen 17 PEU)

1. Skupna varnostna in obrambna politika je sestavni del skupne zunanje in varnostne politike. Uniji zagotavlja operativno sposobnost, oprto na civilna in vojaška sredstva. Unija jih lahko uporablja pri misijah zunaj svojih meja za ohranjanje miru, preprečevanje konfliktov in krepitev mednarodne varnosti v skladu z načeli Ustanovne listine Združenih narodov. Za izvajanje teh misij se uporabijo zmogljivosti, ki jih zagotovijo države članice.

2. Skupna varnostna in obrambna politika vključuje postopno oblikovanje skupne obrambne politike Unije. Ta vodi do skupne obrambe, če Evropski svet soglasno tako odloči. V tem primeru državam članicam priporoči sprejetje takšne odločitve v skladu z njihovimi ustavnimi pravili.

Politika Unije v skladu s tem oddelkom ne posega v posebno naravo varnostne in obrambne politike posameznih držav članic in spoštuje obveznosti iz Severnoatlantske pogodbe tistih držav članic, ki vidijo uresničevanje svoje skupne obrambe v Severnoatlantski zvezi (NATO), ter je združljiva s skupno varnostno in obrambno politiko, vzpostavljeno v tem okviru.

3. Države članice dajo Uniji na razpolago civilne in vojaške zmogljivosti za izvajanje skupne varnostne in obrambne politike za uresničevanje ciljev, ki jih opredeli Svet. Države članice, ki med seboj ustanovijo večnacionalne sile, lahko te sile dajo na razpolago tudi za skupno varnostno in obrambno politiko.

Države članice si prizadevajo za postopno izboljšanje svojih vojaških zmogljivosti. Agencija za področje razvoja obrambnih zmogljivosti, raziskav, nabave in oborožitve (v nadaljnjem besedilu "Evropska obrambna agencija") ugotavlja operativne potrebe, spodbuja ukrepe za njihovo izpolnjevanje, prispeva k določanju in po potrebi izvajanju vseh ukrepov, ki so potrebni za krepitev industrijskih in tehnoloških temeljev obrambnega sektorja, sodeluje pri določanju evropske politike na področju zmogljivosti in oboroževanja ter pomaga Svetu pri ocenjevanju izboljšanja vojaških zmogljivosti.

4. Sklepe o skupni varnostni in obrambni politiki, vključno s tistimi o uvedbi misije po tem členu, sprejme Svet soglasno na predlog visokega predstavnika Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko ali na pobudo države članice. Visoki predstavnik lahko predlaga uporabo nacionalnih sredstev kakor tudi instrumentov Unije, po potrebi skupaj s Komisijo.

5. Svet lahko za ohranitev vrednot Unije in v korist njenih interesov izvedbo misije v okviru Unije zaupa skupini držav članic. Izvajanje take misije ureja člen 44.

6. Države članice, ki glede vojaških zmogljivosti izpolnjujejo višja merila in so sprejele večje medsebojne obveznosti na tem področju v zvezi z najzahtevnejšimi misijami, vzpostavijo stalno strukturno sodelovanje v okviru Unije. Takšno sodelovanje ureja člen 46. To sodelovanje ne vpliva na določbe člena 43.

7. V primeru oboroženega napada na ozemlje države članice, ji morajo druge države članice v skladu z 51. členom Ustanovne listine Združenih narodov zagotoviti pomoč in podporo z vsemi razpoložljivimi sredstvi. To ne vpliva na posebno naravo varnostne in obrambne politike posameznih držav članic.

Obveznosti in sodelovanje na tem področju so skladni z obveznostmi v Organizaciji Severnoatlantske pogodbe, ki za njene države članice ostaja temelj njihove kolektivne obrambe in okvir za njeno izvajanje.

Člen 43

1. Misije iz člena 42(1), pri katerih lahko Unija uporabi civilna in vojaška sredstva, vključujejo skupne operacije razoroževanja, humanitarne in reševalne misije, vojaško svetovanje in pomoč, misije za preprečevanje sporov in ohranjanje miru, bojne operacije za krizno upravljanje, vključno z vzpostavljanjem miru in pokonfliktno stabilizacijo. Vse te misije lahko prispevajo k boju proti terorizmu, skupaj s pomočjo tretjim državam v boju proti terorizmu na njihovih ozemljih.

2. Svet sprejme sklepe v zvezi z misijami iz odstavka 1, s katerimi določi njihove cilje in obseg ter splošne pogoje za njihovo izvajanje. Visoki predstavnik Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko pod nadzorom Sveta ter v tesnem sodelovanju in stalnem stiku s Političnim in varnostnim odborom skrbi za usklajevanje med civilnimi in vojaškimi vidiki takšnih ukrepov.

Člen 44

1 V okviru sklepov, sprejetih v skladu s členom 43, lahko Svet izvedbo misije zaupa skupini držav članic, ki to želijo in imajo ustrezne zmogljivosti za takšno misijo. Te države članice se, v sodelovanju z visokim predstavnikom Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, med seboj dogovorijo glede vodenja misije.

2. Države članice, ki sodelujejo pri izvajanju misije, na lastno pobudo ali na zahtevo druge države članice o njenem poteku redno obveščajo Svet. Če ima izvajanje misije večje posledice ali zahteva spremembo cilja, obsega in pogojev misije, določenih v sklepih iz odstavka 1, te države nemudoma obvestijo Svet. V takih primerih Svet sprejme potrebne sklepe.

Člen 45

1. Naloge Evropske obrambne agencije iz člena 42(3), ki je podrejena Svetu, so:
 - (a) sodelovati pri ugotavljanju ciljev držav članic glede njihovih vojaških zmogljivosti in pri oceni izpolnjevanja obveznosti, ki so jih države članice prevzele v zvezi s temi zmogljivostmi;
 - (b) spodbujati harmonizacijo operativnih potreb in sprejetje učinkovitih in združljivih postopkov naročanja;
 - (c) predlagati večstranske projekte za izpolnjevanje ciljev glede vojaških zmogljivosti, zagotavljati usklajevanje programov, ki jih izvajajo države članice, in upravljanje posebnih programov sodelovanja;
 - (d) podpirati raziskave na področju obrambne tehnologije ter usklajevati in načrtovati skupne raziskovalne dejavnosti in preučevati tehnične rešitve za prihodnje operativne potrebe;
 - (e) prispevati k določanju, in po potrebi k izvajanju, vsakršnih koristnih ukrepov za krepitev industrijskih in tehnoloških temeljev obrambnega sektorja ter izboljšanju učinkovitosti vojaških odhodkov.

2. V Evropski obrambni agenciji lahko sodelujejo vse države članice, ki to želijo. Svet s kvalificirano večino sprejme sklep o določitvi statuta, sedeža in načina delovanja Agencije. Sklep upošteva raven dejanskega sodelovanja pri dejavnostih Agencije. Znotraj Agencije se oblikujejo posebne skupine, v katerih sodelujejo države članice, ki izvajajo skupne projekte. Agencija izvaja svoje naloge po potrebi v povezavi s Komisijo.

Člen 46

1. Države članice, ki se želijo vključiti v stalno strukturno sodelovanje iz člena 42(6), izpolnjujejo merila in so sprejele obveznosti o vojaških zmogljivostih iz Protokola o stalnem strukturnem sodelovanju, o svoji nameri uradno obvestijo Svet in visokega predstavnika Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko.

2. V treh mesecih po uradnem obvestilu iz odstavka 1 Svet sprejme sklep o stalnem strukturnem sodelovanju in sestavi seznam vključenih držav članic. Svet odloča s kvalificirano večino po posvetovanju z visokim predstavnikom.

3. Država članica, ki se želi pozneje vključiti v stalno strukturno sodelovanje, o svoji nameri uradno obvesti Svet in visokega predstavnika.

Svet sprejme sklep o potrditvi sodelovanja države članice, ki izpolnjuje merila in prevzema obveznosti iz členov 1 in 2 Protokola o stalnem strukturnem sodelovanju. Svet odloča s kvalificirano večino po posvetovanju z visokim predstavnikom. Glasujejo le člani Sveta, ki predstavljajo vključene države članice.

Kvalificirana večina se določi v skladu s členom 238(3)(a) Pogodbe o delovanju Evropske unije.

4. Če vključena država članica meril ne izpolnjuje več ali ni več sposobna izpolnjevati sprejetih obveznosti iz členov 1 in 2 Protokola o stalnem strukturnem sodelovanju, lahko Svet sprejme sklep o mirovanju sodelovanja zadevne države članice.

Svet odloča s kvalificirano večino. Glasujejo le člani Sveta, ki predstavljajo vključene države članice, z izjemo zadevne države članice.

Kvalificirana večina se določi v skladu s členom 238(3)(a) Pogodbe o delovanju Evropske unije.

5. Vključena država članica, ki želi izstopiti iz stalnega strukturnega sodelovanja, o svoji odločitvi uradno obvesti Svet, ki se seznani s tem, da zadevna država članica vanj ni več vključena.

6. Sklepi in priporočila Sveta, sprejeti v okviru stalnega strukturnega sodelovanja, razen tistih iz odstavkov 2 do 5, se sprejmejo soglasno. Za namene tega odstavka soglasje pomeni samo glasove predstavnikov vključenih držav članic.

NASLOV VI

KONČNE DOLOČBE

Člen 47

Unija je pravna oseba.

Člen 48

(prejšnji člen 48 PEU)

1. Pogodbi se lahko spremenita po rednem postopku za spremembo Pogodb. Spremenita se lahko tudi po poenostavljenih postopkih za spremembo Pogodb.

Redni postopek za spremembo Pogodb

2. Vlada vsake države članice, Evropski parlament ali Komisija lahko Svetu predlagajo spremembo Pogodb. Namen teh predlogov je lahko med drugim povečati ali zmanjšati pristojnosti, ki so na Unijo prenesene s Pogodbama. Te predloge Svet predloži Evropskemu svetu in o njih uradno obvesti nacionalne parlamente.

3. Če Evropski svet po posvetovanju z Evropskim parlamentom in Komisijo z navadno večino sprejme sklep o preučitvi predlaganih sprememb, predsednik Evropskega sveta skliče Konvencijo predstavnikov nacionalnih parlamentov, voditeljev držav ali vlad držav članic, Evropskega parlamenta in Komisije. Pri institucionalnih spremembah na monetarnem področju se posvetuje tudi z Evropsko centralno banko. Konvencija preuči osnutke sprememb in s soglasjem sprejme priporočilo za konferenco predstavnikov vlad držav članic, kakor je predvidena v odstavku 4.

Evropski svet lahko po odobritvi Evropskega parlamenta z navadno večino odloči, da ne skliče Konvencije, če obseg predlaganih sprememb tega ne upravičuje. V tem primeru Evropski svet določi mandat konference predstavnikov vlad držav članic.

4. Konferenco predstavnikov vlad držav članic skliče predsednik Sveta, da se v medsebojnem soglasju sporazumejo o spremembah teh Pogodb.

Spremembe začnejo veljati, ko jih ratificirajo vse države članice v skladu s svojimi ustavnimi pravili.

5. Če v dveh letih po podpisu Pogodbe, ki spreminja Pogodbi, štiri petine držav članic to pogodbo ratificira, ena ali več držav članic pa ima težave v postopku ratifikacije, zadevo obravnava Evropski svet.

Poenostavljeni postopki za spremembo Pogodb

6. Vlada vsake države članice, Evropski parlament ali Komisija lahko Evropskemu svetu predloži spremembo vseh ali nekaterih določb tretjega dela Pogodbe o delovanju Evropske unije o notranjih politikah in ukrepih Unije.

Evropski svet lahko sprejme sklep o spremembi vseh ali nekaterih določb tretjega dela Pogodbe o delovanju Evropske unije. Evropski svet odloča soglasno po posvetovanju z Evropskim parlamentom in Komisijo, pri institucionalnih spremembah na monetarnem področju pa z Evropsko centralno banko. Ta sklep začne veljati šele, ko ga države članice potrdijo v skladu s svojimi ustavnimi pravili.

S sklepom iz drugega pododstavka se ne smejo povečati pristojnosti, ki so na Unijo prenesene s Pogodbama.

7. Kadar Svet v skladu s Pogodbo o delovanju Evropske unije ali naslovom V te pogodbe na določenem področju ali v določenem primeru odloča soglasno, lahko Evropski svet sprejme sklep, s katerim Svet pooblašča, da na tem področju ali v tem primeru lahko odloča s kvalificirano večino. Ta pododstavek se ne uporablja za sklepe o vojaških ali obrambnih zadevah.

Kadar Svet v skladu s Pogodbo o delovanju Evropske unije sprejme zakonodajne akte po posebnem zakonodajnem postopku, lahko Evropski svet sprejme sklep, po katerem se ti zakonodajni akti lahko sprejmejo po rednem zakonodajnem postopku.

Vsaka pobuda Evropskega sveta na podlagi prvega ali drugega pododstavka, se posreduje nacionalnim parlamentom. Če nacionalni parlament v šestih mesecih od dne takega posredovanja pobude izjavi, da temu nasprotuje, se sklep iz prvega ali drugega pododstavka ne sprejme. Če nasprotovanja ni, Evropski svet sklep lahko sprejme.

Za sprejetje sklepa iz prvega ali drugega pododstavka Evropski svet odloča soglasno po odobritvi Evropskega parlamenta, ki odloča z večino svojih članov.

Člen 49

(prejšnji člen 49 PEU)

Vsaka evropska država, ki spoštuje vrednote iz člena 2 in si prizadeva za njihovo spodbujanje, lahko zaprosi za članstvo v Uniji. O tej prošnji se obvestijo Evropski parlament in nacionalni parlamenti. Država prosilka naslovi prošnjo na Svet, ki o tem odloča soglasno po posvetovanju s Komisijo in po odobritvi Evropskega parlamenta, ki odloča z večino svojih članov. Upoštevajo se merila za pristop, o katerih se je dogovoril Evropski svet.

Pogoji sprejema in prilagoditve temeljnih pogodb Unije, ki so potrebne zaradi sprejema, so predmet sporazuma med državami članicami in državo prosilko. Ta sporazum se predloži v ratifikacijo vsem državam pogodbenicam v skladu z njihovimi ustavnimi pravili.

Člen 50

1. Vsaka država članica se lahko v skladu s svojimi ustavnimi pravili odloči za izstop iz Unije.

2. Država članica, ki se odloči izstopiti, o svoji nameri uradno obvesti Evropski svet. Na podlagi smernic, ki jih določi Evropski svet, se Unija pogaja in sklene s to državo sporazum o podrobnostih izstopa, ki upošteva okvir njenih prihodnjih odnosov z Unijo. Pogajanja o tem sporazumu potekajo v skladu s členom 218(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije. Svet s kvalificirano večino po odobritvi Evropskega parlamenta sklene sporazum v imenu Unije.

3. Pogodbi se za zadevno državo prenehata uporabljati z dnem začetka veljavnosti sporazuma o izstopu, sicer pa dve leti po uradnem obvestilu iz odstavka 2, razen če Evropski svet po dogovoru z zadevno državo članico soglasno ne sklene, da se to obdobje podaljša.

4. Za namene odstavkov 2 in 3 član Evropskega sveta in Sveta, ki predstavlja državo članico, ki izstopa, v Svetu in v Evropskem svetu ne sodeluje niti v razpravah niti pri sprejemanju sklepov v tej zadevi.

Kvalificirana večina se določi v skladu s členom 238(3)(b) Pogodbe o delovanju Evropske unije.

5. Če država, ki je izstopila iz Unije, zaprosi za ponoven pristop, prošnjo vloži po postopku iz člena 49.

Člen 51

Protokoli in priloge so sestavni del Pogodb.

Člen 52

1. Pogodbi se uporabljata za Kraljevino Belgijo, Republiko Bolgarijo, Češko republiko, Kraljevino Dansko, Zvezno republiko Nemčijo, Republiko Estonijo, Irsko, Helensko republiko, Kraljevino Španijo, Francosko republiko, Republiko Hrvaško, Italijansko republiko, Republiko Ciper, Republiko Latvijo, Republiko Litvo, Veliko vojvodstvo Luksemburg, Republiko Madžarsko, Republiko Malto, Kraljevino Nizozemsko, Republiko Avstrijo, Republiko Poljsko, Portugalsko republiko, Romunijo, Republiko Slovenijo, Slovaško republiko, Republiko Finsko, Kraljevino Švedsko ter Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska.

2. Ozemeljska veljavnost Pogodb je določena v členu 355 Pogodbe o delovanju Evropske unije.

Člen 53

(prejšnji člen 51 PEU)

Ta pogodba se sklene za nedoločen čas.

Člen 54

(prejšnji člen 52 PEU)

1. To pogodbo visoke pogodbenice ratificirajo v skladu s svojimi ustavnimi pravili. Listine o ratifikaciji se deponirajo pri vladi Italijanske republike.

2. Ta pogodba začne veljati 1. januarja 1993, če so bile deponirane vse listine o ratifikaciji, sicer pa prvega dne tistega meseca, ki sledi deponiranju zadnje listine o ratifikaciji.

Člen 55

(prejšnji člen 53 PEU)

1. Ta pogodba, sestavljena v enem izvirniku v angleškem, bolgarskem, češkem, danskem, estonskem, finskiem, francoskem, grškem, hrvaškem, irskem, italijanskem, latvijskem, litovskem, madžarskem, malteškem, nemškem, nizozemskem, poljskem, portugalskem, romunskem, slovaškem, slovenskem, švedskem in španskem jeziku, pri čemer so besedila v vseh teh jezikih enako verodostojna, se deponira v arhivu vlade Italijanske republike, ki bo poslala overjeno kopijo vladam drugih držav podpisnic.

2. Ta pogodba se lahko prevede v druge jezike, ki jih določijo države članice, če ti v skladu z njihovim ustavnim redom uživajo status uradnega jezika na njihovem celotnem ozemlju ali delu tega ozemlja. Zadevne države članice zagotovijo overjeno kopijo takih prevodov in jo deponirajo v arhivu Sveta.

V POTRDATEV TEGA so spodaj podpisani pooblaščenци podpisali to pogodbo.

V Maastrichtu, sedmega februarja tisoč devetsto dvaindevetdeset.

(seznam pooblaščenčev ni ponovno natisnjen)

PROTOKOLI

PROTOKOL (št. 1) O VLOGI NACIONALNIH PARLAMENTOV V EVROPSKI UNIJI

VISOKE POGODBENICE SO SE

OB SKLICEVANJU na to, da je način nadzora nacionalnih parlamentov nad njihovimi vladami v zvezi z dejavnostmi Evropske unije predmet vsake ustavne ureditve in prakse vsake države članice,

Z ŽELJO, da bi spodbudile večjo udeležbo nacionalnih parlamentov pri dejavnostih Evropske unije in jim zagotovile boljše možnosti za izražanje mnenj o osnutkih zakonodajnih aktov Evropske unije kakor tudi o drugih vprašanjih, ki bi lahko bila zanje posebnega pomena,

DOGOVORILE o naslednjih določbah, ki so priložene Pogodbi o Evropski uniji, Pogodbi o delovanju Evropske unije in Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo:

NASLOV I OBVEŠČANJE NACIONALNIH PARLAMENTOV

Člen 1

Komisija svoje posvetovalne dokumente (zelene in bele knjige ter sporočila) ob objavi neposredno pošlje nacionalnim parlamentom. Komisija pošlje nacionalnim parlamentom tudi letni zakonodajni program in vse druge instrumente zakonodajnega načrtovanja ali politične strategije, sočasno kot Evropskemu parlamentu in Svetu.

Člen 2

Osnutki zakonodajnih aktov, ki se pošljejo Evropskemu parlamentu in Svetu, se posredujejo nacionalnim parlamentom.

Za namene tega protokola pomeni "osnutek zakonodajnega akta" predloge Komisije, pobude skupine držav članic, pobude Evropskega parlamenta, zahteve Sodišča, priporočila Evropske centralne banke in zahteve Evropske investicijske banke za sprejetje zakonodajnega akta.

Komisija osnutke zakonodajnih aktov, ki jih predloži sama, sočasno kot Evropskemu parlamentu in Svetu neposredno pošlje nacionalnim parlamentom.

Evropski parlament osnutke zakonodajnih aktov, ki jih predloži sam, neposredno pošlje nacionalnim parlamentom.

Osnutke zakonodajnih aktov, ki jih predloži skupina držav članic, Sodišče, Evropska centralna banka ali Evropska investicijska banka, pošlje nacionalnim parlamentom Svet.

Člen 3

Nacionalni parlamenti lahko predsednikom Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije po postopku iz Protokola o uporabi načel subsidiarnosti in sorazmernosti pošljejo obrazloženo mnenje o skladnosti osnutka zakonodajnega akta z načelom subsidiarnosti.

Če osnutek zakonodajnega akta predloži skupina držav članic, predsednik Sveta obrazloženo mnenje ali obrazložena mnenja pošlje vladam teh držav članic.

Če osnutek zakonodajnega akta predloži Sodišče, Evropska centralna banka ali Evropska investicijska banka, predsednik Sveta obrazloženo mnenje ali obrazložena mnenja pošlje zadevni instituciji ali organu.

Člen 4

Od dne, ko je nacionalnim parlamentom na voljo osnutek zakonodajnega akta v uradnih jezikih Unije, do dne, ko je uvrščen na začasni dnevni red Sveta zaradi njegovega sprejetja ali sprejetja stališča po zakonodajnem postopku, mora preteči rok osmih tednov. Izjeme so možne v nujnih primerih, ki se utemeljijo v aktu ali stališču Sveta. Razen v nujnih primerih, ki so bili ustrezno utemeljeni, se v teh osmih tednih ne sme sprejeti nikakršen dogovor o osnutku zakonodajnega akta. Razen v nujnih primerih, ki so bili ustrezno utemeljeni, mora med uvrstitvijo osnutka zakonodajnega akta na začasni dnevni red Sveta in sprejetjem stališča preteči deset dni.

Člen 5

Dnevni redi in rezultati sej Sveta, vključno z zapisniki sej, na katerih je Svet razpravljal o osnutkih zakonodajnih aktov, se sočasno kot vladam držav članic neposredno pošljejo nacionalnim parlamentom.

Člen 6

Če namerava Evropski svet uporabiti prvi ali drugi pododstavek člena 48(7) Pogodbe o Evropski uniji, se nacionalni parlamenti o pobudi Evropskega sveta obvestijo najmanj šest mesecev pred sprejetjem sklepa.

Člen 7

Računsko sodišče pošlje svoje letno poročilo v vednost nacionalnim parlamentom sočasno kot Evropskemu parlamentu in Svetu.

Člen 8

Če nacionalni parlamentarni sistem ni enodomen, se členi 1 do 7 tega protokola uporabljajo za vse domove, ki sestavljajo parlament.

NASLOV II

MEDPARLAMENTARNO SODELOVANJE

Člen 9

Evropski parlament in nacionalni parlamenti skupaj določijo, kako organizirati in spodbujati učinkovito in redno medparlamentarno sodelovanje znotraj Unije.

Člen 10

Konferenca parlamentarnih odborov za zadeve Unije lahko pripravi kakršen koli prispevek, ki ga šteje za primernega, in z njim seznani Evropski parlament, Svet in Komisijo. Poleg tega ta konferenca spodbuja izmenjavo informacij in najboljših praks med nacionalnimi parlamenti in Evropskim parlamentom, vključno med njihovimi specializiranimi odbori. Organizira lahko tudi medparlamentarne konference o posebnih temah, zlasti za razpravo o vprašanjih skupne zunanje in varnostne politike, vključno s skupno varnostno in obrambno politiko. Prispevki konference ne zavezujejo nacionalnih parlamentov in ne prejudicirajo njihovih stališč.

PROTOKOL (št. 2) O UPORABI NAČEL SUBSIDIARNOSTI IN SORAZMERNOSTI

VISOKE POGODBENICE SO SE

V ŽELJI zagotoviti, da se odločitve sprejemajo v kar najtesnejši povezavi z državljani Unije,

ODLOČENE vzpostaviti pogoje za uporabo načel subsidiarnosti in sorazmernosti, določenih v členu 5 Pogodbe o Evropski uniji, in vzpostaviti sistem nadzora pri uporabi teh načel,

DOGOVORILE o naslednjih določbah, ki so priložene Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije:

Člen 1

Vse institucije skrbijo za stalno spoštovanje načel subsidiarnosti in sorazmernosti, kakor sta opredeljeni v členu 5 Pogodbe o Evropski uniji.

Člen 2

Preden Komisija predlaga zakonodajni akt, opravi obsežna posvetovanja. Taka posvetovanja po potrebi upoštevajo regionalne in lokalne razsežnosti predvidenih ukrepov. V izjemno nujnih primerih Komisija teh posvetovanj ne opravi. V svojem predlogu Komisija navede razloge za takšno odločitev.

Člen 3

Za namene tega protokola pomeni "osnutek zakonodajnega akta" predloge Komisije, pobude skupine držav članic, pobude Evropskega parlamenta, zahteve Sodišča, priporočila Evropske centralne banke in zahteve Evropske investicijske banke za sprejetje zakonodajnega akta.

Člen 4

Komisija pošlje svoje osnutke zakonodajnih aktov in svoje spremenjene osnutke hkrati nacionalnim parlamentom in zakonodajalcu Unije.

Evropski parlament pošlje svoje osnutke zakonodajnih aktov in svoje spremenjene osnutke nacionalnim parlamentom.

Svet posreduje osnutke zakonodajnih aktov, ki jih predložijo skupina držav članic, Sodišče, Evropska centralna banka ali Evropska investicijska banka, in spremenjene osnutke nacionalnim parlamentom.

Zakonodajne resolucije Evropskega parlamenta in stališča Sveta se takoj po sprejetju pošljejo nacionalnim parlamentom.

Člen 5

Osnutki zakonodajnih aktov se utemeljijo glede na načeli subsidiarnosti in sorazmernosti. Vsak osnutek zakonodajnega akta mora vsebovati izjavo s podrobnimi podatki, ki omogočajo oceno njegove skladnosti z načeloma subsidiarnosti in sorazmernosti. Ta izjava mora vsebovati podatke o predvidenih finančnih učinkih osnutka, pri direktivah pa tudi o vplivu na predpise, ki jih morajo sprejeti države članice, po potrebi vključno z regionalno zakonodajo. Razlogi za ugotovitev, da se lahko cilj Unije lažje uresniči na ravni Unije, se utemeljijo s kvalitativnimi in, če je možno, kvantitativnimi kazalci. Pri osnutkih zakonodajnih aktov se upošteva, da so finančne ali upravne obremenitve Unije, nacionalnih vlad, regionalnih ali lokalnih organov, gospodarskih subjektov in državljanov čim manjše in sorazmerne s ciljem, ki se želi doseči.

Člen 6

Vsak nacionalni parlament ali kateri od njegovih domov lahko v osmih tednih od datuma pošiljanja osnutka zakonodajnega akta predsednikom Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije, v uradnih jezikih Unije, pošlje svoje obrazloženo mnenje z razlogi, zakaj meni, da zadevni osnutek ni v skladu z načelom subsidiarnosti. Vsak nacionalni parlament ali kateri od njegovih domov se, kadar je primerno, posvetuje z regionalnimi parlamenti, ki imajo zakonodajna pooblastila.

Če osnutek zakonodajnega akta predloži skupina držav članic, pošlje predsednik Sveta obrazloženo mnenje vladam teh držav članic.

Če osnutek zakonodajnega akta predložijo Sodišče, Evropska centralna banka ali Evropska investicijska banka, pošlje predsednik Sveta obrazloženo mnenje zadevni instituciji ali organu.

Člen 7

1. Evropski parlament, Svet in Komisija ter glede na primer skupina držav članic, Sodišče, Evropska centralna banka ali Evropska investicijska banka, če osnutek zakonodajnega akta izhaja od njih, upoštevajo obrazložena mnenja nacionalnih parlamentov ali katerega od njihovih domov.

Vsak nacionalni parlament ima po dva glasova, razdeljena na osnovi nacionalnega parlamentarnega sistema. V dvodomnem parlamentarnem sistemu ima vsak dom po en glas.

2. Če obrazložena mnenja o neskladnosti osnutka zakonodajnega akta z načelom subsidiarnosti predstavljajo najmanj tretjino vseh glasov, dodeljenih nacionalnim parlamentom v skladu z drugim pododstavkom odstavka 1, je treba osnutek ponovno preučiti. Ta prag je ena četrтина, če gre za osnutek zakonodajnega akta, ki se predloži na podlagi člena 76 Pogodbe o delovanju Evropske unije in ki obravnava območje svobode, varnosti in pravice.

Po ponovni preučitvi lahko Komisija ali glede na primer skupina držav članic, Evropski parlament, Sodišče, Evropska centralna banka ali Evropska investicijska banka, če osnutek zakonodajnega akta izhaja od njih, odločijo, da bodo osnutek ohranili, ga spremenili ali umaknili. To odločitev je treba utemeljiti.

3. Poleg tega je treba v okviru rednega zakonodajnega postopka, če obrazložena mnenja o neskladnosti predloga zakonodajnega akta z načelom subsidiarnosti predstavljajo najmanj navadno večino glasov, dodeljenih nacionalnim parlamentom v skladu z drugim pododstavkom odstavka 1, predlog ponovno preučiti. Po ponovni preučitvi lahko Komisija odloči, ali bo predlog ohranila, ga spremenila ali umaknila.

Če Komisija odloči, da bo predlog ohranila, mora v obrazloženem mnenju utemeljiti, zakaj meni, da je predlog skladen z načelom subsidiarnosti. To obrazloženo mnenje je treba skupaj z obrazloženimi mnenji nacionalnih parlamentov predložiti zakonodajalcu Unije, da jih upošteva v okviru postopka:

- (a) pred zaključkom prve obravnave zakonodajalec (Evropski parlament in Svet) preuči, ali je zakonodajni predlog združljiv z načelom subsidiarnosti, pri čemer upošteva zlasti izražene razloge, ki so skupni večini nacionalnih parlamentov in so skupne večini nacionalnih parlamentov, ter obrazloženo mnenje Komisije;
- (b) če na podlagi večine, ki je 55 % članov Sveta, ali večine oddanih glasov v Evropskem parlamentu zakonodajalec meni, da predlog ni združljiv z načelom subsidiarnosti, se zakonodajni predlog ne obravnava več.

Člen 8

Sodišče Evropske unije je pristojno za odločanje o tožbah zaradi kršitve načela subsidiarnosti z zakonodajnim aktom, ki jih po členu 263 Pogodbe o delovanju Evropske unije država članica vloži ali v skladu s svojim pravnim redom posreduje v imenu svojega nacionalnega parlamenta ali katerega od njegovih domov.

V skladu z navedenim členom Pogodbe o delovanju Evropske unije, lahko tožbe vlaga tudi Odbor regij v zvezi z zakonodajnimi akti, za sprejetje katerih je v Pogodbi o delovanju Evropske unije predvideno posvetovanje z njim.

Člen 9

Komisija Evropskemu svetu, Evropskemu parlamentu, Svetu in nacionalnim parlamentom vsako leto predloži poročilo o uporabi člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. To letno poročilo se pošlje tudi Ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij.

PROTOKOL (št. 3) O STATUTU SODIŠČA EVROPSKE UNIJE

VISOKE POGODBENICE SO SE

Z ŽELJO določiti statut Sodišča, predviden v členu 281 Pogodbe o delovanju Evropske unije,

DOGOVORILE o naslednjih določbah, ki so priložene Pogodbi o Evropski uniji, Pogodbi o delovanju Evropske unije in Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo:

Člen 1

Sodišče Evropske unije se ustanovi in deluje v skladu z določbami Pogodb, Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo (Pogodba ESAE) in tega statuta.

NASLOV I

SODNIKI IN GENERALNI PRAVOBRANILCI

Člen 2

Pred nastopom funkcije vsak sodnik pred Sodiščem, ki javno zaseda, priseže, da bo svoje naloge opravljal nepristransko in vestno ter da bo varoval tajnost posvetovanj Sodišča.

Člen 3

Sodniki uživajo imuniteto pred sodnimi postopki. Po prenehanju mandata še naprej uživajo imuniteto za svoja dejanja, storjena pri opravljanju uradnih dolžnosti, vključno z izgovorjenimi ali zapisanimi besedami.

Sodišče lahko odvzame imuniteto na občni seji. Kadar odločitev zadeva člana Splošnega sodišča ali specializiranega sodišča, Sodišče odloči po posvetovanju z zadevnim sodiščem.

Če je bila sodniku odvzeta imuniteta in je proti njemu sprožen kazenski postopek, mu sme soditi v kateri koli državi članici le sodišče, pristojno za sojenje sodnikom, ki pripadajo najvišji sodni oblasti v državi.

Členi 11 do 14 in člen 17 Protokola o privilegijih in imunitetah Evropske unije se uporabljajo za sodnike, generalne pravobranilce, sodnega tajnika in pomožne poročevalce Sodišča Evropske unije, ne da bi to posegalo v določbe iz prejšnjih odstavkov glede imunitete sodnikov pred sodnimi postopki.

Člen 4

Sodniki ne smejo opravljati političnih ali upravnih funkcij.

Ne smejo opravljati nobene druge poklicne dejavnosti, najsibo pridobitne ali nepridobitne, razen če tega izjemoma ne odobri Svet, ki odloča z navadno večino.

Pri prevzemu svojih nalog se slovesno obvežejo, da bodo med svojim mandatom in po njegovem izteku spoštovali iz mandata izhajajoče obveznosti, zlasti dolžnost, da bodo po izteku mandata pri sprejemanju določenih imenovanj ali ugodnosti ravnali pošteno in diskretno.

V primeru dvoma odloča Sodišče. Kadar odločitev zadeva člana Splošnega sodišča ali specializiranega sodišča, Sodišče odloči po posvetovanju z zadevnim sodiščem.

Člen 5

Razen ob redni zamenjavi ali smrti dolžnosti sodnika prenehajo z njegovim odstopom.

Ko sodnik odstopi, se pismo o odstopu naslovi na predsednika Sodišča, ki ga pošlje predsedniku Sveta. Z uradnim obvestilom slednjemu se mesto izprazni.

Razen v primeru uporabe člena 6 sodnik ohrani svoj mandat, dokler njegov naslednik ne nastopi svoje funkcije.

Člen 6

Sodnik je lahko razrešen ali se mu lahko odvzame pravica do pokojnine ali namesto nje odobrenih ugodnosti le, če po soglasnem mnenju sodnikov in generalnih pravobranilcev Sodišča ne izpolnjuje več zahtevanih pogojev ali obveznosti, ki izhajajo iz njegovega položaja. Zadevni sodnik pri odločanju o tem ne sodeluje. Če je ta član Splošnega sodišča ali specializiranega sodišča, Sodišče odloči po posvetovanju z zadevnim sodiščem.

Sodni tajnik sporoči odločitev Sodišča predsedniku Evropskega parlamenta in predsedniku Komisije ter o njej uradno obvesti predsednika Sveta.

V primeru odločitve o razrešitvi sodnika se mesto z uradnim obvestilom predsedniku Sveta izprazni.

Člen 7

Sodnik, katerega dolžnosti prenehajo pred iztekom njegovega mandata, je nadomeščen za preostanek mandata.

Člen 8

Določbe členov 2 do 7 se uporabljajo za generalne pravobranilce.

NASLOV II

ORGANIZACIJA SODIŠČA

Člen 9

Ko se vsaka tri leta izvede delna zamenjava sodnikov, se zamenja polovica sodnikov. Če je število sodnikov neparno, je število sodnikov, ki se jih zamenja, izmenično število, ki je prvo nad eno polovico števila sodnikov, in število, ki je prvo pod eno polovico.

Prvi odstavek se uporabi tudi pri delni zamenjavi generalnih pravobranilcev, ki se izvede vsaka tri leta

Člen 9a

Sodniki izmed sebe izvolijo predsednika in podpredsednika Sodišča za dobo treh let. Lahko sta ponovno izvoljena.

Podpredsednik v skladu s pogoji iz poslovnika pomaga predsedniku. Predsednika nadomešča, ko je ta zadržan ali ko je funkcija predsednika nezasedena.

Člen 10

Sodni tajnik pred Sodiščem priseže, da bo svoje naloge opravljal nepristransko in vestno ter da bo varoval tajnost posvetovanj Sodišča.

Člen 11

Sodišče poskrbi za nadomeščanje sodnega tajnika, kadar je ta zadržan.

Člen 12

Sodišču se dodelijo uradniki in drugi uslužbenci, ki zagotavljajo njegovo delovanje. Odgovorni so sodnemu tajniku, ki je podrejen predsedniku.

Člen 13

Na zahtevo Sodišča lahko Evropski parlament in Svet po rednem zakonodajnem postopku predvidita imenovanje pomožnih poročevalcev in določita pravila, ki urejajo njihov položaj. Pod pogoji, določenimi v poslovniku, lahko pomožni poročevalci sodelujejo pri pripravljalnih poizvedbah v postopkih, ki tečejo pred Sodiščem, in sodelujejo s sodnikom poročevalcem.

Pomožne poročevalce, ki so izbrani med osebami, katerih neodvisnost je nedvomna in ki imajo ustrezne pravne kvalifikacije, imenuje Svet, ki odloča z navadno večino. Pred Sodiščem prisežejo, da bodo svoje naloge opravljali nepristransko in vestno ter da bodo varovali tajnost posvetovanj Sodišča.

Člen 14

Sodniki, generalni pravobranilci in sodni tajnik so dolžni prebivati v kraju, kjer ima Sodišče svoj sedež.

Člen 15

Sodišče stalno zaseda. Trajanje sodnih počitnic določi Sodišče ob upoštevanju potreb svojega poslovanja.

Člen 16

Sodišče oblikuje senate, ki jih sestavljajo trije in pet sodnikov. Sodniki izvolijo predsednike senatov med svojimi člani. Predsedniki senatov petih sodnikov so izvoljeni za tri leta. Ponovno so lahko izvoljeni enkrat.

Veliki senat sestavlja petnajst sodnikov. Predseduje mu predsednik Sodišča. Člani velikega senata so tudi podpredsednik Sodišča in, v skladu s pogoji iz poslovnika, trije predsedniki senatov petih sodnikov in drugi sodniki.

Sodišče zaseda v velikem senatu, kadar to zahteva država članica ali institucija Unije kot stranka v postopku.

Sodišče zaseda na občni seji, kadar so mu predložene zadeve v skladu s členi 228(2), 245(2), 247 ali 286(6) Pogodbe o delovanju Evropske unije.

Poleg tega lahko Sodišče, če meni, da je zadeva izjemnega pomena, po nastopu generalnega pravobranilca odloči, da se zadeva predloži na občno sejo.

Člen 17

Sodišče lahko veljavno odloča le v sestavi lihega števila sodnikov.

Odločitve senatov treh ali petih sodnikov so veljavne le, če jih sprejmejo trije sodniki.

Odločitve velikega senata so veljavne le, če je navzočih enajst sodnikov.

Odločitve občne seje so veljavne le, če je navzočih sedemnajst sodnikov.

Če je eden od sodnikov senata zadržan, se lahko pod pogoji, določenimi v poslovniku, pozove v senat sodnik iz drugega senata.

Člen 18

Sodniki ali generalni pravobranilci ne smejo sodelovati pri odločanju o posamezni zadevi, pri kateri so predhodno sodelovali kot zastopniki, svetovalci ali odvetniki ene od strank ali o kateri so podali mnenje kot člani sodišča, preiskovalne komisije ali v kateri koli drugi funkciji.

Če sodnik ali generalni pravobranilec iz kakšnega posebnega razloga meni, da ne more sodelovati pri odločanju ali preiskavi v določeni zadevi, o tem obvesti predsednika. Če predsednik iz kakšnega posebnega razloga meni, da sodnik ali generalni pravobranilec ne bi smel sodelovati pri ali odločati o določeni zadevi, ga o tem obvesti.

O vseh težavah pri uporabi tega člena odloča Sodišče.

Stranka ne more zahtevati spremembe sestave Sodišča ali enega njegovih senatov zaradi državljanstva sodnika ali zato, ker v sestavi Sodišča ali senata ni sodnika, ki bi imel enako državljanstvo kakor ta stranka.

NASLOV III

POSTOPEK PRED SODIŠČEM

Člen 19

Države članice in institucije Unije pred Sodiščem zastopa zastopnik, ki je imenovan za vsako zadevo posebej; zastopniku lahko pomaga svetovalec ali odvetnik.

Države podpisnice Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru, ki niso države članice, ter v tem sporazumu navedeni nadzorni organ EFTA, so zastopani na enak način.

Druge stranke mora zastopati odvetnik.

Le odvetnik, ki je vpisan v imenik odvetnikov v eni od držav članic ali drugi državi, ki je podpisnica Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru, lahko pred Sodiščem zastopa stranko ali ji pomaga.

Ti zastopniki, svetovalci in odvetniki uživajo pri zastopanju na Sodišču pravice in jamstva, potrebna za neodvisno opravljanje svojih nalog, pod pogoji, ki jih določa poslovnik.

Sodišče ima glede svetovalcev in odvetnikov, ki nastopajo pred njim, pooblastila, ki so običajna za sodišča, pod pogoji, določenimi v poslovniku.

Univerzitetni profesorji, ki so državljani držav članic, katerih zakonodaja jim priznava pravico zastopanja na sodišču, uživajo pred Sodiščem enake pravice, kot jih ta člen priznava odvetnikom.

Člen 20

Postopek pred Sodiščem ima dva dela, pisnega in ustnega.

Pisni postopek zajema posredovanje tožb, navedb o zadevi, odgovorov na tožbo in izjav, pa tudi morebitnih replik kot tudi vseh dokazil in dokumentov, ki to podpirajo, ali njihovih overjenih kopij, strankam in tistim institucijam Unije, katerih odločitve so predmet spora.

Posredovanje opravlja sodni tajnik v zaporedju in rokih, ki so določeni v poslovniku.

Ustni postopek zajema zaslišanje zastopnikov, svetovalcev in odvetnikov, ki ga opravi Sodišče, ter poslušanje sklepnih predlogov generalnega pravobranilca, po potrebi pa tudi zaslišanje prič in izvedencev.

Če Sodišče meni, da zadeva ne odpira nobenega novega pravnega vprašanja, lahko po nastopu generalnega pravobranilca sklene, da se o zadevi odloča brez sklepnega predloga generalnega pravobranilca.

Člen 21

Zadeva se predloži Sodišču s tožbo, naslovljeno na sodnega tajnika. Tožba mora vsebovati ime in stalni naslov tožnika ter zaposlitev podpisanega, ime stranke ali strank, proti katerim je tožba vložena, predmet spora, zahtevek in kratek povzetek tožbenih razlogov.

Tožbi mora biti priložen, kjer je to primerno, akt, katerega razveljavitev se zahteva, ali v okoliščinah iz člena 265 Pogodbe o delovanju Evropske unije dokazilo z datumom, ko je bila institucija v skladu z navedenim členom pozvana k ukrepanju. Če ta dokazila niso priložena tožbi, sodni tajnik zadevno stranko pozove, naj jih predloži v razumnem roku, pri čemer pa tožba ne more biti zavržena niti v primeru, če dokazila niso predložena po izteku roka, predpisanega za vložitev tožbe.

Člen 22

Zadeva, ki jo ureja člen 18 Pogodbe ESAE se predloži Sodišču s pritožbo, ki je naslovljena na sodnega tajnika. Pritožba mora vsebovati ime in stalni naslov pritožnika ter zaposlitev podpisanega, sklic na odločbo, proti kateri je pritožba vložena, imena nasprotnih strank, predmet spora, zahtevek in kratek povzetek pritožbenih razlogov.

Pritožbi mora biti priložena overjena kopija odločbe Arbitražnega odbora, ki se izpodbija.

Če Sodišče pritožbo zavrne, postane odločba Arbitražnega odbora pravnomočna.

Če Sodišče razveljavi odločbo Arbitražnega odbora, lahko slednji na pobudo ene od strank v postopku po potrebi o zadevi ponovno odloča. Vezan je na vse odločitve Sodišča o pravnih vprašanjih.

Člen 23

V zadevah iz člena 267 Pogodbe o delovanju Evropske unije mora sodišče države članice, ki prekine svoj postopek in predloži zadevo Sodišču, o svoji odločitvi uradno obvestiti Sodišče. Sodni tajnik Sodišča o tej odločitvi nato obvesti zadevne stranke, države članice in Komisijo, ter institucijo, organ, urad ali agencijo Unije, ki je sprejela akt, katerega veljavnost ali razlaga je predmet spora.

V dveh mesecih od tega uradnega obvestila smejo stranke, države članice, Komisija in, kjer je to primerno, institucija, organ, urad ali agencija Unije, ki je sprejela akt, katerega veljavnost ali razlaga je predmet spora, predložiti Sodišču navedbe o zadevi ali pisne izjave.

V primerih iz člena 267 Pogodbe o delovanju Evropske unije, sodni tajnik Sodišča o odločitvi nacionalnega sodišča obvesti tudi države podpisnice Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru, ki niso države članice, ter v tem sporazumu navedeni nadzorni organ EFTA, ki lahko v dveh mesecih od uradnega obvestila predložijo Sodišču navedbe o zadevi ali pisne izjave, če odločitev zadeva eno od področij uporabe tega sporazuma.

Če sporazum, ki ga Svet sklene z eno ali več tretjimi državami glede določenega področja, določa, da lahko te države predložijo navedbe o zadevi ali pisne izjave, kadar sodišče katere od držav članic Sodišču v predhodno odločanje predloži vprašanje, ki zadeva področje uporabe tega sporazuma, se odločitev nacionalnega sodišča, ki vsebuje to vprašanje, uradno sporoči tudi zadevnim tretjim državam. V dveh mesecih od takega uradnega obvestila navedene države lahko Sodišču predložijo zaznamke ali pisne izjave.

Člen 23a (*)

S poslovníkom se lahko predvidi hitri postopek, za obravnavanje predlogov za sprejetje predhodnih odločb, ki se nanašajo na območje svobode, varnosti in pravice, pa nujni postopek.

Pri teh postopkih se lahko za predložitev vlog ali pisnih stališč predvidi rok, ki je krajši od roka, določenega v členu 23, z odstopanjem od četrtega odstavka člena 20 pa se lahko predvidi tudi, da ni sklepnih predlogov generalnega pravobranilca.

V nujnem postopku se lahko poleg tega predvidi tudi omejitev strank in drugih udeležencev iz člena 23, ki lahko predložijo vloge ali pisna stališča, in da se v izjemno nujnih primerih pisni postopek ne opravi.

(*) Člen vstavljen s Sklepom 2008/79/ES, Euratom (UL L 24, 29.1.2008, str. 42)

Člen 24

Sodišče lahko od strank zahteva, da priskrbijo vse dokumente in podatke, ki so po njegovem mnenju zaželeni. O vsaki zavrnitvi naredi Sodišče uradni zaznamek.

Sodišče lahko tudi od držav članic in institucij, organov, uradov ali agencij, ki niso stranke v postopku, zahteva vse podatke, ki so po njegovem mnenju potrebni v postopku.

Člen 25

Sodišče lahko kadar koli zaupa pripravo izvedenskega mnenja posameznikom, združenjem oseb, uradom, odborom ali drugim organizacijam po njegovi izbiri.

Člen 26

Priče so lahko zaslišane pod pogoji, določenimi v poslovniku.

Člen 27

Glede prič, ki izostanejo od pričanja, ima Sodišče pooblastila, ki so v takih primerih splošno priznana sodiščem, in lahko naloži denarne kazni pod pogoji, določenimi v poslovniku.

Člen 28

Priče in izvedenci se lahko zaslišijo pod prisego v obliki, kakršna je določena s poslovníkom, ali v skladu z nacionalno zakonodajo države, iz katere je priča ali izvedenec.

Člen 29

Sodišče lahko odredi, da pričo ali izvedenca zasliši sodišče v kraju njegovega stalnega prebivališča.

Odredba se pošlje pristojnemu sodišču v izvrševanje pod pogoji, določenimi v poslovníku. Dokumenti, sestavljeni pri izpolnjevanju zaprosila za pravno pomoč, se pod enakimi pogoji vrnejo Sodišču.

Stroške nosi Sodišče, vendar pa to ne posega v njegovo pravico, da jih, kjer je to primerno, naloži strankam.

Člen 30

Država članica obravnava vsako kršitev prisege priče ali izvedenca enako, kot če bi bilo kaznivo dejanje storjeno pred enim od njenih sodišč, pristojnih za civilne zadeve. Na podlagi ovadbe Sodišča zadevna država članica preganja kršilca pred svojim pristojnim sodiščem.

Člen 31

Obravnave Sodišča so javne, razen če Sodišče po uradni dolžnosti ali na predlog strank iz tehtnih razlogov odloči drugače.

Člen 32

Na obravnavah lahko Sodišče zasliši izvedence, priče in same stranke. Slednje lahko naslavljajo Sodišče le prek svojih predstavnikov.

Člen 33

O vsaki obravnavi se sestavi zapisnik, ki ga podpišeta predsednik in sodni tajnik.

Člen 34

Seznam obravnav določi predsednik.

Člen 35

Posvetovanja Sodišča so in ostanejo tajna.

Člen 36

Sodbe so obrazložene. V njih so navedena imena sodnikov, ki so odločali.

Člen 37

Sodbe podpišeta predsednik in sodni tajnik. Preberejo se na javnem zasedanju Sodišča.

Člen 38

Sodišče odloča o stroških.

Člen 39

Predsednik Sodišča lahko po skrajšanem postopku, ki po potrebi odstopa od nekaterih pravil tega statuta in je določen v poslovniku, odloča o vlogah za odložitev izvršitve iz člena 278 Pogodbe o delovanju Evropske unije in člena 157 Pogodbe ESAE ali za sprejetje začasnih odredb v skladu s členom 279 Pogodbe o delovanju Evropske unije ali za odložitev izvršbe v skladu s četrtem odstavkom člena 299 Pogodbe o delovanju Evropske unije ali tretjim odstavkom člena 164 Pogodbe ESAE.

Pooblastila iz prvega odstavka lahko pod pogoji, določenimi v poslovniku, izvršuje podpredsednik Sodišča.

Predsednika in podpredsednika v primeru zadržanosti nadomešča drug sodnik pod pogoji, določenimi v poslovniku.

Odredba predsednika ali sodnika, ki ga nadomešča, je začasna in v nobenem primeru ne vpliva na odločitev Sodišča o vsebini zadeve.

Člen 40

Države članice in institucije Unije se lahko pridružijo postopku, ki teče pred Sodiščem.

Enako velja za vse organe, urade in agencije Unije ter osebe, ki lahko izkažejo upravičen interes za rešitev Sodišču predložene zadeve. Fizične ali pravne osebe se ne morejo pridružiti v zadevah med državami članicami, med institucijami Unije ali med državami članicami na eni strani, in institucijami Unije na drugi strani.

Brez poseganja v drugi odstavek se lahko države podpisnice Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru, ki niso države članice, ter v tem sporazumu navedeni nadzorni organ EFTA pridružijo postopku, ki teče pred Sodiščem, če ta zadeva eno od področij uporabe tega sporazuma.

Z vlogo za pridružitve postopku se lahko podpre le zahtevek ene od strank.

Člen 41

Če tožena stranka, ki je bila k temu pravilno vabljen, ne predloži pisnega odgovora na tožbo, se sodba izda v njeno škodo zaradi izostanka. Pritožba zoper sodbo se lahko vloži v enem mesecu po uradnem obvestilu o njej. Če Sodišče na odloči drugače, pritožba ne zadrži izvršitve sodbe zaradi izostanka.

Člen 42

Države članice, institucije, organi, uradi ali agencije Unije in vse druge fizične ali pravne osebe lahko v primerih in pod pogoji, določenimi v poslovniku, sprožijo postopek tretje stranke, s katerim lahko ugovarjajo zoper sodbo, ki je bila izdana v zadevi, pri kateri same niso bile udeležene, sodba pa škodi njihovim pravicam.

Člen 43

V primeru nejasnosti pomena ali posledic sodbe mora Sodišče na zahtevo stranke ali institucije Unije, ki ima upravičen interes, dati razlago.

Člen 44

Obnovo postopka se lahko pri Sodišču zahteva le v primeru, da se odkrije novo dejstvo odločilnega pomena, ki je bilo pred izrekom sodbe neznano Sodišču in stranki, ki zahteva obnovo.

Obnova postopka se začne z odločbo, v kateri Sodišče izrecno ugotavlja obstoj novega dejstva in priznava, da je to dejstvo takšno, da je lahko podlaga za obnovo postopka, in izjavlja, da je zahteva iz teh razlogov dopustna.

Po poteku 10 let od dneva izreka sodbe ni več mogoče vložiti zahteve za obnovo postopka.

Člen 45

Roki, ki upoštevajo oddaljenost, se določijo s poslovníkom.

Potek roka ne škoduje pravicam, če zadevna stranka dokaže obstoj nepredvidenih okoliščin ali višje sile.

Člen 46

Tožbe proti Uniji v zadevah, ki izhajajo iz nepogodbene odgovornosti, zastarajo po petih letih od nastanka kršitve. Zastaralni rok se prekine, če se pri Sodišču vloži tožba ali če je oškodovanec predhodno naslovil svojo zahtevo na pristojno institucijo Unije. V tem primeru je treba postopek sprožiti v dvomesečnem roku, predvidenem v členu 263 Pogodbe o delovanju Evropske unije; kjer je to primerno, se uporabljajo določbe drugega odstavka člena 265 Pogodbe o delovanju Evropske unije.

Ta člen se uporablja tudi za tožbe proti Evropski centralni banki v zadevah, ki izhajajo iz nepogodbene odgovornosti.

NASLOV IV

SPLOŠNO SODIŠČE

Člen 47

Prvi odstavek člena 9, člen 9a, člen 14 in člen 15, prvi, drugi, četrti in peti odstavek člena 17 ter člen 18 se uporabljajo za Splošno sodišče in njegove člane.

Četrti odstavek člena 3 ter členi 10, 11 in 14 se *mutatis mutandis* uporabljajo za sodnega tajnika Splošnega sodišča.

Člen 48

Splošno sodišče ima:

- (a) 40 sodnikov od 25. decembra 2015;
- (b) 47 sodnikov od 1. septembra 2016;
- (c) dva sodnika na državo članico od 1. septembra 2019.

Člen 49

Člani Splošnega sodišča so lahko pozvani k opravljanju naloge generalnega pravobranilca.

Dolžnost generalnega pravobranilca je, da popolnoma nepristransko in neodvisno javno predstavi obrazložene sklepne predloge o zadevah, predloženih Splošnemu sodišču, zato da bi slednjemu pomagal pri opravljanju njegove naloge.

Merila za izbiro takšnih zadev in postopki za imenovanje generalnih pravobranilcev so določeni v poslovniku Splošnega sodišča.

Član, ki je pozvan k opravljanju naloge generalnega pravobranilca v neki zadevi, ne sme sodelovati pri odločanju o njej.

Člen 50

Splošno sodišče zaseda v senatih treh ali petih sodnikov. Sodniki izvolijo predsednike senatov med svojimi člani. Predsedniki senatov petih sodnikov so izvoljeni za tri leta. Ponovno so lahko izvoljeni enkrat.

Sestavo senatov in dodelitev zadev ureja poslovnik. V nekaterih primerih, ki jih ureja poslovnik, lahko Splošno sodišče odloča na občni seji ali pa odloča sodnik posameznik.

Poslovnik lahko določa tudi, da Splošno sodišče zaseda v velikem senatu v zadevah in pod pogoji, navedenimi v njem.

Člen 51

Z odstopanjem od pravila iz člena 256(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije je pristojnost za tožbe iz členov 263 in 265 Pogodbe o delovanju Evropske unije pridržana za Sodišče, če jih države članice vložijo zoper:

- (a) ukrepanje ali opustitev ukrepanja Evropskega parlamenta ali Sveta ali obeh institucij, kadar odločata skupaj, razen glede:
 - sklepov, ki jih Svet sprejme na podlagi tretjega pododstavka člena 108(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije,
 - aktov Sveta, sprejetih na podlagi uredbe Sveta o ukrepih za zaščito trgovine v smislu člena 207 Pogodbe o delovanju Evropske unije,
 - aktov Sveta, s katerimi Svet uresničuje izvedbena pooblastila v skladu s členom 291(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije;

(b) ukrepanje ali opustitev ukrepanja Komisije na podlagi člena 331(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije.

Sodišču je pridržana pristojnost tudi za tožbe na podlagi istih členov, ki jih vloži institucija Unije zoper ukrepanje ali opustitev ukrepanja Evropskega parlamenta in Sveta ali obeh, kadar odločata skupaj, ali Komisije ali ki jih vloži institucija Unije zoper ukrepanje ali opustitev ukrepanja Evropske centralne banke.

Člen 52

Predsednik Sodišča in predsednik Splošnega sodišča v medsebojnem soglasju določita, na kakšen način uradniki in drugi uslužbenci Sodišča opravljajo naloge za Splošno sodišče, da bi tako zagotovili njegovo delovanje. Nekateri uradniki ali drugi uslužbenci so odgovorni sodnemu tajniku Splošnega sodišča, ki je podrejen predsedniku Splošnega sodišča.

Člen 53

Postopek pred Splošnim sodiščem ureja naslov III.

V njegovem poslovniku se po potrebi določijo nadaljnje in podrobnejše določbe glede postopka. Poslovník lahko odstopa od četrtega odstavka člena 40 in člena 41, da bi bile upoštevane posebnosti spora na področju intelektualne lastnine.

Ne glede na četrty odstavek člena 20 lahko generalni pravobranilec svoje obrazložene sklepne predloge predstavi v pisni obliki.

Člen 54

Če je vloga ali drug procesni dokument, naslovljen na Splošno sodišče, pomotoma vložen pri sodnem tajniku Sodišča, ga ta nemudoma pošlje sodnemu tajniku Splošnega sodišča; prav tako, če je vloga ali drug procesni dokument, naslovljen na Sodišče, pomotoma vložen pri sodnem tajniku Splošnega sodišča, ga ta nemudoma pošlje sodnemu tajniku Sodišča.

Če Splošno sodišče ugotovi, da ni pristojno za obravnavanje in odločanje o tožbi, za katero je pristojno Sodišče, jo odstopi Sodišču; prav tako, če Sodišče ugotovi, da je za tožbo pristojno Splošno sodišče, jo odstopi Splošnemu sodišču, to pa ne more odkloniti pristojnosti.

Če so Sodišču in Splošnemu sodišču predložene zadeve, kjer je predmet enak, kjer se postavlja enako vprašanje razlage ali odloča o veljavnosti istega akta, lahko Splošno sodišče po zaslišanju strank postopek prekine, dokler Sodišče ne izda sodbe, oziroma, kadar je tožba vložena na podlagi člena 263 Pogodbe o delovanju Evropske unije, se lahko Splošno sodišče izreče za nepristojno, s čimer omogoči Sodišču, da odloči o takih tožbah. V enakih okoliščinah lahko tudi Sodišče prekine postopek; v tem primeru se postopek pred Splošnim sodiščem nadaljuje.

Če država članica in institucija Unije izpodbijata isti akt, se Splošno sodišče izreče za nepristojno, da bi lahko Sodišče razsodilo o teh tožbah.

Člen 55

Sodni tajnik Splošnega sodišča o končnih odločitvah Splošnega sodišča, delnih odločitvah o vsebinskih vprašanjih, odločitvah o procesnih vprašanjih glede nepristojnosti ali nedopustnosti obvesti vse stranke ter države članice in institucije Unije, četudi se niso pridružile postopku pred Splošnim sodiščem.

Člen 56

Pri Sodišču se lahko vloži pritožba v dveh mesecih po uradnem obvestilu o odločbi, proti kateri je pritožba vložena, proti končnim odločitvam Splošnega sodišča in delnim odločitvam tega sodišča o vsebinskih vprašanjih ali odločitvam o procesnih vprašanjih glede nepristojnosti ali nedopustnosti.

Takšno pritožbo lahko vloži katera koli stranka, ki v celoti ali delno ni uspela s svojimi sklepnimi predlogi. Tisti, ki so se postopku pridružili, razen držav članic in institucij Unije, pa lahko vložijo takšno pritožbo le, če jih odločitev Splošnega sodišča neposredno prizadeva.

Razen v zadevah, ki se nanašajo na spore med Unijo in njenimi uslužbenci, lahko pritožbo vložijo tudi države članice in institucije Unije, ki se niso pridružile postopku pred Splošnim sodiščem. Te države članice in institucije so v enakem položaju kot države članice ali institucije, ki so se pridružile postopku na prvi stopnji.

Člen 57

Vsakdo, čigar vlogo za pridružitve postopku je Splošno sodišče zavrnilo, se lahko v dveh mesecih po uradnem obvestilu o odločitvi o zavrnitvi vloge pritoži na Sodišče.

Stranke v postopku se lahko pritožijo na Sodišče glede vseh odločitev Splošnega sodišča, sprejetih na podlagi člena 278 ali člena 279 ali četrtega odstavka člena 299 Pogodbe o delovanju Evropske unije ali člena 157 ali tretjega odstavka člena 164 Pogodbe ESAE, v dveh mesecih po uradnem obvestilu o njih.

Pritožba iz prvih dveh odstavkov tega člena se obravnava in se o njej odloča v skladu s postopkom iz člena 39.

Člen 58

Pritožba na Sodišče je omejena na pravna vprašanja. Lahko se vloži zaradi nepristojnosti Splošnega sodišča, zaradi kršitve postopka pred tem sodiščem, ki škoduje interesom pritožnika, pa tudi zaradi kršitve zakonodaje Unije s strani Splošnega sodišča.

Pritožba ni dovoljena glede stroškov in njihove višine.

Člen 59

Če je pritožba vložena proti odločitvi Splošnega sodišča, ima postopek pred Sodiščem pisni in ustni del. Sodišče lahko v skladu s pogoji, določenimi v poslovniku, po zaslišanju generalnega pravobranilca in strank odloči brez ustnega postopka.

Člen 60

Brez poseganja v člena 278 in 279 Pogodbe o delovanju Evropske unije ali člena 157 Pogodbe ESAE pritožba nima odložilnega učinka.

Z odstopanjem od člena 280 Pogodbe o delovanju Evropske unije začnejo odločitve Splošnega sodišča, s katerimi se neka uredba razglasi za nično, veljati šele z datumom poteka roka iz prvega odstavka člena 56 tega statuta ali, če je bila v tem roku vložena pritožba, z datumom njene zavrnitve, vendar brez poseganja v pravico stranke, da skladno s členoma 278 in 279 Pogodbe o delovanju Evropske unije ali členom 157 Pogodbe ESAE pri Sodišču zaprosi za začasno odložitev učinkov uredbe, ki je bila razglašena za nično, ali za uvedbo druge začasne odredbe.

Člen 61

Če je pritožba utemeljena, Sodišče razveljavi odločitev Splošnega sodišča. Če stanje postopka to dovoljuje, lahko samo dokončno odloči o zadevi ali pa jo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču.

Če je zadeva vrnjena Splošnemu sodišču, je to sodišče glede pravnih vprašanj vezano na odločitev Sodišča.

Če je pritožba, ki jo vložita država članica ali institucija Unije, ki se nista pridružili postopku pred Splošnim sodiščem, utemeljena, lahko Sodišče, če meni, da je to potrebno, navede, kateri učinki razveljavljene odločitve Splošnega sodišča naj se za stranke v sporu štejejo za dokončne.

Člen 62

Če v primerih iz člena 256(2) in (3) Pogodbe o delovanju Evropske unije prvi generalni pravobranilec meni, da obstaja resno tveganje za enotnost ali doslednost prava Unije, lahko predlaga, da Sodišče preuči odločitev Splošnega sodišča.

Predlog mora biti dan v enem mesecu po izdaji odločitve Splošnega sodišča. V enem mesecu po prejemu predloga prvega generalnega pravobranilca Sodišče sklene, ali je treba odločitev ponovno preučiti ali ne.

Člen 62a

Sodišče odloča o vprašanjih, ki so predmet revizije, po hitrem postopku na podlagi spisa, ki mu ga posreduje Splošno sodišče.

Udeleženci iz člena 23 tega statuta in v primerih iz člena 256(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije tudi stranke v postopku pred Splošnim sodiščem, imajo pravico Sodišču predložiti navedbe ali pisne izjave o vprašanjih, ki so predmet revizije, v za ta namen predvidenem roku.

Sodišče lahko sklene, da pred sprejemom odločitve uvede ustni postopek.

Člen 62b

V primerih iz člena 256(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije, brez poseganja v člena 278 in 279 Pogodbe o delovanju Evropske unije, predlog za revizijo in odločitev o uvedbi revizijskega postopka nimata odločilnega učinka. Če Sodišče ugotovi, da odločitev Splošnega sodišča škoduje enotnosti ali doslednosti prava Unije, zadevo vrne v odločanje Splošnemu sodišču, ki je glede pravnih vprašanj vezano na odločitev Sodišča; Sodišče lahko navede katere učinke odločitve Splošnega sodišča, je treba šteti za dokončne za stranke v sporu. Vendar Sodišče odloča dokončno, če, ob upoštevanju ugotovitev revizije, rešitev spora izhaja iz ugotovljenega dejanskega stanja, na katerem je Splošno sodišče utemeljilo svojo odločitev.

Če v primerih iz člena 256(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije ni predlogov za revizijo ali odločitve o uvedbi revizijskega postopka, začne odgovor ali več odgovorov Splošnega sodišča na predložena vprašanja učinkovati po izteku rokov, določenih v ta namen v drugem odstavku člena 62. V primeru uvedbe revizijskega postopka začne odgovor ali več odgovorov, ki so predmet revizije, učinkovati, če Sodišče ne odloči drugače, po koncu tega postopka. Če Sodišče ugotovi, da odločitev Splošnega sodišča škoduje enotnosti ali doslednosti prava Unije, odgovor Sodišča na vprašanja, ki so predmet revizije, nadomesti odgovor Splošnega sodišča.

NASLOV IVA

SPECIALIZIRANA SODIŠČA

Člen 62c

Določbe o pristojnostih, sestavi, organizaciji in postopku specializiranih sodišč, ustanovljenih na podlagi člena 257 Pogodbe o delovanju Evropske unije, so priložene k temu statutu.

Evropski parlament in Svet lahko v skladu s členom 257 Pogodbe o delovanju Evropske unije odločita, da se specializiranim sodiščem dodelijo začasni sodniki za nadomeščanje v primeru odsotnosti sodnikov, ki sicer niso v stanju invalidnosti, ki se šteje za popolno, vendar dolgotrajno ne morejo sodelovati pri reševanju zadev. V takem primeru Evropski parlament in Svet določita pogoje za imenovanje začasnih sodnikov, njihove pravice in dolžnosti, podrobna pravila o opravljanju njihovih nalog in okoliščine, v katerih bodo prenehali opravljati te naloge.

NASLOV V

KONČNE DOLOČBE

Člen 63

Poslovnika Sodišča in Splošnega sodišča vključujeta vse določbe, ki so potrebne za uporabo in po potrebi za dopolnitev tega statuta.

Člen 64

Pravila o jezikovni ureditvi na Sodišču Evropske unije se določijo z uredbo, ki jo Svet sprejme soglasno. Ta uredba se sprejme bodisi na zahtevo Sodišča in po posvetovanju s Komisijo in Evropskim parlamentom ali na predlog Komisije in po posvetovanju s Sodiščem in Evropskim parlamentom.

Dokler se ne sprejmejo ta pravila, se še naprej uporabljajo določbe poslovnika Sodišča in Splošnega sodišča o ureditvi vprašanja jezikov. Z odstopanjem od členov 253 in 254 Pogodbe o delovanju Evropske unije se te določbe lahko spremenijo ali razveljavijo le s soglasno odobritvijo Sveta.

PRILOGA

SODIŠČE ZA USLUŽBENCE EVROPSKE UNIJE

Člen 1

Sodišče za uslužbence Evropske unije, v nadaljnjem besedilu "Sodišče za uslužbence", izvršuje na prvi stopnji pristojnost za odločanje v sporih med Unijo in njenimi uslužbenci na podlagi člena 270 Pogodbe o delovanju Evropske unije, vključno s spori med organi, uradi ali agencijami in njihovim osebjem, za katere je pristojnost dodeljena Sodišču Evropske unije.

Člen 2

1. Sodišče za uslužbence sestavlja sedem sodnikov. Svet lahko na zahtevo Sodišča s kvalificirano večino število sodnikov poveča.

Sodniki so imenovani za dobo šest let. Sodniki, ki jim mandat poteče, so lahko ponovno imenovani.

Prosto mesto se zapolni z imenovanjem novega sodnika za dobo šest let.

2. Poleg sodnikov iz prvega pododstavka odstavka 1 se imenujejo začasni sodniki za nadomeščanje odsotnosti sodnikov, ki sicer niso v stanju invalidnosti, ki se šteje za popolno, vendar dolgotrajno ne morejo sodelovati pri reševanju zadev.

Člen 3

1. Sodnike imenuje Svet, ki po posvetovanju z odborom, predvidenim v tem členu, odloča v skladu s četrtem odstavkom člena 257 Pogodbe o delovanju Evropske unije. Svet pri imenovanju sodnikov zagotovi uravnoteženo sestavo Sodišča za uslužbence, tako da se med državljani držav članic izberejo sodniki iz kar najširšega možnega geografskega območja in se upoštevajo zastopani nacionalni pravni sistemi.

2. Kandidira lahko vsakdo, ki ima državljanstvo Unije in izpolnjuje pogoje iz četrtega odstavka člena 257 Pogodbe o delovanju Evropske unije. Svet, ki odloča na priporočilo Sodišča, določi pogoje in podrobnosti za predložitev in obravnavo kandidatur.

3. Ustanovi se odbor, ki ga sestavlja sedem osebnosti, izbranih med nekdanjimi člani Sodišča in Splošnega sodišča ter priznanimi pravniki. O imenovanju članov odbora in pravilih za njegovo delovanje odloči Svet na priporočilo predsednika Sodišča.

4. Odbor poda mnenje o ustreznosti kandidatov za izvrševanje sodniške funkcije v okviru Sodišča za uslužbence. Odbor temu mnenju priloži seznam kandidatov z najustreznejšimi izkušnjami na visoki ravni. Seznam mora vsebovati vsaj dvakrat več kandidatov, kot znaša število sodnikov, ki jih mora Svet imenovati.

Člen 4

1. Sodniki med svojimi člani imenujejo predsednika Sodišča za uslužbence za dobo treh let. Lahko je ponovno imenovan.

2. Sodišče za uslužbence zaseda v senatih treh sodnikov. Sodišče za uslužbence lahko v določenih primerih, ki jih ureja njegov poslovnik, odloča na občni seji, v senatu petih sodnikov ali pa odloča sodnik posameznik.

3. Predsednik Sodišča za uslužbence predseduje občni seji in senatu petih sodnikov. Predsedniki senatov treh sodnikov se imenujejo, kot določa odstavek 1. Če je predsednik Sodišča za uslužbence dodeljen senatu treh sodnikov, temu senatu predseduje.

4. Pristojnosti in sklepčnost občne seje ter sestavo senatov in dodelitev zadev senatom ureja poslovnik.

Člen 5

Členi 2 do 6, 14, 15 ter prvi, drugi in peti odstavek člena 17 ter člen 18 statuta Sodišča Evropske unije se uporabljajo za Sodišče za uslužbence in njegove člane.

Prisega iz člena 2 statuta se izreče pred Sodiščem in odločitve iz členov 3, 4 in 6 Sodišče sprejme po posvetovanju s Sodiščem za uslužbence.

Člen 6

1. Sodišču za uslužbence pomagajo službe Sodišča in Splošnega sodišča. Predsednik Sodišča ali, če je to primerno, predsednik Splošnega sodišča v medsebojnem soglasju s predsednikom Sodišča za uslužbence določita, na kakšen način uradniki in drugi uslužbenci Sodišča ali Splošnega sodišča opravljajo naloge za Sodišče za uslužbence, da bi tako zagotovili njegovo delovanje. Nekateri uradniki ali drugi uslužbenci so odgovorni sodnemu tajniku Sodišča za uslužbence, ki je podrejen predsedniku tega sodišča.

2. Sodišče za uslužbence imenuje sodnega tajnika in določi pravila, ki urejajo njegov položaj. Za sodnega tajnika tega sodišča se uporabljajo četrti odstavek člena 3 ter členi 10, 11 in 14 statuta Sodišča Evropske unije.

Člen 7

1. Postopek pred Sodiščem za uslužbence ureja naslov III statuta Sodišča Evropske unije, z izjemo členov 22 in 23 statuta. V poslovniku tega sodišča se po potrebi določijo nadaljnje in podrobnejše določbe glede postopka.

2. Ureditev vprašanja jezikov na Splošnem sodišču se uporablja tudi za Sodišče za uslužbence.

3. Pisni del postopka obsega vložitev tožbe in odgovora na tožbo, razen če Sodišče za uslužbence ne odloči, da je potrebna druga izmenjava pisnih vlog. Če je prišlo do druge izmenjave pisnih vlog, lahko Sodišče za uslužbence v soglasju s strankami odloči brez ustnega postopka.
4. Sodišče za uslužbence lahko v vseh fazah postopka od predložitve vloge preučuje možnosti za mirno rešitev spora in si lahko prizadeva omogočiti takšno rešitev.
5. Sodišče za uslužbence odloči o stroških. Ob upoštevanju posebnih določb poslovnika se, če sodišče tako odloči, plačilo stroškov naloži neuspešni stranki.

Člen 8

1. Če je vloga ali drug procesni dokument, naslovljen na Sodišče za uslužbence, pomotoma vložen pri sodnem tajniku Sodišča ali Splošnega Sodišča, ga ta nemudoma pošlje sodnemu tajniku Sodišča za uslužbence. Prav tako, če je vloga ali drug procesni dokument, naslovljen na Sodišče ali Splošno sodišče, pomotoma vložen pri sodnem tajniku Sodišča za uslužbence, ga ta nemudoma pošlje sodnemu tajniku Sodišča ali Splošnega sodišča.
2. Če Sodišče za uslužbence ugotovi, da ni pristojno za obravnavanje in odločanje o tožbi, za katero je pristojno Sodišče ali Splošno sodišče, jo odstopi Sodišču oz. Splošnemu sodišču. Prav tako, če Sodišče ali Splošno sodišče ugotovi, da je za tožbo pristojno Sodišče za uslužbence, jo odstopi Sodišču za uslužbence, to pa ne more odkloniti pristojnosti.
3. Če so Sodišču za uslužbence in Splošnemu sodišču predložene zadeve, kjer se postavlja enako vprašanje razlage ali odloča o veljavnosti istega akta, lahko Sodišče za uslužbence po zaslišanju strank postopek prekine, dokler Splošno sodišče ne izda sodbe.

Če so Sodišču za uslužbence in Splošnemu sodišču predložene zadeve, kjer je predmet enak, Sodišče za uslužbence odkloni pristojnost, da bi o teh zadevah lahko odločalo Splošno sodišče.

Člen 9

Pri Splošnem sodišču se lahko vloži pritožba v dveh mesecih po uradnem obvestilu o odločbi, proti kateri je pritožba vložena, proti končnim odločbam Sodišča za uslužbence in delnim odločbam tega sodišča o vsebinskih vprašanjih ali odločbam o procesnih vprašanjih glede nepristojnosti ali nedopustnosti.

Takšno pritožbo lahko vloži katera koli stranka, ki v celoti ali delno ni uspela s svojimi sklepnimi predlogi. Tisti, ki so se postopku pridružili, razen držav članic in institucij Unije, pa lahko vložijo takšno pritožbo le, če jih odločba Sodišča za uslužbence neposredno prizadeva.

Člen 10

1. Vsakdo, čigar vlogo za pridružitve postopku je Sodišče za uslužbence zavrnilo, se lahko v dveh tednih po uradnem obvestilu o odločbi o zavrnitvi vloge pritoži na Splošno sodišče.
2. Stranke v postopku se lahko pritožijo na Splošno sodišče glede vseh odločb Sodišča za uslužbence, sprejetih na podlagi člena 278 ali člena 279 ali četrtega odstavka člena 299 Pogodbe o delovanju Evropske unije in člena 157 ali tretjega odstavka člena 164 Pogodbe ESAE, v dveh mesecih po uradnem obvestilu o njih.

3. O pritožbah iz odstavkov 1 in 2 tega člena lahko odloča predsednik Splošnega sodišča po skrajšanem postopku, ki po potrebi odstopa od nekaterih pravil iz te priloge in ki bo določen v poslovniku Splošnega sodišča.

Člen 11

1. Pritožba na Splošno sodišče je omejena na pravna vprašanja. Lahko se vloži zaradi nepristojnosti Sodišča za uslužbence, zaradi kršitve postopka pred tem sodiščem, ki škoduje interesom pritožnika, pa tudi zaradi kršitve zakonodaje Unije s strani Sodišča za uslužbence.

2. Pritožba, ki se nanaša samo na stroške in njihovo višino, ni dopustna.

Člen 12

1. Brez poseganja v člena 278 in 279 Pogodbe o delovanju Evropske unije in člena 157 Pogodbe ESAE pritožba na Splošno sodišče nima odložilnega učinka.

2. Če je pritožba vložena proti odločbi Sodišča za uslužbence, ima postopek pred Splošnim sodiščem pisni in ustni del. Splošno sodišče lahko v skladu s pogoji, določenimi v poslovniku, po zaslišanju strank odloči brez ustnega postopka.

Člen 13

1. Če je pritožba utemeljena, Splošno sodišče razveljavi odločbo Sodišča za uslužbence in samo odloči o zadevi. Zadevo vrne v razsojanje Sodišču za uslužbence, če o njej ni možno odločiti.

2. Če je zadeva vrnjena Sodišču za uslužbence, je to sodišče glede pravnih vprašanj vezano na odločbo Splošnega sodišča.

PROTOKOL (št. 4)
**O STATUTU EVROPSKEGA SISTEMA CENTRALNIH BANK IN
EVROPSKE CENTRALNE BANKE**

VISOKE POGODBENICE SO SE

Z ŽELJO oblikovati statut Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke, predviden v členu 129(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije,

DOGOVORILE o naslednjih določbah, ki so priložene Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije:

POGLAVJE I
EVROPSKI SISTEM CENTRALNIH BANK

Člen 1

Evropski sistem centralnih bank

V skladu s členom 282(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije Evropska centralna banka (ECB) in nacionalne centralne banke sestavljajo Evropski sistem centralnih bank (ESCB). ECB in nacionalne centralne banke držav članic, katerih valuta je euro, sestavljajo Eurosistem.

ESCB in ECB opravljata svoje naloge in dejavnosti v skladu z določbami Pogodb in tega statuta.

POGLAVJE II
CILJI IN NALOGE ESCB

Člen 2

Cilji

V skladu s členom 127(1) in členom 282(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije je pglavitni cilj ESCB ohranjanje stabilnosti cen. ESCB podpira splošne ekonomske politike v Uniji, če to ni v nasprotju s ciljem stabilnosti cen, z namenom prispevati k doseganju ciljev Unije, opredeljenih v členu 3 Pogodbe o Evropski uniji. ESCB ravna po načelu odprtega tržnega gospodarstva s svobodno konkurenco, pri čemer daje prednost učinkovitemu razporejanju virov, in v skladu z načeli iz člena 119 Pogodbe o delovanju Evropske unije.

Člen 3

Naloge

3.1. V skladu s členom 127(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije so temeljne naloge ESCB:

- opredeliti in izvajati monetarno politiko Unije;
- opravljati devizne posle v skladu z določbami člena 219 navedene pogodbe;
- imeti in upravljati uradne devizne rezerve držav članic;
- podpirati nemoteno delovanje plačilnih sistemov.

3.2. V skladu s členom 127(3) navedene pogodbe tretja alineja člena 3.1 ne posega v to, da imajo vlade držav članic operativna devizna sredstva in da jih upravljajo.

3.3. V skladu s členom 127(5) navedene pogodbe ESCB prispeva k nemotenemu vodenju politik pristojnih organov glede bonitetnega nadzora kreditnih institucij in stabilnosti finančnega sistema.

Člen 4

Svetovalne funkcije

V skladu s členom 127(4) Pogodbe o delovanju Evropske unije:

(a) se ECB zaprosi, da svetuje:

- glede vseh predlaganih aktov Unije na področjih iz njene pristojnosti;
- nacionalnim organom glede vseh osnutkov pravnih predpisov na področjih iz njene pristojnosti, vendar v mejah in pod pogoji, ki jih Svet določi v skladu s postopkom iz člena 41;

(b) ECB lahko institucijam, organom, uradom ali agencijam Unije ali nacionalnim organom predloži mnenja o zadevah s področij iz njene pristojnosti.

Člen 5

Zbiranje statističnih podatkov

5.1. Za izpolnjevanje nalog ESCB ECB ob pomoči nacionalnih centralnih bank zbira potrebne statistične podatke od pristojnih nacionalnih organov ali neposredno od gospodarskih subjektov. V ta namen sodeluje z institucijami, organi, uradi ali agencijami Unije in s pristojnimi organi držav članic ali tretjih držav ter z mednarodnimi organizacijami.

5.2. Nacionalne centralne banke izvajajo naloge iz člena 5.1, kolikor je najbolj mogoče.

5.3. Kadar je to potrebno, ECB prispeva k harmonizaciji pravil in običajnih postopkov glede zbiranja, urejanja in razpošiljanja statističnih podatkov s področij v njeni pristojnosti.

5.4. Svet v skladu s postopkom iz člena 41 opredeli fizične in pravne osebe, ki so obvezane poročati, pravila o zaupnosti in ustrezne izvršilne določbe.

Člen 6

Mednarodno sodelovanje

6.1. Na področju mednarodnega sodelovanja, ki vključuje naloge, zaupane ESCB, ECB odloča o načinu zastopanosti ESCB.

6.2. ECB in nacionalne centralne banke, če jim ECB to odobri, lahko sodelujejo v mednarodnih monetarnih institucijah.

6.3. Člena 6.1 in 6.2 ne posegata v člen 138 Pogodbe o delovanju Evropske unije.

POGLAVJE III

ORGANIZACIJA ESCB

Člen 7

Neodvisnost

V skladu s členom 130 Pogodbe o delovanju Evropske unije ne smejo niti ECB niti nacionalne centralne banke, pa tudi noben član njihovih organov odločanja pri izvajanju svojih pooblastil ter opravljanju nalog in dolžnosti po Pogodbah in tem statutu zahtevati ali sprejemati navodil od institucij, organov, uradov ali agencij Unije, vlad držav članic ali katerih koli drugih organov. Institucije, organi, uradi ali agencije Unije ter vlade držav članic se obvezujejo, da bodo to načelo spoštovali in ne bodo poskušali vplivati na člane organov odločanja ECB ali nacionalnih centralnih bank pri opravljanju njihovih nalog.

Člen 8

Splošno načelo

ESCB vodijo organi odločanja ECB.

Člen 9

Evropska centralna banka

9.1. ECB, ki ima v skladu s členom 282(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije pravno osebnost, ima v vsaki državi članici kar najširšo pravno in poslovno sposobnost, ki jo pravnim osebam priznava nacionalna zakonodaja; zlasti lahko pridobiva premičnine in nepremičnine ali z njimi razpolaga ter je lahko stranka v sodnem postopku.

9.2. ECB zagotovi, da se naloge, ki jih ima ESCB po členu 127(2), (3) in (5) navedene pogodbe, izvajajo z njeno lastno dejavnostjo v skladu s tem statutom ali prek nacionalnih centralnih bank v skladu s členoma 12.1 in 14.

9.3. V skladu s členom 129(1) navedene pogodbe sta organa odločanja ECB Svet ECB in Izvršilni odbor.

Člen 10

Svet ECB

10.1. V skladu s členom 283(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije sestavljajo Svet ECB člani Izvršilnega odbora ECB in guvernerji nacionalnih centralnih bank držav članic, katerih valuta je euro.

10.2. Vsak član Sveta ECB ima en glas. Od dneva, ko število članov Sveta ECB preseže 21, ima vsak član Izvršilnega odbora en glas in število guvernerjev z glasovalno pravico je 15. Dodelitev in rotacija glasovalnih pravic se izvajata, kakor sledi:

- od dneva, ko število guvernerjev preseže 15 in dokler ne doseže števila 22, so guvernerji razdeljeni v dve skupini glede na razvrstitev velikosti deleža države članice njihove nacionalne centralne banke v skupnem bruto domačem proizvodu po tržnih cenah in v skupni agregatni bilanci stanja monetarnih finančnih institucij držav članic, katerih valuta je euro. Deležem v skupnem bruto domačem proizvodu po tržnih cenah in v skupni agregatni bilanci stanja monetarnih finančnih institucij se dodeli ponderje 5/6 oziroma 1/6. Prvo skupino sestavlja pet guvernerjev, drugo skupino pa preostali guvernerji. Pogostost glasovalnih pravic guvernerjev, razporejenih v prvo skupino, ne sme biti manjša od pogostosti glasovalnih pravic guvernerjev iz druge skupine. S pridržkom prejšnjega stavka se prvi skupini dodelijo štiri glasovalne pravice in drugi skupini enajst glasovalnih pravic;
- od dneva, ko število guvernerjev doseže 22, so guvernerji razdeljeni v tri skupine glede na razvrstitev na podlagi zgornjih meril. Prvo skupino sestavlja pet guvernerjev in dodelijo se jim štiri glasovalne pravice. Drugo skupino sestavlja polovica celotnega števila guvernerjev, pri čemer se v primeru, da število ni celo, to zaokroži navzgor na najbližje celo število, dodeli pa se jim osem glasovalnih pravic. Tretjo skupino sestavljajo preostali guvernerji in dodelijo se jim tri glasovalne pravice;

- v vsaki skupini imajo guvernerji glasovalne pravice enako dolgo;
- za izračun deležev v skupnem bruto domačem proizvodu po tržnih cenah se uporablja člen 29.2. Skupna agregatna bilanca stanja monetarnih finančnih institucij se izračuna v skladu s statističnim okvirom, ki se uporablja v Uniji v času izračuna;
- če se skupni bruto domači proizvod po tržnih cenah prilagodi v skladu s členom 29.3 ali če se število guvernerjev poveča, se velikost in/ali sestava skupin prilagodi v skladu z zgornjimi načeli;
- Svet ECB, ki odloča z dvotretjinsko večino vseh svojih članov z glasovalno pravico ali brez nje, sprejme vse ukrepe, potrebne za izvajanje zgornjih načel, in lahko sklene, da se začetek sistema rotacije preloži do datuma, ko število guvernerjev preseže 18.

Pravica do glasovanja se uresničuje osebno. Z odstopanjem od tega pravila je lahko v poslovniku iz člena 12.3 določeno, da lahko člani Sveta ECB glasujejo po telekonferenci. Ta poslovnik tudi določa, da lahko član Sveta ECB, ki daljši čas ne more biti navzoč na sejah Sveta ECB, imenuje namestnika kot člana Sveta ECB.

Določbe prejšnjih odstavkov ne posegajo v glasovalne pravice vseh članov Sveta ECB z glasovalnimi pravicami ali brez njih na podlagi členov 10.3, 40.2 in 40.3.

Če s tem statutom ni določeno drugače, Svet ECB odloča z navadno večino članov, ki imajo glasovalno pravico. Pri neodločenem izidu glasovanja ima predsednik odločilni glas.

Svet ECB je sklepčen, če sta navzoči dve tretjini članov, ki imajo glasovalno pravico. Če Svet ECB ni sklepčen, lahko predsednik skliče izredno sejo, na kateri se sklepi sprejmejo ne glede na sklepčnost.

10.3. Za vse sklepe, ki se sprejemajo v skladu s členi 28, 29, 30, 32 in 33, se glasovi v Svetu ECB ponderirajo v skladu z deležem nacionalnih centralnih bank v vpisanem kapitalu ECB. Vrednost ponderjev, ki jih imajo glasovi članov Izvršilnega odbora, je enaka nič. Sklep, za katerega je potrebna kvalificirana večina, je sprejet, če glasovi, oddani v njegovo podporo, zastopajo vsaj dve tretjini vpisanega kapitala ECB in vsaj polovico delničarjev. Guverner, ki ne more biti navzoč, lahko imenuje namestnika, da odda njegov ponderirani glas.

10.4. Seje so tajne. Svet ECB se lahko odloči, da rezultate svojih posvetovanj objavi.

10.5. Svet ECB se sestane vsaj desetkrat na leto.

Člen 11

Izvršilni odbor

11.1. V skladu s prvim pododstavkom člena 283(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije sestavljajo Izvršilni odbor predsednik, podpredsednik in štirje drugi člani.

Člani opravljajo svoje naloge polni delovni čas. Člani ne smejo opravljati nobene druge poklicne dejavnosti, bodisi pridobitne ali nepridobitne, razen če tega izjemoma ne odobri Svet ECB.

11.2. V skladu z drugim pododstavkom člena 283(2) navedene pogodbe imenuje na priporočilo Sveta, ki se je predhodno posvetoval z Evropskim parlamentom in Svetom ECB, Evropski svet s kvalificirano večino predsednika, podpredsednika in druge člane Izvršilnega odbora med osebami, ki imajo ugled in poklicne izkušnje na monetarnem ali bančnem področju.

Mandat članov je 8 let in ne morejo biti ponovno imenovani.

Samo državljani držav članic so lahko člani Izvršilnega odbora.

11.3. Pogoji za zaposlitev članov Izvršilnega odbora, zlasti njihove plače, pokojnine in druge socialnovarstvene dajatve, so predmet pogodb z ECB in jih določi Svet ECB na predlog odbora, sestavljenega iz treh članov, ki jih imenuje Svet ECB, in treh članov, ki jih imenuje Svet. Člani Izvršilnega odbora nimajo pravice glasovati o zadevah iz tega odstavka.

11.4. Če član Izvršilnega odbora ne izpolnjuje več pogojev za opravljanje svojih dolžnosti ali če je zagrešil hujšo kršitev, ga lahko Sodišče na predlog Sveta ECB ali Izvršilnega odbora razreši.

11.5. Vsi osebno navzoči člani Izvršilnega odbora imajo pravico glasovati in imajo v ta namen en glas. Če ni določeno drugače, odloča Izvršilni odbor z navadno večino oddanih glasov. Pri neodločenem izidu glasovanja ima predsednik odločilni glas. Način glasovanja je določen v poslovniku iz člena 12.3.

11.6. Izvršilni odbor je odgovoren za tekoče poslovanje ECB.

11.7. Prosto mesto v Izvršilnem odboru se zapolni z imenovanjem novega člana v skladu s členom 11.2.

Člen 12

Obveznosti organov odločanja

12.1. Svet ECB sprejema smernice in sklepe, potrebne za izvajanje nalog, ki so zaupane ESCB v skladu s Pogodbama in tem statutom. Svet ECB oblikuje monetarno politiko Unije in, če je primerno, sprejema sklepe glede bližnjih monetarnih ciljev, ključnih obrestnih mer in zagotavljanja rezerv v ESCB ter oblikuje potrebne smernice za njihovo izvajanje.

Izvršilni odbor izvaja monetarno politiko v skladu s smernicami in sklepi, ki jih sprejme Svet ECB. Pri tem Izvršilni odbor daje potrebna navodila nacionalnim centralnim bankam. Poleg tega lahko Izvršilni odbor dobi nekatera prenesena pooblastila, kadar Svet ECB tako odloči.

Kolikor je možno in ustrezno ter brez poseganja v določbe tega člena naloži ECB nacionalnim centralnim bankam opravljanje poslov, ki so sestavni del nalog ESCB.

12.2. Izvršilni odbor je odgovoren za pripravo sej Sveta ECB.

12.3. Svet ECB sprejme poslovnik, ki določa notranjo organizacijo ECB in njene organe odločanja.

12.4. Svet ECB opravlja svetovalne funkcije iz člena 4.

12.5. Svet ECB sprejema sklepe iz člena 6.

Člen 13

Predsednik

13.1. Predsednik ali v njegovi odsotnosti podpredsednik predseduje Svetu ECB in Izvršilnemu odboru ECB.

13.2. Brez poseganja v določbe člena 38 predsednik ali oseba, ki jo imenuje predsednik, zastopa ECB navzven.

Člen 14

Nacionalne centralne banke

14.1. V skladu s členom 131 Pogodbe o delovanju Evropske unije vsaka država članica zagotovi, da je njena nacionalna zakonodaja, vključno s statutom nacionalne centralne banke, združljiva s Pogodbama in tem statutom.

14.2. V statutih nacionalnih centralnih bank se zlasti določi, da mandat guvernerja nacionalne centralne banke ni krajši od 5 let.

Guverner je lahko razrešen funkcije le, če ne izpolnjuje več pogojev, ki se zahtevajo za opravljanje njegovih dolžnosti, ali če je zagrešil hujšo kršitev. Zadevni guverner ali Svet ECB lahko takšen sklep zaradi kršitve Pogodb ali pravnega pravila o njuni uporabi predloži Sodišču. Tak postopek se mora sprožiti v dveh mesecih od objave sklepa ali njenega uradnega obvestila tožniku, če tega ni bilo, pa od dneva, ko je zanjo izvedel.

14.3. Nacionalne centralne banke so sestavni del ESCB in delujejo v skladu s smernicami in navodili ECB. Svet ECB stori vse potrebno za zagotovitev upoštevanja smernic in navodil ECB ter zahteva, da se mu dajo vse potrebne informacije.

14.4. Nacionalne centralne banke lahko opravljajo tudi funkcije, ki niso navedene v tem statutu, razen če Svet ECB z dvotretjinsko večino oddanih glasov ugotovi, da so te funkcije v nasprotju s cilji in nalogami ESCB. Te funkcije, ki jih nacionalne centralne banke izvajajo na lastno odgovornost in za svoj račun, ne veljajo za sestavni del funkcij ESCB.

Člen 15

Obveznosti poročanja

15.1. ECB pripravlja in objavlja poročila o dejavnostih ESCB najmanj četrtletno.

15.2. Vsak teden se objavi konsolidirani računovodski izkaz ESCB.

15.3. V skladu s členom 284(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije ECB pošlje letno poročilo o dejavnostih ESCB ter o monetarni politiki preteklega in tekočega leta Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji, pa tudi Evropskemu svetu.

15.4. Poročila in izkazi iz tega člena so vsem zainteresiranim strankam na voljo brezplačno.

Člen 16

Bankovci

V skladu s členom 128(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije ima Svet ECB izključno pravico odobriti izdajanje eurobankovcev v Uniji. Bankovce lahko izdajajo ECB in nacionalne centralne banke. Samo bankovci, ki jih izdajajo ECB in nacionalne centralne banke, so zakonito plačilno sredstvo v Uniji.

ECB, kolikor je najbolj mogoče, upošteva obstoječe postopke glede izdajanja in oblikovanja bankovcev.

POGLAVJE IV
MONETARNE FUNKCIJE IN POSLOVANJE ESCB

Člen 17

Računi pri ECB in nacionalnih centralnih bankah

ECB in nacionalne centralne banke lahko za opravljanje svojega poslovanja odpirajo račune za kreditne institucije, osebe javnega prava in druge udeležence na trgu ter sprejemajo sredstva, tudi nematerializirane vrednostne papirje, kot zavarovanje.

Člen 18

Operacije odprtega trga in kreditni posli

18.1. Za doseganje ciljev ESCB in za izvajanje njegovih nalog lahko ECB in nacionalne centralne banke:

- posredujejo na finančnih trgih z dokončnimi nakupi in prodajami (promptno in terminsko) ali z začasnim nakupom in s posojanjem ali zadolževanjem na podlagi terjatev in tržnih instrumentov, izraženih v eurih ali drugih valutah, pa tudi plemenitih kovinah;
- sklepajo kreditne posle s kreditnimi institucijami in drugimi udeleženci na trgu na podlagi ustreznega zavarovanja posojil.

18.2. ECB določi splošna načela za operacije odprtega trga in kreditne posle, ki jih izvaja sama ali nacionalne centralne banke, ter načela glede objave pogojev, pod katerimi so pripravljene sklepati posle.

Člen 19

Obvezne rezerve

19.1. Z upoštevanjem člena 2 in skladno s cilji monetarne politike lahko ECB od kreditnih institucij s sedežem v državah članicah zahteva, da imajo obvezne rezerve na računih pri ECB in nacionalnih centralnih bankah. Pravila za izračun in določitev zahtevanih obveznih rezerv lahko opredeli Svet ECB. Ob kršitvah ima ECB pravico zaračunati kazenske obresti in sprejeti druge sankcije s primerljivim učinkom.

19.2. Za uporabo tega člena Svet v skladu s postopkom iz člena 41 določi osnovo za obvezne rezerve ter najvišja dopustna razmerja med temi rezervami in njihovimi osnovami, pa tudi ustrezne sankcije za kršitve.

Člen 20

Drugi instrumenti monetarnega nadzora

Svet ECB lahko z dvotretjinsko večino oddanih glasov odloči o uporabi drugih operativnih metod monetarnega nadzora, ki se mu zdijo primerne, z upoštevanjem člena 2.

Svet v skladu s postopkom iz člena 41 določi področje uporabe teh metod, če te nalagajo obveznosti tretjim osebam.

Člen 21

Poslovanje z osebami javnega prava

21.1. V skladu s členom 123 Pogodbe o delovanju Evropske unije so prepovedane prekoračitve pozitivnega stanja na računu ali druge oblike kreditov pri ECB ali pri nacionalnih centralnih bankah v korist institucij, organov, uradov ali agencij Unije, institucionalnih enot centralne, regionalne ali lokalne ravni države ter drugih oseb javnega prava ali v korist javnih podjetij držav članic, prav tako je prepovedano, da bi ECB ali nacionalne centralne banke neposredno od njih kupovale dolžniške instrumente.

21.2. ECB in nacionalne centralne banke lahko nastopajo kot fiskalni agenti za osebe iz člena 21.1.

21.3. Določbe tega člena se ne uporabljajo za kreditne institucije v javni lasti, ki jih nacionalne centralne banke in ECB pri zagotavljanju rezerv s strani centralnih bank obravnavajo enako kakor zasebne kreditne institucije.

Člen 22

Klirinški in plačilni sistemi

ECB in nacionalne centralne banke lahko ustvarijo možnosti in ECB lahko sprejme predpise za zagotovitev učinkovitih in zanesljivih klirinških in plačilnih sistemov znotraj Unije in z drugimi državami.

Člen 23

Poslovanje s tujino

ECB in nacionalne centralne banke lahko:

- vzpostavljajo odnose s centralnimi bankami in finančnimi institucijami v drugih državah ter, kadar je primerno, z mednarodnimi organizacijami;
- kupujejo in prodajajo promptno in terminsko vse vrste deviznih sredstev in plemenitih kovin; izraz "devizna sredstva" zajema vrednostne papirje in vsa druga sredstva v valuti katere koli države ali obračunski enoti ter v kateri koli obliki;

- imajo in upravljajo sredstva iz tega člena;
- opravljajo vse vrste bančnih poslov s tretjimi državami in mednarodnimi organizacijami, tudi najemanje in dajanje posojil.

Člen 24

Drugo poslovanje

Poleg poslov, ki izhajajo iz njihovih nalog, lahko ECB in nacionalne centralne banke sklepajo posle za svoje upravne namene ali za svoje zaposlene.

POGLAVJE V

BONITETNI NADZOR

Člen 25

Bonitetni nadzor

25.1. ECB lahko svetuje o področju uporabe in izvajanju zakonodaje Unije, ki se nanaša na bonitetni nadzor kreditnih institucij ter na stabilnost finančnega sistema, Svetu, Komisiji in pristojnim organom držav članic, ti pa jo prav tako lahko zaprosijo za mnenje.

25.2. V skladu s predpisi Sveta iz člena 127(6) Pogodbe o delovanju Evropske unije lahko ECB izvaja posebne naloge v zvezi z bonitetnim nadzorom kreditnih in drugih finančnih institucij razen zavarovalnic.

POGLAVJE VI

FINANČNE DOLOČBE ESCB

Člen 26

Finančna poročila

26.1. Poslovno leto se za ECB in za nacionalne centralne banke začne prvega dne januarja in konča zadnji dan decembra.

26.2. Zaključni račun ECB pripravi Izvršilni odbor v skladu z načeli, ki jih določi Svet ECB. Potem ko ga odobri Svet ECB, se objavi.

26.3. Izvršilni odbor za potrebe analiz in upravljanja pripravi konsolidirano bilanco stanja ESCB, ki zajema sredstva in obveznosti nacionalnih centralnih bank iz pristojnosti ESCB.

26.4. Za uporabo tega člena sprejme Svet ECB potrebna pravila za standardiziranje računovodstva in poročanja o poslovanju nacionalnih centralnih bank.

Člen 27

Revizija

27.1. Revizijo računovodskih izkazov ECB in nacionalnih centralnih bank opravljajo neodvisni zunanji revizorji, ki jih priporoči Svet ECB in potrdi Svet. Revizorji so pooblaščen za pregled vseh poslovnih knjig in računov ECB in nacionalnih centralnih bank ter za pridobivanje celovitih informacij o njihovem poslovanju.

27.2. Določbe člena 287 Pogodbe o delovanju Evropske unije se uporabljajo samo za preverjanje učinkovitosti upravljanja ECB.

Člen 28

Kapital ECB

28.1. Kapital ECB znaša 5 milijard eurov. Kapital se lahko poveča z zneski, ki jih Svet ECB določi s kvalificirano večino iz člena 10.3 v mejah in pod pogoji, določenimi v Svetu skladno s postopkom iz člena 41.

28.2. Nacionalne centralne banke so edini vpisniki in lastniki kapitala ECB. Vpisovanje kapitala se izvede po ključu, določenem v skladu s členom 29.

28.3. Svet ECB s kvalificirano večino iz člena 10.3 določi, koliko kapitala in v kakšni obliki se vplača.

28.4. Deležev nacionalnih centralnih bank v vpisanem kapitalu ECB ob upoštevanju člena 28.5 ni mogoče prenesti, zastaviti ali zaseči.

28.5. Če se ključ iz člena 29 spremeni, nacionalne centralne banke izvedejo medsebojni prenos kapitalskih deležev v obsegu, ki zagotavlja, da je razdelitev kapitalskih deležev skladna s spremenenim ključem. Svet ECB določi pogoje za te prenose.

Člen 29

Ključ za vpis kapitala

29.1. Ključ za vpis kapitala Evropske centralne banke, ki je bil prvič določen leta 1998 ob ustanovitvi Evropskega sistema centralnih bank, se določi tako, da se vsaki nacionalni centralni banki dodeli ponder v tem ključu, ki je enak vsoti:

- 50 % deleža zadevne države članice v prebivalstvu Unije v predzadnjem letu pred ustanovitvijo ESCB;
- 50 % deleža zadevne države članice v bruto domačem proizvodu po tržnih cenah Unije iz zadnjih petih let pred predzadnjim letom pred ustanovitvijo ESCB.

Odstotek se zaokroži navzgor ali navzdol na najbližji mnogokratnik 0,0001 odstotne točke.

29.2. Statistične podatke za uporabo tega člena da na razpolago Komisija v skladu s pravili, ki jih sprejme Svet po postopku iz člena 41.

29.3. Ponderji, določeni za nacionalne centralne banke, se po ustanovitvi ESCB usklajujejo vsakih pet let po analogiji z določbami člena 29.1. Spremenjeni ključ se uporablja od prvega dne naslednjega leta.

29.4. Svet ECB sprejme vse druge ukrepe, ki so potrebni za uporabo tega člena.

Člen 30

Prenos deviznih rezerv na ECB

30.1. Brez poseganja v določbe člena 28 nacionalne centralne banke oskrbijo ECB z deviznimi rezervami do zneska v protivrednosti 50 milijard eurov, kar ne vključuje valut držav članic, eurov, rezervnih pozicij pri MDS in posebnih pravic črpanja. Svet ECB določi delež, ki se prenese na ECB po njeni ustanovitvi, in zneske, ki se prenesejo pozneje. ECB je polno upravičena imeti in upravljati devizne rezerve, ki so nanjo prenesene, ter jih uporabljati za namene, določene s tem statutom.

30.2. Prispevek posamezne nacionalne centralne banke se določi sorazmerno z njenim deležem v vpisanem kapitalu ECB.

30.3. ECB prizna vsaki nacionalni centralni banki terjatev v višini njenega prispevka. Svet ECB določi denominacijo in obrestovanje teh terjatev.

30.4. V skladu s členom 30.2 lahko ECB zahteva dodatne devizne rezerve nad mejo, določeno v členu 30.1, v mejah in pod pogoji, ki jih določi Svet v skladu s postopkom iz člena 41.

30.5. ECB lahko ima in upravlja rezervne pozicije pri MDS in posebne pravice črpanja ter omogoča združevanje teh sredstev.

30.6. Svet ECB sprejme vse druge ukrepe, ki so potrebni za uporabo tega člena.

Člen 31

Devizne rezerve nacionalnih centralnih bank

31.1. Nacionalne centralne banke lahko opravljajo posle pri izpolnjevanju svojih obveznosti do mednarodnih organizacij v skladu s členom 23.

31.2. Za vse drugo poslovanje z deviznimi rezervami, ki ostanejo v nacionalnih centralnih bankah po prenosih iz člena 30, in za transakcije, ki jih opravijo države članice z operativnimi deviznimi sredstvi, je nad mejo, ki se določi v okviru člena 31.3, potrebna odobritev ECB, da se zagotovi skladnost s politiko deviznega tečaja in monetarno politiko Unije.

31.3. Svet ECB izda smernice za olajšanje tega poslovanja.

Člen 32

Razporeditev denarnih prihodkov nacionalnih centralnih bank

32.1. Prihodki, ki jih ustvarjajo nacionalne centralne banke pri izvajanju nalog monetarne politike ESCB (v nadaljnjem besedilu "denarni prihodki"), se na koncu vsakega poslovnega leta razporedijo v skladu z določbami tega člena.

32.2. Višina denarnih prihodkov vsake nacionalne centralne banke je enaka njenemu letnemu prihodku, ustvarjenemu iz sredstev, ki jih ima nasproti bankovcem v obtoku in depozitom kreditnih institucij. Ta sredstva nacionalne centralne banke namensko razporedijo v skladu s smernicami, ki jih pripravi Svet ECB.

32.3. Če Svet ECB po uvedbi eura presodi, da struktura bilanc stanja nacionalnih centralnih bank ne dovoljuje uporabe člena 32.2, lahko Svet ECB z odstopanjem od člena 32.2 s kvalificirano večino sklene, da se za obdobje največ petih let denarni prihodki izračunavajo po drugačni metodi.

32.4. Znesek denarnih prihodkov nacionalne centralne banke se zmanjša za znesek obresti, ki jih ta nacionalna centralna banka plača za depozite, prejete od kreditnih institucij v skladu s členom 19.

Svet ECB lahko sklene, da imajo nacionalne centralne banke pravico do odškodnine za stroške, nastale z izdajanjem bankovcev, ali v izjemnih okoliščinah do odškodnine za posebne izgube, nastale pri poslih monetarne politike, ki jih opravljajo za ESCB. Plačilo odškodnine se izvede v obliki, ki je po presoji Sveta ECB primerna; te zneske je mogoče pobotati z denarnimi prihodki nacionalnih centralnih bank.

32.5. Vsota denarnih prihodkov nacionalnih centralnih bank se porazdeli nacionalnim centralnim bankam sorazmerno z njihovimi vplačanimi deleži v kapitalu ECB, ob upoštevanju kakršnega koli sklepa, ki ga sprejme Svet ECB v skladu s členom 33.2.

32.6. Obračun in poravnavo zneskov, ki so posledica razporeditve denarnih prihodkov, izvede ECB v skladu s smernicami Sveta ECB.

32.7. Svet ECB sprejme vse druge ukrepe, ki so potrebni za uporabo tega člena.

Člen 33

Razporeditev čistega dobička in izgube ECB

33.1. Čisti dobiček ECB se prenese po naslednjem zaporedju:

- (a) znesek, ki ga določi Svet ECB in ki ne sme presegati 20 % čistega dobička, se prenese v splošni rezervni sklad največ do višine, ki je enaka 100 % kapitala;
- (b) preostali čisti dobiček se razdeli med delničarje ECB sorazmerno z njihovimi vplačanimi deleži.

33.2. Če ima ECB izgubo, se primanjkljaj pokrije iz splošnega rezervnega sklada ECB in po potrebi na podlagi sklepa Sveta ECB iz denarnih prihodkov v določenem poslovnem letu sorazmerno z višino in do višine zneskov, porazdeljenih nacionalnim centralnim bankam v skladu s členom 32.5.

POGLAVJE VII SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 34

Pravni akti

34.1. V skladu s členom 132 Pogodbe o delovanju Evropske unije ECB:

- sprejema uredbe, kolikor so potrebne za izvajanje nalog, ki so opredeljene v prvi alineji člena 3.1, v členih 19.1, 22 ali 25.2 statuta ESCB in ECB in v primerih, določenih v aktih Sveta iz člena 41;
- sprejema sklepe, ki so potrebni za izvajanje nalog, zaupanih ESCB v skladu s Pogodbama in statutom ESCB in ECB;
- pripravlja priporočila in daje mnenja.

34.2. ECB lahko sklene, da svoje sklepe, priporočila in mnenja objavi.

34.3. V mejah in pod pogoji, ki jih Svet sprejme po postopku iz člena 41, ima ECB pravico naložiti globe ali periodične denarne kazni podjetjem, ki ne izpolnjujejo obveznosti iz njenih uredb in sklepov.

Člen 35

Sodni nadzor in z njim povezane zadeve

35.1. Sodišče Evropske unije preverja ali razlaga dejanja ali opustitve dejanj ECB v primerih in pod pogoji, določenimi s Pogodbama. ECB lahko sproži postopek v primerih in pod pogoji, določenimi s Pogodbama.

35.2. Spore med ECB na eni strani in njenimi upniki, dolžniki ali drugimi osebami na drugi rešujejo pristojna nacionalna sodišča, razen kadar je bila pristojnost prenesena na Sodišče Evropske unije.

35.3. Za ECB velja ureditev odgovornosti iz člena 340 Pogodbe o delovanju Evropske unije. Odgovornost nacionalnih centralnih bank je določena z nacionalnimi zakonodajami.

35.4. Sodišče Evropske unije je pristojno za izrekanje sodb na podlagi arbitražne klavzule v vseh pogodbah, ki jih sklene ECB ali ki so sklenjene v njenem imenu, ne glede na to, ali ureja te pogodbe javno ali zasebno pravo.

35.5. Sklep ECB o vložitvi tožbe pri Sodišču Evropske unije sprejme Svet ECB.

35.6. Sodišče Evropske unije je pristojno za reševanje sporov glede izpolnjevanja obveznosti, ki jih nacionalnim centralnim bankam nalagata Pogodbi in ta statut. Če ECB meni, da nacionalna centralna banka ni izpolnila obveznosti po Pogodbah in tem statutu, poda o zadevi obrazloženo mnenje, potem ko je tej nacionalni centralni banki omogočila, da predloži svoje pripombe. Če zadevna nacionalna centralna banka ne upošteva mnenja v roku, ki ga določi ECB, lahko ECB predloži zadevo Sodišču Evropske unije.

Člen 36

Zaposleni

36.1. Svet ECB na predlog Izvršilnega odbora določi pogoje za zaposlitev v ECB.

36.2. Sodišče Evropske unije je pristojno za reševanje vseh sporov med ECB in njenimi uslužbenci v mejah in pod pogoji, ki so določeni v pogojih za zaposlitev.

Člen 37 (prejšnji člen 38)**Poslovna skrivnost**

37.1. Člani upravljaljskih organov in zaposleni ECB in nacionalnih centralnih bank tudi po izteku mandata ne smejo razkriti informacij, za katere velja obveznost varovanja poslovne skrivnosti.

37.2. Za osebe z dostopom do podatkov, ki so predmet predpisov Unije o obveznosti varovanja skrivnosti, se uporabljajo ti predpisi.

Člen 38 (prejšnji člen 39)**Podpisniki**

V razmerjih do tretjih oseb zavezuje ECB vsako dejanje predsednika ali dveh članov Izvršilnega odbora ali podpis dveh zaposlenih ECB, ki ju predsednik ustrezno pooblasti za podpisovanje v imenu ECB.

Člen 39 (prejšnji člen 40)**Privilegiji in imunitete**

ECB uživa na ozemlju držav članic privilegije in imunitete, ki so potrebni za izvajanje njenih nalog, pod pogoji, določenimi s Protokolom o privilegijih in imunitetah Evropske unije.

POGLAVJE VIII

SPREMEMBA STATUTA IN DOPOLNILNA ZAKONODAJA

Člen 40 (prejšnji člen 41)**Poenostavljeni postopek spreminjanja**

40.1. V skladu s členom 129(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije lahko člene 5.1, 5.2, 5.3, 17, 18, 19.1, 22, 23, 24, 26, 32.2, 32.3, 32.4, 32.6, 33.1(a) in 36 tega statuta spremenita Evropski parlament in Svet po rednem zakonodajnem postopku na priporočilo ECB in po posvetovanju s Komisijo ali na predlog Komisije in po posvetovanju z ECB.

40.2. Člen 10.2 se lahko spremeni s soglasnim sklepom Evropskega sveta na priporočilo Evropske centralne banke in po posvetovanju z Evropskim parlamentom in Komisijo ali na priporočilo Komisije in po posvetovanju z Evropskim parlamentom in Evropsko centralno banko. Te spremembe začnejo veljati šele, ko jih potrdijo države članice v skladu s svojimi ustavnimi pravili.

40.3. Za priporočilo, ki ga pripravi ECB po tem členu, je potreben soglasen sklep Sveta ECB.

Člen 41 (prejšnji člen 42)

Dopolnilna zakonodaja

V skladu s členom 129(4) Pogodbe o delovanju Evropske unije Svet na predlog Komisije in po posvetovanju z Evropskim parlamentom in ECB ali na priporočilo ECB in po posvetovanju z Evropskim parlamentom in Komisijo sprejme določbe, navedene v členih 4, 5.4, 19.2, 20, 28.1, 29.2, 30.4 in 34.3 tega statuta.

POGLAVJE IX

PREHODNE IN DRUGE DOLOČBE ZA ESCB

Člen 42 (prejšnji člen 43)

Splošne določbe

42.1. Odstopanje, predvideno v členu 139 Pogodbe o delovanju Evropske unije, povzroči, da se zadevni državi članici ne dodeljujejo pravice ali nalagajo obveznosti z naslednjimi členi tega statuta: 3, 6, 9.2, 12.1, 14.3, 16, 18, 19, 20, 22, 23, 26.2, 27, 30, 31, 32, 33, 34 in 49.

42.2. Centralne banke držav članic, za katere velja odstopanje iz člena 139 navedene pogodbe, ohranijo pristojnosti na področju monetarne politike po nacionalnem pravu.

42.3. Skladno s členom 139 navedene pogodbe izraz "države članice" pomeni "države članice, katerih valuta je euro" v naslednjih členih tega statuta: 3, 11.2 in 19.

42.4. Izraz "nacionalne centralne banke" pomeni "centralne banke držav članic katerih valuta je euro" v naslednjih členih statuta: 9.2, 10.2, 10.3, 12.1, 16, 17, 18, 22, 23, 27, 30, 31, 32, 33.2 in 49.

42.5. Izraz "delničarji" pomeni "centralne banke držav članic katerih valuta je euro" v členih 10.3 in 33.1.

42.6. Izraz "vpisani kapital ECB" pomeni "kapital ECB, ki so ga vpisale centralne banke držav članic, katerih valuta je euro" v členih 10.3 in 30.2.

Člen 43 (prejšnji člen 44)**Prehodne naloge ECB**

ECB prevzame nekdanje naloge Evropskega monetarnega inštituta iz člena 141(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije, ki jih je zaradi odstopanj ene ali več držav članic treba še izvajati po uvedbi eura.

ECB svetuje pri pripravi za odpravo odstopanj iz člena 140 navedene pogodbe.

Člen 44 (prejšnji člen 45)**Razširjeni svet ECB**

44.1. Brez poseganja v določbe člena 129(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije se kot tretji organ odločanja ECB ustanovi Razširjeni svet.

44.2. Člani Razširjenega sveta so predsednik in podpredsednik ECB ter guvernerji nacionalnih centralnih bank. Drugi člani Izvršilnega odbora lahko sodelujejo na sestankih Razširjenega sveta, vendar nimajo pravice glasovanja.

44.3. Odgovornosti Razširjenega sveta so v celoti našteje v členu 46 tega statuta.

Člen 45 (prejšnji člen 46)**Poslovnik Razširjenega sveta**

45.1. Razširjenemu svetu ECB predseduje predsednik, v njegovi odsotnosti pa podpredsednik ECB.

45.2. Predsednik Sveta in en član Komisije lahko sodelujeta na sestankih Razširjenega sveta, vendar nimata pravice glasovanja.

45.3. Predsednik pripravlja sestance Razširjenega sveta.

45.4. Razširjeni svet z odstopanjem od člena 12.3 sprejme svoj poslovnik.

45.5. Sekretariat Razširjenega sveta zagotovi ECB.

Člen 46 (prejšnji člen 47)**Odgovornosti Razširjenega sveta**

46.1. Razširjeni svet:

— izvaja naloge iz člena 43;

— sodeluje pri svetovalnih nalogah iz členov 4 in 25.1.

46.2. Razširjeni svet sodeluje pri:

- zbiranju statističnih podatkov iz člena 5;
- poročanju ECB iz člena 15;
- oblikovanju potrebnih pravil za uporabo člena 26, navedenih v členu 26.4;
- sprejemanju vseh drugih potrebnih ukrepov za uporabo člena 29, navedenih v členu 29.4;
- določanju pogojev za zaposlitev v ECB iz člena 36.

46.3. Razširjeni svet sodeluje pri pripravi, ki so potrebne za nepreklicno določitev deviznih tečajev valut držav članic z odstopanjem glede na euro iz člena 140(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije.

46.4. Predsednik ECB obvešča Razširjeni svet o sklepih Sveta ECB.

Člen 47 (prejšnji člen 48)

Prehodne določbe za kapital ECB

V skladu s členom 29.1 se za vsako nacionalno centralno banko določi ponder v ključu za vpis kapitala ECB. Z odstopanjem od člena 28.3 centralne banke držav članic z odstopanjem ne vplačajo svojega vpisanega kapitala, razen če Razširjeni svet z večino, ki predstavlja vsaj dve tretjini vpisanega kapitala ECB in vsaj polovico delničarjev, ne odloči, da mora biti vplačan minimalni odstotek kot prispevek za stroške poslovanja ECB.

Člen 48 (prejšnji člen 49)

Odloženo plačilo kapitala, rezerv in rezervacij ECB

48.1. Centralna banka države članice, katere odstopanje je bilo odpravljeno, vplača svoj vpisani delež kapitala ECB v enaki višini kakor centralne banke držav članic katerih valuta je euro in prenese na ECB devizne rezerve v skladu s členom 30.1. Znesek za prenos se določi tako, da se pomnoži vrednost v eurih po veljavnih deviznih tečajih tistih deviznih rezerv, ki so že bile prenesene na ECB v skladu s členom 30.1, z razmerjem med številom delnic, ki jih je vpisala zadevna nacionalna centralna banka, in številom delnic, ki so jih že vplačale druge nacionalne centralne banke.

48.2. Poleg vplačila iz člena 48.1 zadevna centralna banka prispeva k rezervam ECB, k rezervacijam, ki so enakovredne rezervam, in k znesku, ki ga je še treba vključiti v rezerve in rezervacije glede na saldo bilance uspeha na dan 31. decembra v letu pred odpravo odstopanja. Znesek

prispevka se določi tako, da se pomnoži višino rezerv, kakršne so opredeljene zgoraj in navedene v potrjeni bilanci stanja ECB, z razmerjem med številom delnic, ki jih je vpisala zadevna nacionalna centralna banka, in številom delnic, ki so jih že vplačale druge centralne banke.

48.3. Ko ena ali več držav postane država članica in njihove centralne banke postanejo del ESCB, se vpisani kapital ECB ter najvišja možna meja zneska deviznih rezerv, ki se lahko prenese na ECB, avtomatično povečata. Povečanje se določi z množenjem takrat veljavnih ustreznih zneskov z razmerjem – znotraj razširjenega ključa za vpis kapitala – med ponderjem vstopajočih nacionalnih centralnih bank in ponderjem nacionalnih centralnih bank, ki so že članice ESCB. Ponder vsake nacionalne centralne banke v ključu za vpis kapitala se izračuna po analogiji s členom 29.1 ter v skladu s členom 29.2. Referenčna obdobja, ki se uporabijo za statistične podatke, so enaka tistim, ki so se uporabila za zadnjo petletno uskladitev ponderjev po členu 29.3.

Člen 49 (prejšnji člen 52)

Menjava bankovcev v valutah držav članic

Po nepreklicni določitvi deviznih tečajev v skladu s členom 140(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije Svet ECB stori vse potrebno, da bi nacionalne centralne banke menjale bankovce v valutah z nepreklicno določenimi deviznimi tečaji po njihovi nominalni vrednosti.

Člen 50 (prejšnji člen 53)

Uporaba prehodnih določb

Členi 42 do 47 se uporabljajo, če in dokler obstajajo države članice z odstopanjem.

PROTOKOL (št. 5)
O STATUTU EVROPSKE INVESTICIJSKE BANKE

VISOKE POGODBENICE SO SE

Z ŽELJO oblikovati statut Evropske investicijske banke, predviden v členu 308 Pogodbe o delovanju Evropske unije,

DOGOVORILE o naslednjih določbah, ki so priložene Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije:

Člen 1

V skladu s členom 308 Pogodbe o delovanju Evropske unije se ustanovi Evropska investicijska banka (v nadaljnjem besedilu "Banka"), ki opravlja svoje naloge in izvaja svojo dejavnost skladno z določbami Pogodb in tega statuta.

Člen 2

Naloga Banke je opredeljena v členu 309 Pogodbe o delovanju Evropske unije .

Člen 3

V skladu s členom 308 Pogodbe o delovanju Evropske unije so članice Banke države članice.

Člen 4

1. Kapital Banke je 233 247 390 000 EUR, države članice pa so vpisale naslednje deleže:

Nemčija	37 578 019 000
Francija	37 578 019 000
Italija	37 578 019 000
Združeno kraljestvo	37 578 019 000
Španija	22 546 811 500
Belgija	10 416 365 500
Nizozemska	10 416 365 500
Švedska	6 910 226 000
Danska	5 274 105 000
Avstrija	5 170 732 500
Poljska	4 810 160 500
Finska	2 970 783 000

Grčija	2 825 416 500
Portugalska	1 820 820 000
Češka	1 774 990 500
Madžarska	1 679 222 000
Irska	1 318 525 000
Romunija	1 217 626 000
Hrvaška	854 400 000
Slovaška	604 206 500
Slovenija	560 951 500
Bolgarija	410 217 500
Litva	351 981 000
Luksemburg	263 707 000
Ciper	258 583 500
Latvija	214 805 000
Estonija	165 882 000
Malta	98 429 500

Države članice jamčijo le do višine svojega deleža v vpisanem kapitalu in ne v vplačanem kapitalu.

2. Vključitev nove članice povzroči povečanje vpisanega kapitala v višini prispevka nove članice.
3. Svet guvernerjev lahko soglasno odloči, da se vpisani kapital poveča.
4. Deleža posamezne članice v vpisanem kapitalu ni mogoče prenesti, zastaviti ali zaseči.

Člen 5

1. Države članice vplačajo vpisani kapital v višini povprečno 5 % zneskov iz člena 4(1).
2. V primeru povečanja vpisanega kapitala svet guvernerjev soglasno določi odstotke, ki jih je treba vplačati, in način plačevanja. Gotovinska vplačila se opravljajo izključno v eurih.
3. Svet direktorjev lahko zahteva vplačilo salda vpisanega kapitala do višine, ki je potrebna, da Banka izpolni obveznosti .

Vsaka država članica izvede to vplačilo v sorazmerju s svojim deležem vpisanega kapitala .

Člen 6

(prejšnji člen 8)

Banko upravljajo in vodijo svet guvernerjev, svet direktorjev in upravni odbor.

Člen 7

(prejšnji člen 9)

1. Svet guvernerjev sestavljajo ministri, ki jih imenujejo države članice.
2. Svet guvernerjev sprejema splošne direktive o kreditni politiki Banke, v skladu s cilji Unije. Svet guvernerjev zagotavlja, da se te direktive izvajajo.
3. Poleg tega svet guvernerjev:
 - (a) odloča, ali naj se vpisani kapital poveča v skladu s členoma 4(3) in 5(2);
 - (b) za namene člena 9(1) opredeli načela, ki veljajo za posle financiranja v okviru nalog Banke;
 - (c) izvaja pristojnosti, določene v členih 9 in 11, za imenovanja in obvezno upokožitev članov sveta direktorjev in upravnega odbora, ter pristojnosti, določene v drugem pododstavku člena 11(1);
 - (d) v skladu s členom 16(1) odloča o odobritvi financiranja za naložbene posle, ki naj bi se v celoti ali delno izvedli zunaj ozemlja držav članic;
 - (e) odobri letna poročila sveta direktorjev;
 - (f) odobri letne bilance stanja in bilance uspeha;
 - (g) izvaja druga pooblastila in naloge dodeljene s tem statutom;
 - (h) odobri poslovnik Banke.
4. Svet guvernerjev je v okviru Pogodb in tega statuta pooblaščen, da soglasno sprejema vse odločitve glede začasne ustavitve dejavnosti Banke in njene morebitne likvidacije.

Člen 8

(prejšnji člen 10)

Razen če ni v tem statutu določeno drugače, so odločitve sveta guvernerjev sprejete z večino njegovih članov. Ta večina mora predstavljati najmanj 50 % vpisanega kapitala.

Za kvalificirano večino je potrebnih osemnajst glasov in 68 % vpisanega kapitala.

Vzdržani glasovi navzočih ali zastopanih članov ne preprečujejo sprejetja odločitev, za katere se zahteva soglasje.

Člen 9

(prejšnji člen 11)

1. Svet direktorjev odloča o odobritvi financiranja, zlasti v obliki posojil in jamstev ter najemanja posojil; določa obrestne mere za posojila ter provizije in druge dajatve. Na podlagi sklepa, sprejetega s kvalificirano večino, lahko nekatere svoje dodeljene pristojnosti prenese na upravni odbor. Določi podrobnosti in pogoje tega prenosa in nadzira njegovo izvajanje.

Svet direktorjev nadzoruje, da je Banka pravilno vodena; zagotavlja skladnost poslovanja Banke z določbami Pogodb in statutom ter s splošnimi direktivami, ki jih sprejema svet guvernerjev.

Ob koncu proračunskega leta mora svet direktorjev svetu guvernerjev predložiti poročilo in ga po njegovi odobritvi objaviti.

2. Svet direktorjev sestavlja devetindvajset direktorjev in devetnajst namestnikov direktorjev.

Direktorje imenuje svet guvernerjev za pet let, po enega predlaga vsaka država članica in enega predlaga Komisija.

Namestnike direktorjev imenuje svet guvernerjev za pet let, kakor sledi:

- dva namestnika predlaga Zvezna republika Nemčija,
- dva namestnika predlaga Francoska republika,
- dva namestnika predlaga Italijanska republika,
- dva namestnika predlaga Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska,
- enega namestnika v medsebojnem soglasju predlagata Kraljevina Španija in Portugalska republika,

- enega namestnika v medsebojnem soglasju predlagajo Kraljevina Belgija, Veliko vojvodstvo Luksemburg in Kraljevina Nizozemska,
- dva namestnika v medsebojnem soglasju predlagajo Kraljevina Danska, Helenska republika, Irska in Romunija,
- dva namestnika v medsebojnem soglasju predlagajo Republika Estonija, Republika Latvija, Republika Litva, Republika Avstrija, Republika Finska in Kraljevina Švedska,
- tri namestnike v medsebojnem soglasju predlagajo Republika Bolgarija, Češka republika, Republika Hrvaška, Republika Ciper, Republika Madžarska, Republika Malta, Republika Poljska, Republika Slovenija in Slovaška republika,
- enega namestnika predlaga Komisija.

Svet direktorjev kooptira šest strokovnjakov brez pravice glasovanja: tri kot člane in tri kot namestnike.

Direktorji in namestniki so lahko ponovno imenovani.

Ureditev glede udeležbe na sestankih sveta direktorjev ter določbe, ki se uporabljajo za namestnike in kooptirane strokovnjake, se opredelijo v poslovniku.

Seje sveta direktorjev vodi predsednik ali v njegovi odsotnosti eden od podpredsednikov upravnega odbora, ki pa ne glasuje.

Člani sveta direktorjev so izbrani med osebami, katerih neodvisnost in usposobljenost sta nedvomni; odgovorni so izključno Banki.

3. Če direktor ne izpolnjuje več potrebnih pogojev za opravljanje svojih nalog, ga lahko svet guvernerjev, ki odloča s kvalificirano večino, razreši.

Če letno poročilo ni odobreno, svet direktorjev odstopi.

4. Mesto, izpraznjeno zaradi smrti ali prostovoljnega odstopa, razrešitve ali kolektivnega odstopa, se zapolni v skladu z določbami odstavka 2. Razen ob zamenjavi sveta direktorjev v celoti so člani nadomeščeni za preostanek njihovega mandata.

5. Svet guvernerjev določi osebne prejemke članov sveta direktorjev. Svet guvernerjev določi, katere dejavnosti so nezdržljive s funkcijo direktorja in namestnika.

Člen 10

(prejšnji člen 12)

1. V svetu direktorjev ima vsak direktor en glas. Svoj glas lahko prenese v vseh primerih, v skladu s postopkom, ki se predpiše v poslovniku Banke.
2. Če v tem statutu ni drugače določeno, odloča svet direktorjev najmanj z eno tretjino (1/3) članov, ki imajo pravico glasovanja in ki predstavlja najmanj petdeset odstotkov (50 %) vpisanega kapitala. Za kvalificirano večino je potrebnih osemnajst (18) glasov za in oseminšestdeset odstotkov (68 %) vpisanega kapitala. V poslovniku Banke je določena sklepčnost, ki se zahteva za veljavnost odločitev sveta direktorjev.

Člen 11

(prejšnji člen 13)

1. Upravni odbor sestavljajo predsednik in osem podpredsednikov, ki jih za šest let imenuje svet guvernerjev na predlog sveta direktorjev. Lahko so ponovno imenovani.

Svet guvernerjev lahko soglasno spremeni število članov upravnega odbora.

2. Na predlog sveta direktorjev, ki odloča s kvalificirano večino, lahko svet guvernerjev s kvalificirano večino razreši člane upravnega odbora.

3. Upravni odbor skrbi za tekoče poslovanje Banke pod vodstvom predsednika in nadzorom sveta direktorjev.

Pripravlja sklepe sveta direktorjev, zlasti glede najemanja posojil ter odobravanja financiranja, zlasti v obliki posojil in jamstev; zagotavlja izvajanje teh sklepov.

4. Upravni odbor odloča z večino pri sprejemanju mnenj o prošnjah za posojila in jamstva ter o načrtovanem najemanju posojil.

5. Svet guvernerjev določi osebne prejemke članov upravnega odbora in določi, katere dejavnosti so nezdržljive z njihovo funkcijo.

6. Predsednik, v njegovi odsotnosti pa podpredsednik zastopa Banko v sodnih in zunajsodnih zadevah.

7. Zaposleni pri Banki so podrejeni predsedniku. Ta jih sprejema v službo in jim daje odpoved. Pri izbiri zaposlenih mora upoštevati ne le osebne sposobnosti in strokovno usposobljenost, ampak tudi pravično zastopnost državljanov držav članic. V poslovniku se določi organ, ki je pristojen za sprejemanje določb, ki se uporabljajo za zaposlene.

8. Upravni odbor in zaposleni Banke so odgovorni izključno Banki in pri opravljanju svojih nalog popolnoma neodvisni.

Člen 12

(prejšnji člen 14)

1. Odbor šestih članov, ki jih na podlagi njihove usposobljenosti imenuje svet guvernerjev preverja, ali delovanje Banke ustreza najboljšim praksam v bančništvu, in je odgovoren za revizijo poročil Banke.

2. Odbor iz odstavka 1 vsako leto preveri pravilnost poslovanja in knjigovodstva Banke. V ta namen preverja, ali je poslovanje Banke potekalo v skladu s formalnostmi in postopki, določenimi v tem statutu in poslovniku.

3. Odbor iz odstavka 1 potrdi, da računovodski izkaz in drugi finančni podatki v letnem poročilu, ki ga pripravi svet direktorjev, kažejo resnično in pravo sliko o finančnem položaju Banke z vidika sredstev in obveznosti ter o rezultatih poslovanja in denarnih tokovih v zadevnem poslovnem letu.

4. V poslovniku se opredeli, kako morajo biti člani odbora iz odstavka 1 usposobljeni, določijo pa se tudi pogoji njegovega delovanja.

Člen 13

(prejšnji člen 15)

Banka se z vsako državo članico sporazumeva prek organa, ki ga določi zadevna država. Pri finančnem poslovanju Banka uporablja storitve nacionalne centralne banke zadevne države članice ali drugih finančnih institucij, ki jih potrdi ta država.

Člen 14

(prejšnji člen 16)

1. Banka sodeluje z vsemi mednarodnimi organizacijami, ki delujejo na podobnih področjih.

2. Banka navezuje koristne stike za sodelovanje z bančnimi in finančnimi institucijami v državah, na katere širi svoje poslovanje.

Člen 15

(prejšnji člen 17)

Na prošnjo države članice ali Komisije ali na lastno pobudo svet guvernerjev v skladu z enakimi določbami, ki veljajo za njihovo sprejetje, razlaga ali dopolnjuje direktive, ki jih je sprejel po členu 7 tega statuta.

Člen 16

(prejšnji člen 18)

1. V okviru nalog iz člena 309 Pogodbe o delovanju Evropske unije Banka odobrava financiranje, zlasti v obliki posojil in jamstev svojim članom ali zasebnim ali javnim podjetjem za naložbe, ki se bodo izvajale na ozemlju držav članic, če ni na razpolago sredstev iz drugih virov pod razumnimi pogoji.

Vendar pa lahko Banka s sklepom, ki ga s kvalificirano večino sprejme svet guvernerjev na predlog sveta direktorjev, odobri financiranje za naložbe, ki se bodo v celoti ali delno izvajale zunaj ozemlja držav članic.

2. Kolikor je to mogoče, se posojila odobravajo le pod pogojem, da se uporabijo tudi sredstva iz drugih finančnih virov.

3. Banka postavi kot pogoj za odobritev posojila podjetju ali organizaciji, ki ni država članica, jamstvo države članice, na ozemlju katere bo naložba izvedena, ali druga zadostna jamstva ali finančno moč dolžnika.

Poleg tega svet direktorjev v skladu z načeli, ki jih določi svet guvernerjev na podlagi člena 7(3)(b), ter kadar tako zahteva izvajanje poslov po členu 309 Pogodbe o delovanju Evropske unije, s kvalificirano večino določi pogoje za posle financiranja, ki izkazujejo poseben profil tveganja in tako štejejo kot posebne dejavnosti.

4. Banka lahko jamči za posojila, ki jih najamejo javna ali zasebna podjetja ali organizacije za izvajanje projektov iz člena 309 Pogodbe o delovanju Evropske unije .

5. Skupni znesek terjatev Banke iz odobrenih posojil in jamstev ne sme preseči 250 % vpisanega kapitala, rezerv, nerazporejenih rezervacij in presežka iz bilance uspeha. Ta skupni znesek se zmanjša za vsoto, enako znesku, ki ga je Banka vpisala kot kapitalsko udeležbo, ne glede na to, ali je bil vplačan ali ne.

Znesek, ki ga Banka plača za kapitalske udeležbe, nikoli ne sme preseči skupne vsote vplačanega vpisanega kapitala, rezerv, nerazporejenih rezervacij in presežka iz bilance uspeha.

Za posebne dejavnosti Banke, o katerih odločata Svet guvernerjev in Svet direktorjev v skladu z odstavkom 3, velja izjema, po kateri je zanje v rezervah treba predvideti posebno razporeditev.

Ta odstavek se uporablja tudi za konsolidirane računovodske izkaze Banke."

6. Banka se zavaruje pred tečajnimi tveganji tako, da v posojilne in garancijske pogodbe vključi takšne klavzule, ki jih šteje za primerne.

Člen 17

(prejšnji člen 19)

1. Obrestne mere za posojila, provizije in druge dajatve Banke se morajo prilagoditi prevladujočim pogojem na trgu kapitala in izračunati tako, da prihodek, ki iz njih izhaja, omogoča Banki izpolnjevanje njenih obveznosti, kritje njenih stroškov in tveganj oblikovanje rezervnega sklada po členu 22.

2. Banka ne daje popustov na obrestne mere. Če je glede na naravo naložbe, ki se financira, zmanjšanje obrestne mere zaželeno, lahko zadevna država članica ali kdo tretji odobri pomoč za plačilo obresti, kolikor je to skladno s členom 107 Pogodbe o delovanju Evropske unije .

Člen 18

(prejšnji člen 20)

Pri svojih poslih financiranja mora Banka upoštevati naslednja načela:

1. Zagotavlja, da se sredstva uporabljajo kar najbolj racionalno v interesu Unije.

Posojila ali jamstva lahko odobrava le:

(a) kadar se pri naložbah podjetij iz proizvodnega sektorja, izplačevanje obresti in amortizacije zagotavlja iz dobička iz poslovanja, pri drugih naložbah pa s prevzemom obveznosti države članice, v kateri poteka naložba, ali na kakšen drug način, in

(b) kadar izvajanje naložbe prispeva k povečanju ekonomske produktivnosti na splošno in spodbuja uresničevanje notranjega trga.

2. Banka ne sme pridobiti deležev v podjetjih ali prevzeti odgovornosti pri njihovem poslovanju, razen če to ne zagotavlja zaščite njenih pravic pri povrnitvi terjatev.

Vendar svet direktorjev v skladu z načeli, ki jih določi svet guvernerjev na podlagi člena 7(3)(b), ter kadar tako zahteva izvajanje poslov po členu 309 Pogodbe o delovanju Evropske unije, s kvalificirano večino določi pogoje za kapitalsko udeležbo v gospodarskih družbah, kolikor je to – praviloma kot dopolnilo posojilu ali jamstvu – potrebno zaradi financiranja naložbe ali programa.

3. Svoje naložbe lahko odstopi na trgu kapitala in v ta namen lahko zahteva od dolžnikov, da izdajo obveznice ali druge vrednostne papirje.

4. Banka ali države članice ne smejo postavljati pogojev, ki bi določali, da je treba posojene zneske porabiti v določeni državi članici.
5. Kot pogoj za odobritev posojila lahko Banka zahteva razpis mednarodnih natečajev.
6. Banka ne sme niti v celoti niti delno financirati naložb, ki jim nasprotuje država članica, na ozemlju katere naj bi se izvajali.
7. Banka lahko v dopolnilo svoji posojilni dejavnosti pod pogoji, ki jih s kvalificirano večino in v skladu s tem statutom določi svet guvernerjev, zagotavlja storitve tehnične pomoči.

Člen 19

(prejšnji člen 21)

1. Vsako podjetje ali oseba javnega ali zasebnega prava lahko Banko neposredno zaprosi za financiranje. Prav tako se prošnje lahko naslovijo na Banko bodisi prek Komisije ali države članice, na ozemlju katere bo naložba izvedena.
2. Za prošnje, ki so naslovljene prek Komisije, se pridobi mnenje države članice, na ozemlju katere bo naložba izvedena. Za prošnje, naslovljene prek države članice, se pridobi mnenje Komisije. Prošnje, ki jih neposredno vložijo podjetja, se predložijo zadevni državi članici in Komisiji.

Zadevna država in Komisija pripravita mnenje najpozneje v dveh mesecih. Če Banka v tem času ne dobi odgovora, se šteje, da glede zadevne naložbe ni ugovorov.

3. Svet direktorjev odloča o poslih financiranja, ki mu jih predloži upravni odbor.
4. Upravni odbor preveri, ali so posli financiranja, ki so mu bili predloženi, v skladu z določbami tega statuta, zlasti členov 16 in 18. Če se upravni odbor izreče za posel financiranja, predloži svetu direktorjev ustrezen predlog; kot pogoj za pozitivno mnenje lahko postavi zahteve, ki so po njegovem mnenju bistvene. Če se upravni odbor izreče proti odobritvi financiranja, mora svetu direktorjev predložiti vse ustrezne dokumente skupaj s svojim mnenjem.
5. Če upravni odbor poda negativno mnenje, lahko svet direktorjev odobri zadevno financiranje le s soglasno odločitvijo.
6. Če Komisija poda negativno mnenje, lahko svet direktorjev odobri zadevno financiranje le s soglasno odločitvijo; član sveta direktorjev, ki je bil imenovan na predlog Komisije, se vzdrži glasanja.

7. Če negativno mnenje podata upravni odbor in Komisija, svet direktorjev zadevnega financiranja ne sme odobriti.

8. V primeru, da je treba posel financiranja, povezan z odobreno naložbo, prestrukturirati zaradi zaščite pravic in interesov Banke, upravni odbor nemudoma sprejme nujne ukrepe, ki jih šteje za potrebne in o katerih mora takoj poročati svetu direktorjev.

Člen 20

(prejšnji člen 22)

1. Banka si na trgih kapitala sposoja potrebna sredstva za izvajanje svojih nalog.
2. Banka si na trgih kapitala držav članic lahko sposoja v skladu s predpisi, ki se uporabljajo za te trge.

Pristojni organi države članice z odstopanjem v smislu člena 139(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije lahko temu nasprotujejo le, če obstaja nevarnost resnih motenj na trgu kapitala te države.

Člen 21

(prejšnji člen 23)

1. Banka lahko uporabi vsa sredstva, ki jih ne potrebuje neposredno za izpolnjevanje svojih obveznosti, pod naslednjimi pogoji:

- (a) lahko vlaga na denarnih trgih;
- (b) ob upoštevanju določb člena 18(2) lahko kupuje ali prodaja vrednostne papirje;
- (c) lahko opravlja vse druge finančne posle v okviru svojih ciljev.

2. Ne da bi to posegalo v določbe člena 23, Banka pri upravljanju svojih naložb ne izvaja devizne arbitraže, ki ni neposredno potrebna za izvajanje njenega posojilnega poslovanja ali za izpolnjevanje obveznosti, ki izhajajo iz najetih posojil ali iz jamstev, ki jih je odobrila.

3. Banka deluje na področjih iz tega člena v dogovoru s pristojnimi organi ali z nacionalno centralno banko zadevne države članice.

Člen 22

(prejšnji člen 24)

1. Postopno se ustanovi rezervni sklad v višini do 10 % vpisanega kapitala. Če stanje obveznosti Banke to upravičuje, lahko svet direktorjev odloči, da se oblikujejo dodatne rezerve. Dokler rezervni sklad še ni v celoti oblikovan, se polni iz:

(a) obresti za posojila, ki jih Banka odobrava iz sredstev, ki jih države članice vplačujejo v skladu s členom 5,

(b) obresti za posojila, ki jih Banka odobrava iz prejetih vračil za dana posojila iz točke (a),

kolikor niso te obresti potrebne za izpolnjevanje obveznosti Banke in kritje njenih stroškov.

2. Sredstva rezervnega sklada morajo biti naložena tako, da so kadar koli na razpolago za izpolnjevanje nalog sklada.

Člen 23

(prejšnji člen 25)

1. Banka lahko kadar koli prenese svoja sredstva v valuti ene države članice, katere valuta ni euro, da bi lahko izvajala finančno poslovanje v skladu z nalogo iz člena 309 Pogodbe o delovanju Evropske unije in ob upoštevanju določb člena 21 tega statuta. Če Banka razpolaga z denarnimi ali unovčljivimi sredstvi v valuti, ki jo potrebuje, se takšnim prenosom čim bolj izogiba.

2. Banka ne sme zamenjati svojih sredstev v valuti ene države članice, katere valuta ni euro v valute tretjih držav brez privolitve te države članice.

3. Banka lahko prosto razpolaga s tistim delom svojega kapitala, ki je vplačan, ter z devizami, izposojenimi na trgih zunaj Unije.

4. Države članice se zavezujejo dati dolžnikom Banke na razpolago devize, potrebne za vračilo glavnice in obresti za posojila ter provizije za jamstva, ki jih je Banka odobrila za izvedbo naložb na njihovem ozemlju.

Člen 24

(prejšnji člen 26)

Če država članica ne izpolnjuje obveznosti članstva iz tega statuta, zlasti obveznosti vplačila svojega deleža v vpisanem kapitalu ali izplačevanja najetih posojil, lahko svet guvernerjev s kvalificirano večino odloči, da se odobravanje posojil ali jamstev tej državi članici ali njenim državljanom začasno ustavi.

Ta odločitev države članice ali njenih državljanov ne odvezuje obveznosti do Banke.

Člen 25

(prejšnji člen 27)

1. Če svet guvernerjev odloči, da se poslovanje Banke začasno ustavi, se morajo vse njene dejavnosti nemudoma ustaviti, razen tistih, ki so potrebne za zagotovitev pravilnega unovčenja, zaščite in ohranitve njenega premoženja ter za poravnavo njenih obveznosti.

2. V primeru likvidacije svet guvernerjev imenuje likvidatorje in jim da navodila za izvedbo likvidacije. Svet guvernerjev skrbi za varstvo pravic zaposlenih.

Člen 26

(prejšnji člen 28)

1. Banka ima v vseh državah članicah kar najširšo pravno in poslovno sposobnost, ki jo pravnim osebam priznava notranja zakonodaja; zlasti lahko pridobiva premičnine in nepremičnine ali z njimi razpolaga ter je lahko stranka v sodnem postopku.

2. Premoženje Banke se ne more kakor koli zaseči ali razlastiti.

Člen 27

(prejšnji člen 29)

Spore med Banko na eni strani in njenimi upniki, dolžniki in drugimi osebami na drugi strani rešujejo pristojna nacionalna sodišča, razen kadar je bila pristojnost prenesena na Sodišče Evropske unije. Banka lahko v vsaki pogodbi predvidi arbitražo.

Banka ima domicil v vsaki državi članici. Vendar pa lahko v vsaki pogodbi določi poseben domicil.

Premoženje in sredstva Banke so lahko predmet zaplembe ali prisilne izvršbe samo na podlagi sklepa sodišča.

Člen 28

(prejšnji člen 30)

1. Svet guvernerjev se lahko soglasno odloči ustanoviti hčerinske družbe ali druge subjekte, ki so finančno samostojne pravne osebe.
2. Svet guvernerjev soglasno sprejme statute teles iz odstavka 1. Statuti opredeljujejo predvsem njihove cilje, sestavo, kapital, članstvo, sedež, finančne vire, načine posredovanja in pravila o revidiranju kakor tudi njihove odnose z organi Banke.
3. Banka ima pravico sodelovati pri upravljanju teh teles in prispeva v njihov vpisani kapital do višine, ki jo soglasno določi svet guvernerjev.
4. Za telesa iz odstavka 1 tega člena, kolikor se zanje uporablja pravo Unije, za člane njihovih organov pri opravljanju njihovih nalog ter za njihove zaposlene se uporablja Protokol o privilegijih in imunitetah Evropske unije pod enakimi pogoji kot za Banko.

Vendar pa se za tiste dividende, kapitalske donose ali druge oblike prihodkov iz takih teles, do katerih so upravičeni člani, razen Evropske unije in Banke, še naprej uporabljajo davčne določbe ustrezne zakonodaje.

5. Sodišče Evropske unije ima v mejah, določenih v nadaljevanju, pristojnost za odločanje v sporih glede ukrepov, ki jih sprejmejo organi telesa, za katero se uporablja pravo Unije. Postopek zoper te ukrepe lahko sproži vsak član takega telesa ali države članice pod pogoji iz člena 263 Pogodbe o delovanju Evropske unije.
6. Svet guvernerjev lahko soglasno odloči, da se zaposlenim v telesih, za katera se uporablja pravo Unije, omogoči v skladu z ustreznimi internimi postopki dostop do sistemov, ki so skupni z Banko.

PROTOKOL (št. 6)
O DOLOČITVI SEDEŽEV INSTITUCIJ TER NEKATERIH ORGANOV,
URADOV, AGENCIJ IN SLUŽB EVROPSKE UNIJE

PREDSTAVNIKI VLAD DRŽAV ČLANIC SO SE

OB UPOŠTEVANJU člena 341 Pogodbe o delovanju Evropske unije in člena 189 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo,

OB SKLICEVANJU IN POTRINITVI sklepa z dne 8. aprila 1965, vendar brez poseganja v sklepe glede sedeža bodočih institucij, organov, uradov, agencij in služb,

DOGOVORILI o naslednjih določbah, ki so priložene Pogodbi o Evropski uniji, Pogodbi o delovanju Evropske unije in Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo:

Edini člen

- (a) Evropski parlament ima sedež v Strasbourgu, kjer poteka 12 mesečnih plenarnih zasedanj, vključno s proračunskim. Dodatna plenarna zasedanja potekajo v Bruslju. Odbori Evropskega parlamenta se sestajajo v Bruslju. Generalni sekretariat Evropskega parlamenta in njegove službe ostajajo v Luxembourg.
- (b) Svet ima sedež v Bruslju. V mesecu aprilu, juniju in oktobru se Svet sestaja v Luxembourg.
- (c) Komisija ima sedež v Bruslju. Službe, navedene v členih 7, 8 in 9 sklepa z dne 8. aprila 1965, imajo sedež v Luxembourg.
- (d) Sodišče Evropske unije ima sedež v Luxembourg.
- (e) Računsko sodišče ima sedež v Luxembourg.
- (f) Ekonomsko-socialni odbor ima sedež v Bruslju.
- (g) Odbor regij ima sedež v Bruslju.
- (h) Evropska investicijska banka ima sedež v Luxembourg.
- (i) Evropska centralna banka ima sedež v Frankfurtu.
- (j) Evropski policijski urad (Europol) ima sedež v Haagu.

PROTOKOL (št. 7) O PRIVILEGIJAH IN IMUNITETAH EVROPSKE UNIJE

VISOKE POGODBENICE SO SE

OB UPOŠTEVANJU, da skladno s členom 343 Pogodbe o delovanju Evropske unije in členom 191 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo (ESAE), Evropska unija in ESAE na ozemljih držav članic uživata privilegije in imunitete, ki jih potrebujeta za opravljanje svojih nalog,

DOGOVORILE o naslednjih določbah, ki so priložene Pogodbi o Evropski uniji, Pogodbi o delovanju Evropske unije in Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo:

POGLAVJE I NEPREMIČNINE, SREDSTVA, PREMOŽENJE IN POSLOVANJE EVROPSKE UNIJE

Člen 1

Prostori in stavbe Unije so nedotakljivi. Ne smejo se preiskovati, zaseči, zapleniti ali razlastiti. Nepremičnine in premoženje Unije ne morejo biti predmet upravnega ali pravnega prisilnega ukrepa brez dovoljenja Sodišča.

Člen 2

Arhivi Unije so nedotakljivi.

Člen 3

Unija, njena sredstva, prihodki in drugo premoženje so oproščeni vseh neposrednih davkov.

Vlade držav članic vsakokrat, ko je mogoče, sprejmejo ustrezne ukrepe za odpustitev ali vračilo zneskov posrednih davkov ali davkov na promet, ki so vključeni v ceno nepremičnine ali premičnine, če Unija za svoje službene potrebe izvede večje nakupe, katerih cena vključuje tovrstne davke. Vendar pa uporaba teh ukrepov ne sme povzročiti izkrivljanja konkurence v Uniji.

Ne odobri se oprostitev za davke in dajatve, ki so le plačilo za zagotavljanje javnih storitev.

Člen 4

Unija je oproščena vseh carin, prepovedi in omejitev pri uvozu in izvozu za predmete, namenjene službeni uporabi; tako uvoženih predmetov se na ozemlju države, v katero so bili uvoženi, ne sme odplačno ali neodplačno odstopiti, razen pod pogoji, ki jih je odobrila vlada te države.

Unija je oproščena tudi vseh carin ter prepovedi in omejitev pri uvozu in izvozu za svoje publikacije.

POGLAVJE II

SPORAZUMEVANJE IN PREPUSTNICE

Člen 5

(prejšnji člen 6)

Pri uradnem sporazumevanju in prenosu vseh svojih dokumentov uživajo institucije Unije na ozemlju vsake države članice tako obravnavanje, kakršno ta država daje diplomatskim predstavništvom.

Uradnega dopisovanja in drugega uradnega sporazumevanja institucij Unije se ne sme cenzurirati.

Člen 6

(prejšnji člen 7)

Članom in uslužbencem institucij Unije lahko predsedniki teh institucij izdajo prepustnice v obliki, ki jo bo določil Svet z navadno večino in ki jih organi držav članic priznajo kot veljavne potne dokumente. Te prepustnice se izdajo uradnikom in drugim uslužbencem pod pogoji, določenimi v kadrovskih predpisih za uradnike in pogojih za zaposlitev drugih uslužbencev Unije.

Komisija lahko sklepa sporazume, na podlagi katerih so te prepustnice priznane kot veljavni potni dokumenti na ozemlju tretjih držav.

POGLAVJE III

ČLANI EVROPSKEGA PARLAMENTA

Člen 7

(prejšnji člen 8)

Prosto gibanje članov Evropskega parlamenta do kraja zasedanja Evropskega parlamenta ali nazaj se ne sme upravno ali kako drugače omejevati.

Člani Evropskega parlamenta uživajo pri carinskem in deviznem nadzoru:

- (a) enake olajšave, kot jih njihove vlade podeljujejo visokim uradnikom, ko potujejo v tujino zaradi začasne uradne naloge;
- (b) enake olajšave, kot jih vlade drugih držav članic podeljujejo predstavnikom tujih vlad na začasni uradni nalogi.

Člen 8

(prejšnji člen 9)

Zoper člana Evropskega parlamenta se ne sme začeti preiskava, ne sme biti priprt niti se zoper njega ne sme začeti sodni postopek zaradi mnenja ali glasu, ki ga je izrekel pri opravljanju svojih dolžnosti.

Člen 9

(prejšnji člen 10)

Med zasedanjem Evropskega parlamenta njeni člani uživajo:

- (a) na ozemlju svoje države imunitete, priznane članom parlamenta te države;
- (b) na ozemlju vseh drugih držav članic imuniteto pred kakršnim koli priporom in sodnim postopkom.

Za člane velja imuniteta tudi medtem, ko potujejo do kraja zasedanja Evropskega parlamenta in nazaj.

Kadar je član zaloten pri storitvi kaznivega dejanja, sklicevanje na imuniteto ni mogoče in Evropskemu parlamentu ne preprečuje uresničevanja pravice do odvzema imunitete svojemu članu.

POGLAVJE IV

PREDSTAVNIKI DRŽAV ČLANIC, KI SODELUJEJO PRI DELU INSTITUCIJ EVROPSKE UNIJE

Člen 10

(prejšnji člen 11)

Predstavniki držav članic, ki sodelujejo pri delu institucij Unije, njihovi svetovalci in tehnični strokovnjaki pri opravljanju svojih nalog in medtem, ko potujejo do kraja zasedanja in nazaj, uživajo običajne privilegije, imunitete in olajšave.

Ta člen se uporablja tudi za člane svetovalnih organov Unije.

POGLAVJE V
URADNIKI IN DRUGI USLUŽBENCI EVROPSKE UNIJE

Člen 11

(prejšnji člen 12)

Na ozemlju vsake države članice in ne glede na njihovo državljanstvo, uradniki in drugi uslužbenci Unije:

- (a) uživajo, ob upoštevanju določb pogodb, ki se nanašajo na odgovornost uradnikov in drugih uslužbencev do Unije, in ob upoštevanju pristojnosti Sodišča Evropske unije v sporih med Unijo in njenimi uradniki in drugimi uslužbenci, imuniteto pred sodnimi postopki za dejanja, storjena pri opravljanju uradnih dolžnosti, vključno z izgovorjenimi ali zapisanimi besedami. To imuniteto uživajo tudi po prenehanju funkcije;
- (b) zanje ter za njihove zakonce in vzdrževane družinske člane ne veljajo omejitve glede priseljevanja ali formalnosti glede registriranja tujcev;
- (c) uživajo enake olajšave, kot jih imajo običajno uradniki mednarodnih organizacij glede monetarnih ali deviznih predpisov;
- (d) imajo pravico, da brez carine uvozijo pohištvo in druge predmete za osebno uporabo, ko prvič prevzemajo dolžnost v zadevni državi, in jih potem ob prenehanju dolžnosti v tej državi brez carin ponovno izvozijo; v obeh primerih pod pogoji, ki jih vlada države, v kateri uresničujejo to pravico, šteje za potrebne;
- (e) imajo pravico uvoziti brez carine avtomobil za osebno uporabo, pridobljen v državi njihovega zadnjega prebivališča ali države njihovega državljanstva, pod pogoji, ki veljajo na domačem trgu te države, ter ga ponovno izvoziti brez carine, v obeh primerih pod pogoji, ki jih vlada države, v kateri uresničujejo to pravico, šteje za potrebne.

Člen 12

(prejšnji člen 13)

Uradniki in drugi uslužbenci Unije so dolžni plačevati davek v korist Unije od plač, mezd in prejemkov, ki jih prejema od Unije, v skladu s pogoji in postopki, ki jih določita Evropski parlament in Svet z uredbami po rednem zakonodajnem postopku in po posvetovanju z zadevnimi institucijami.

Oproščeni so nacionalnih davkov od plač, mezd in prejemkov, ki jih plačuje Unija.

Člen 13

(prejšnji člen 14)

Pri izvajanju davka od dohodka, od premoženja in od dediščin ter pri uporabi konvencij o izogibanju dvojnega obdavčevanja, sklenjenih med državami članicami Unije, se za uradnike in druge uslužbence Unije, ki imajo izključno zaradi opravljanja svojih dolžnosti v službi Unije prebivališče na ozemlju države članice, ki ni država njihovega davčnega domicila v času, ko nastopijo službo pri Uniji, šteje tako v državi njihovega dejanskega prebivališča kot v državi njihovega davčnega domicila, da so obdržali domicil v slednji državi, če je ta država članica Unije. Ta določba se uporablja tudi za zakonca, kolikor ta sam ne opravlja pridobitne dejavnosti in za vzdrževane otroke, za katere skrbijo osebe iz tega člena.

Premičnine oseb iz prejšnjega odstavka, ki so na ozemlju države bivanja, so v tej državi oproščene davka od dediščin; pri odmeri tega davka se ob upoštevanju pravic tretjih držav in ob morebitni uporabi določb mednarodnih konvencij o dvojnem obdavčevanju šteje, da so take premičnine na ozemlju države davčnega domicila.

Pri uporabi določb tega člena se ne upošteva domicil, pridobljen izključno zaradi opravljanja dolžnosti v službi drugih mednarodnih organizacij.

Člen 14

(prejšnji člen 15)

Evropski parlament in Svet z uredbami po rednem zakonodajnem postopku in po posvetovanju z zadevnimi institucijami določita sistem socialnovarnostnih dajatev za uradnike in druge uslužbence Unije.

Člen 15

(prejšnji člen 16)

Evropski parlament in Svet z uredbami po rednem zakonodajnem postopku in po posvetovanju z drugimi zadevnimi institucijami določita kategorije uradnikov in drugih uslužbencev Unije, za katere se v celoti ali delno uporabljajo določbe člena 11, drugega odstavka člena 12 in člena 13.

Vladam držav članic se redno sporočajo imena, službeni položaji in naslovi uradnikov in drugih uslužbencev, vključenih v take kategorije.

POGLAVJE VI
PRIVILEGIJI IN IMUNITETE PREDSTAVNIŠTEV TRETJIH DRŽAV PRI EVROPSKI
UNIJI

Člen 16

(prejšnji člen 17)

Država članica, na ozemlju katere ima Unija sedež, priznava predstavništvom tretjih držav, ki so akreditirane pri Uniji, običajne diplomatske imunitete.

POGLAVJE VII
SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 17

(prejšnji člen 18)

Uradnikom in drugim uslužbencem Unije se priznajo privilegiji, imunitete in olajšave izključno v interesu Unije.

Vsaka institucija Unije mora uradniku ali drugemu uslužbencu odvzeti priznano imuniteto, kadar meni, da odvzem imunitete ni v nasprotju z interesi Unije.

Člen 18

(prejšnji člen 19)

Institucije Unije sodelujejo s pristojnimi organi zadevnih držav članic pri uporabi tega protokola.

Člen 19

(prejšnji člen 20)

Členi 11 do 14 in člen 17 se uporabljajo za predsednika Evropskega sveta.

Uporabljajo se tudi za člane Komisije.

Člen 20

(prejšnji člen 21)

Členi 11 do 14 in člen 17 se uporabljajo za sodnike, generalne pravobranilce, sodnega tajnika in pomožne poročevalce Sodišča Evropske unije, ne da bi to posegalo v določbe člena 3 Protokola o statutu Sodišča Evropske unije, ki se nanaša na imuniteto sodnikov in generalnih pravobranilcev pred sodnimi postopki.

Člen 21

(prejšnji člen 22)

Ta protokol se uporablja tudi za Evropsko investicijsko banko, za člane njenih organov, njene zaposlene in za predstavnike držav članic, ki sodelujejo pri njenem delu, ne da bi to posegalo v določbe protokola o statutu banke.

Poleg tega je Evropska investicijska banka oproščena vseh davkov in podobnih dajatev ob povečanju svojega kapitala ter raznih formalnosti, ki so s tem lahko povezane v državi, v kateri ima banka sedež. Ob njenem prenehanju delovanja ali likvidaciji prav tako ni nikakršnih dajatev. Dejavnosti banke in njenih organov, ki se izvajajo v skladu z njenim statutom, pa tudi niso predmet kakršnih koli prometnih davkov.

Člen 22

(prejšnji člen 23)

Ta protokol se uporablja tudi za Evropsko centralno banko, za člane njenih organov in zaposlene, brez poseganja v določbe Protokola o statutu Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke.

Poleg tega je Evropska centralna banka oproščena vseh davkov in podobnih dajatev ob povečanju svojega kapitala ter raznih formalnosti, ki so s tem lahko povezane v državi, v kateri ima banka sedež. Dejavnosti banke in njenih organov, ki se izvajajo v skladu s statutom Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke, niso predmet kakršnih koli prometnih davkov.

PROTOKOL (št. 8)
O ČLENU 6(2) POGODBE O EVROPSKI UNIJI O PRISTOPU UNIJE
K EVROPSKI KONVENCIJI O VARSTVU ČLOVEKOVIH PRAVIC IN
TEMELJNIH SVOBOŠČIN

VISOKE POGODBENICE SO SE

DOGOVORILE o naslednjih določbah, ki so priložene Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije:

Člen 1

Sporazum o pristopu Unije k Evropski konvenciji o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (v nadaljnjem besedilu "Evropska konvencija") iz člena 6(2) Pogodbe o Evropski uniji vsebuje določbe za ohranitev posebnih značilnosti Unije in prava Unije, zlasti kar zadeva:

- (a) posebne ureditve za možnost sodelovanja Unije v nadzornih organih Evropske konvencije;
- (b) potrebne mehanizme za zagotavljanje, da se pravna sredstva držav nečlanic in posameznikov naslovijo ustrezno zoper države članice in/ali Unijo.

Člen 2

Sporazum iz člena 1 zagotovi, da pristop ne vpliva na pristojnosti Unije in njenih institucij. Sporazum zagotovi, da nobena njegova določba ne vpliva na posebni položaj držav članic v razmerju do Evropske konvencije, zlasti v zvezi z njenimi protokoli, ukrepi, ki so jih sprejele države članice z odstopanjem od Evropske konvencije v skladu z njenim 15. členom, in pridržki k Evropski konvenciji, ki so jih izrazile države članice v skladu z njenim 57. členom.

Člen 3

Nobena določba Sporazuma iz člena 1 ne sme vplivati na člen 344 Pogodbe o delovanju Evropske unije.

PROTOKOL (št. 9)
**O SKLEPU SVETA O IZVAJANJU ČLENA 16(4) POGODBE
O EVROPSKI UNIJI IN ČLENA 238(2) POGODBE O DELOVANJU
EVROPSKE UNIJE MED 1. NOVEMBROM 2014 IN 31. MARCEM 2017
TER OD 1. APRILA 2017 NAPREJ**

VISOKE POGODBENICE SO SE

OB UPOŠTEVANJU bistvenega pomena dogovora o Sklepu Sveta o izvajanju člena 16(4) Pogodbe o Evropski uniji in člena 238(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije med 1. novembrom 2014 in 31. marcem 2017 ter od 1. aprila 2017 naprej (v nadaljnjem besedilu "sklep") pri odobritvi Lizbonske pogodbe,

DOGOVORILE o naslednjih določbah, ki so priložene Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije:

Edini člen

Preden Svet obravnava osnutek, katerega namen bi bil bodisi spremeniti ali razveljaviti sklep ali katero od njegovih določb, bodisi s spremembo drugega pravnega akta Unije posredno spremeniti njegovo področje uporabe ali njegov pomen, Evropski svet opravi predhodno razpravo o takem osnutku in v skladu s členom 15(4) Pogodbe o Evropski uniji odloča s soglasjem.

PROTOKOL (št. 10)

**O STALNEM STRUKTURNEM SODELOVANJU, VZPOSTAVLJENEM NA
PODLAGI ČLENA 42 POGODBE O EVROPSKI UNIJI**

VISOKE POGODBENICE SO SE

OB UPOŠTEVANJU člena 42(6) in člena 46 Pogodbe o Evropski uniji,

OB SKLICEVANJU na dejstvo, da Unija uresničuje skupno zunanjo in varnostno politiko na podlagi doseženega pri vse bolj usklajenem delovanju držav članic,

OB SKLICEVANJU na dejstvo, da je skupna varnostna in obrambna politika sestavni del skupne zunanje in varnostne politike; da Unija z njo dobiva operativne zmogljivosti, oprte na civilna in vojaška sredstva; da Unija lahko ta sredstva uporabi zunaj Unije v okviru misij iz člena 43 Pogodbe o Evropski uniji za ohranjanje miru, preprečevanje sporov in krepitev mednarodne varnosti v skladu z načeli Ustanovne listine Združenih narodov; da je k izvajanju nalog treba pristopiti z uporabo zmogljivosti, ki jih zagotovijo države članice v skladu z načelom "enovitosti sil",

OB SKLICEVANJU na dejstvo, da skupna varnostna in obrambna politika ne vpliva na posebno naravo varnostne in obrambne politike določenih držav članic,

OB SKLICEVANJU na dejstvo, da skupna varnostna in obrambna politika Unije upošteva obveznosti iz Severnoatlantske pogodbe tistih držav članic, ki vidijo uresničitev svoje skupne obrambe v Organizaciji Severnoatlantske pogodbe, ki ostaja temelj skupne obrambe njenih članic ter je združljiva s skupno varnostno in obrambno politiko, vzpostavljeno v tem okviru,

V PREPRIČANJU, da bo odločnejša vloga Unije v varnostnih in obrambnih zadevah prispevala k vitalnosti prenovljenega Atlantskega zavezništva v skladu z dogovorom, znanim kot "Berlin plus",

ODLOČENE poskrbeti za to, da bo Unija sposobna v celoti prevzemati odgovornosti v mednarodni skupnosti,

OB UGOTOVITVI, da Organizacija Združenih narodov lahko zahteva pomoč Unije pri nujnem izvajanju misij na podlagi VI. in VII. poglavja Ustanovne listine Združenih narodov,

OB UGOTOVITVI, da bodo za krepitev skupne varnostne in obrambne politike potrebna prizadevanja držav članic na področju zmogljivosti,

ZAVEDAJOČ SE, da so za začetek nove stopnje v razvoju skupne varnostne in obrambne politike potrebna odločna prizadevanja pripravljenih držav članic,

OB SKLICEVANJU na pomen popolne vključenosti visokega predstavnika Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko v dejavnosti, povezane s stalnim strukturnim sodelovanjem,

DOGOVORILE o naslednjih določbah, ki so priložene Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije:

Člen 1

Pri stalnem strukturnem sodelovanju iz člena 42(6) Pogodbe o Evropski uniji lahko sodeluje vsaka država članica, ki se zaveže od dneva začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe:

- (a) bolj intenzivno razvijati lastne obrambne zmogljivosti s krepitvijo nacionalnih prispevkov in po potrebi s sodelovanjem, kjer je to primerno, v večnacionalnih silah, v najpomembnejših evropskih programih opremljanja in v dejavnostih Agencije za področje razvoja obrambnih zmogljivosti, raziskav, nabave in oborožitve (Evropska obrambna agencija), in
- (b) da bo najpozneje do leta 2010 sposobna zagotoviti, na nacionalni ravni ali kot sestavni del večnacionalnih skupin sil, namenske bojne enote za načrtovane misije, strukturirane na taktični ravni kot taktične grupacije, s podpornimi elementi, vključno s transportom in logistiko, ki bodo v roku 5 do 30 dni sposobne izvesti naloge iz člena 43 Pogodbe o Evropski uniji, predvsem kot odgovor na zahteve Organizacije Združenih narodov, in ki bodo oskrbovane za začetno obdobje 30 dni, ki se lahko podaljša na najmanj 120 dni.

Člen 2

Za dosego ciljev iz člena 1 se države članice, ki sodelujejo v stalnem strukturnem sodelovanju, zavežejo, da bodo:

- (a) sodelovale od začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe, da bi dosegle dogovorjene cilje glede višine odhodkov za naložbe v obrambno opremo in te cilje redno preverjale ob upoštevanju varnostnega okolja in mednarodnih odgovornosti Unije;
- (b) med seboj, kolikor je mogoče, prilagodile svoje obrambne sisteme, zlasti z usklajenim ugotavljanjem vojaških potreb, združevanjem in po potrebi s specializacijo svojih obrambnih sredstev in zmogljivosti ter spodbujanjem sodelovanja pri usposabljanju in logistiki;
- (c) sprejele konkretne ukrepe za krepitev razpoložljivosti, interoperabilnosti, prožnosti in sposobnosti razmeščanja sil, zlasti z oblikovanjem skupnih ciljev glede uporabe sil, vključno z morebitnim preverjanjem nacionalnih postopkov odločanja;
- (d) sodelovale, da bi zagotovile sprejetje potrebnih ukrepov za zapolnitev vrzeli ugotovljenih v okviru "Mehanizma razvoja zmogljivosti" tudi z večdržavnim pristopom in brez poseganja v naloge v okviru Organizacije Severnoatlantske pogodbe;

- (e) sodelovale, kjer je to primerno, pri razvoju večjih skupnih ali evropskih programov opremljanja v okviru Evropske obrambne agencije.

Člen 3

Evropska obrambna agencija prispeva k redni oceni prispevkov sodelujočih držav članic glede zmogljivosti, predvsem prispevkov, danih v skladu z merili, ki se med drugim določijo na podlagi člena 2, in o tem poroča vsaj enkrat letno. Ocena lahko rabi kot podlaga za priporočila in sklepe Sveta, sprejete v skladu s členom 46 Pogodbe o Evropski uniji.

PROTOKOL (št. 11)
O ČLENU 42 POGODBE O EVROPSKI UNIJI

VISOKE POGODBENICE SO SE

OB ZAVEDANJU potrebe po izvajanju določb člena 42(2) Pogodbe o Evropski uniji v polnem obsegu,

SPRIČO tega, da politika Unije v skladu s členom 42 ne posega v posebno naravo varnostne in obrambne politike posameznih držav članic in spoštuje obveznosti iz Severnoatlantske pogodbe tistih držav članic, ki vidijo uresničevanje svoje skupne obrambe v Natu, ter da je združljiva s skupno varnostno in obrambno politiko, vzpostavljeno v tem okviru,

DOGOVORILE o naslednji določbi, ki je priložena Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije:

Evropska unija pripravi skupaj z Zahodnoevropsko unijo ureditev za okrepljeno sodelovanje med njima.

PROTOKOL (št. 12)
O POSTOPKU V ZVEZI S ČEZMERNIM PRIMANJKLJAJEM

VISOKE POGODBENICE SO SE

Z ŽELJO določiti podrobnosti postopka v zvezi s čezmernim primanjkljajem iz člena 126 Pogodbe o delovanju Evropske unije,

DOGOVORILE o naslednjih določbah, ki so priložene Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije:

Člen 1

Referenčne vrednosti iz člena 126(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije so:

- 3 % za razmerje med načrtovanim ali dejanskim javnofinančnim primanjkljajem in bruto domačim proizvodom po tržnih cenah;
- 60 % za razmerje med javnim dolgom in bruto domačim proizvodom po tržnih cenah.

Člen 2

V členu 126 navedene pogodbe in v tem protokolu:

- vlada pomeni vlado v širšem smislu, to so centralna, regionalna ali lokalna vlada in skladi socialnega zavarovanja razen trgovinskih dejavnosti, kakor je opredeljeno v Evropskem sistemu integriranih gospodarskih računov;
- primanjkljaj pomeni neto zadolževanje, kakor je opredeljeno v Evropskem sistemu integriranih gospodarskih računov;
- investicija pomeni bruto povečanje trajnih sredstev, kakor je opredeljeno v Evropskem sistemu integriranih gospodarskih računov;
- dolg pomeni stanje skupnega bruto dolga v nominalni vrednosti ob koncu leta, potem ko je konsolidiran med sektorji države v širšem smislu in znotraj njih, kakor je opredeljeno v prvi alineji.

Člen 3

Da bi zagotovili učinkovitost postopka v zvezi s čezmernim primanjkljajem, so po tem postopku vlade držav članic odgovorne za primanjkljaj sektorja države v širšem smislu, kakor je opredeljeno v prvi alineji člena 2. Države članice zagotovijo, da jim nacionalni postopki na proračunskem

področju omogočajo izpolnjevanje obveznosti na tem področju, ki izhajajo iz Pogodb. Države članice redno in brez odlašanja poročajo Komisiji o načrtovanih in dejanskih primanjkljajih ter o ravni dolga.

Člen 4

Statistične podatke za uporabo tega protokola zagotovi Komisija.

PROTOKOL (št. 13) O KONVERGENČNIH MERILIH

VISOKE POGODBENICE SO SE

Z ŽELJO določiti podrobnosti konvergenčnih meril, ki vodijo Unijo pri sprejemanju odločitev za prenehanje odstopanj za države članice z odstopanjem iz člena 140 Pogodbe o delovanju Evropske unije,

DOGOVORILE o naslednjih določbah, ki so priložene Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije:

Člen 1

Merilo stabilnosti cen iz prve alinee člena 140(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije pomeni, da ima država članica trajno stabilne cene in povprečno stopnjo inflacije, zabeleženo v enem letu pred pregledom, ki ne presega za več kakor $1\frac{1}{2}$ odstotne točke stopnje inflacije največ treh držav članic z najboljšimi doseženimi rezultati glede stabilnosti cen. Višina inflacije se izračuna z uporabo indeksa cen življenjskih potrebščin na primerljivi osnovi, upošteva razlike v definicijah posameznih držav.

Člen 2

Merilo proračunskega stanja iz druge alinee člena 140(1) navedene pogodbe pomeni, da v času pregleda država članica ni predmet sklepa Sveta iz člena 126(6) navedene pogodbe o obstoju čezmernega primanjkljaja.

Člen 3

Merilo sodelovanja v mehanizmu deviznega tečaja evropskega monetarnega sistema iz tretje alinee člena 140(1) navedene pogodbe pomeni, da je država članica upoštevala normalne meje nihanja, predvidene z mehanizmom deviznega tečaja evropskega monetarnega sistema brez hujših napetosti vsaj zadnji dve leti pred pregledom. Država članica v tem času zlasti ni na lastno pobudo devalvirala dvostranskega osrednjega tečaja svoje valute glede na euro.

Člen 4

Merilo konvergence obrestnih mer iz četrte alinee člena 140(1) navedene pogodbe pomeni, da ima država članica v enem letu pred pregledom tako povprečno dolgoročno nominalno obrestno mero, ki ne presega za več kakor 2 odstotni točki dolgoročne obrestne mere v največ treh državah

članicah z najboljšimi doseženimi rezultati glede stabilnosti cen. Obrestne mere se izračunajo na podlagi dolgoročnih državnih obveznic ali primerljivih vrednostnih papirjev, upoštevaje razlike v definicijah posameznih držav.

Člen 5

Statistične podatke za uporabo tega protokola zagotovi Komisija.

Člen 6

Svet na predlog Komisije in po posvetovanju z Evropskim parlamentom, ECB ter z ekonomsko-finančnim odborom soglasno sprejme ustrezne predpise, s katerimi podrobno opredeli konvergenčna merila iz člena 140 navedene pogodbe, ki nato nadomestijo ta protokol.

PROTOKOL (št. 14) O EUROSUPINI

VISOKE POGODBENICE SO SE

V ŽELJI spodbujati pogoje za hitrejšo gospodarsko rast v Evropski uniji in v ta namen razvijati vse tesnejše usklajevanje ekonomskih politik na euroobmočju,

ZAVEDAJOČ SE potrebe po oblikovanju posebnih določb za okrepljen dialog med državami članicami, katerih valuta je euro, dokler euro ne postane valuta vseh držav članic Unije,

DOGOVORILE o naslednjih določbah, ki so priložene Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije:

Člen 1

Ministri držav članic, katerih valuta je euro, se sestajajo neuradno. Ti sestanki se skličejo po potrebi, da se razpravlja o vprašanjih, povezanih s posebnimi odgovornostmi, ki jih delijo v zvezi z enotno valuto. Komisija sodeluje na sestankih. Evropska centralna banka je povabljena, da sodeluje na sestankih, ki jih pripravijo predstavniki ministrov, odgovornih za finance držav članic, katerih valuta je euro, in Komisija.

Člen 2

Ministri držav članic, katerih valuta je euro, z večino teh držav članic za dve leti in pol izvolijo predsednika.

PROTOKOL (št. 15)**O NEKATERIH DOLOČBAH, KI SE NANAŠAJO NA ZDRUŽENO
KRALJESTVO VELIKA BRITANIJA IN SEVERNA IRSKA**

VISOKE POGODBENICE SO SE

OB SPOZNANJU, da Združeno kraljestvo ni primorano niti zavezano sprejeti euro, če njegova vlada in parlament o tem ne sprejmeta posebne odločitve,

OB DEJSTVU, da je vlada Združenega kraljestva 16. oktobra 1996 in 30. oktobra 1997 uradno obvestila Svet, da ne namerava sodelovati v tretji fazi ekonomske in monetarne unije,

OB UPOŠTEVANJU prakse vlade Združenega kraljestva, da financira svoje zadolževanje s prodajo dolga zasebnemu sektorju,

DOGOVORILE o naslednjih določbah, ki so priložene Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije:

1. Združeno kraljestvo ni obvezano sprejeti euro, če Sveta uradno ne obvesti o tem namenu.
2. Za Združeno kraljestvo se, ob upoštevanju uradnega obvestila, ki ga je vlada Združenega kraljestva dala Svetu 16. oktobra 1996 in 30. oktobra 1997, uporabljajo odstavki 3 do 8 in 10.
3. Združeno kraljestvo ohrani svoje pristojnosti na področju monetarne politike v skladu z nacionalnim pravom.
4. Za Združeno kraljestvo se ne uporablja drugi odstavek člena 119, člen 126 (1), (9) in (11), člen 127 (1) do (5), člen 128, členi 130, 131, 132, 133, 138 in 140(3), člen 219, člen 282(2), razen prvega in drugega stavka, člen 282(5) in člen 283 Pogodbe o delovanju Evropske unije. Člen 121(2) te pogodbe se ne uporablja za Združeno kraljestvo glede sprejetja delov širših ekonomsko-političnih smernic, ki se na splošno nanašajo na euroobmočje. V teh določbah sklicevanje na Unijo ali države članice ne vključuje Združenega kraljestva, sklicevanje na nacionalne centralne banke pa ne vključuje Bank of England.
5. Združeno kraljestvo si prizadeva, da bi se izognilo čezmernemu javnofinančnemu primanjkljaju.

Za Združeno kraljestvo se še naprej uporabljata člena 143 in 144 Pogodbe o delovanju Evropske unije. Člena 134(4) in 142 se za Združeno kraljestvo uporabljata, kakor da bi zanj veljalo odstopanje.

6. Glasovalna pravica Združenega kraljestva za odločitve Sveta iz členov, navedenih v točki 4, in v primerih iz prvega pododstavka člena 139(4) Pogodbe o delovanju Evropske unije, miruje. V ta namen se uporablja drugi pododstavek člena 139(4) navedene pogodbe.

Združeno kraljestvo tudi nima pravice sodelovati pri imenovanju predsednika, podpredsednika in drugih članov Izvršilnega odbora ECB iz drugega pododstavka člena 283(2) navedene pogodbe.

7. Za Združeno kraljestvo se ne uporabljajo členi 3, 4, 6, 7, 9.2, 10.1, 10.3, 11.2, 12.1, 14, 16, 18, 19, 20, 22, 23, 26, 27, 30, 31, 32, 33, 34 in 49 Protokola o statutu Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke ("statut").

V teh členih sklicevanje na Unijo ali države članice ne vključuje Združenega kraljestva, sklicevanje na nacionalne centralne banke ali delničarje pa ne vključuje Bank of England.

Sklicevanje na "vpisani kapital ECB" v členih 10.3 in 30.2 statuta ne vključuje vpisanega kapitala Bank of England.

8. Člen 141(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije in členi 43 do 47 statuta veljajo ne glede na to, ali obstaja država članica z odstopanjem, ob upoštevanju naslednjih sprememb:

- (a) Sklicevanje na naloge ECB in EMI v členu 43 vključuje tiste naloge, ki jih je še treba opraviti po uvedbi eura, če bi se Združeno kraljestvo odločilo, da ne sprejme eura.
- (b) Poleg nalog iz člena 46 ECB tudi svetuje in sodeluje pri pripravi katere koli odločitve glede Združenega kraljestva, ki jo Svet sprejme v skladu z odstavkoma 9(a) in (c).
- (c) Bank of England vplača svoj delež vpisanega kapitala v ECB kot prispevek za stroške poslovanja ECB na enaki podlagi kakor nacionalne centralne banke držav članic z odstopanjem.

9. Združeno kraljestvo lahko kadar koli uradno sporoči svojo namero, da sprejme euro. V takem primeru velja naslednje:

- (a) Združeno kraljestvo ima pravico sprejeti euro le, če izpolnjuje potrebne pogoje. Svet na zahtevo Združenega kraljestva ter pod pogoji in v skladu s postopkom iz člena 140 (1) in (2) Pogodbe o delovanju Evropske unije odloči, ali so potrebni pogoji izpolnjeni.
- (b) Bank of England vplača svoj vpisani kapital, prenese na ECB devizne rezerve in prispeva v njene rezerve na enaki podlagi kakor nacionalna centralna banka države članice, katere odstopanje je bilo odpravljeno.

(c) Pod pogoji in v skladu s postopkom iz člena 140(3) navedene pogodbe Svet sprejme vse druge odločitve, ki so potrebne, da se Združenemu kraljestvu omogoči sprejetje eura.

Če Združeno kraljestvo sprejme euro skladno z določbami tega odstavka, odstavki 3 do 8 prenehajo veljati.

10. Ne glede na člen 123 Pogodbe o delovanju Evropske unije in člen 21.1 statuta lahko vlada Združenega kraljestva ohrani svoj način zbiranja proračunskih sredstev Ways and Means pri Bank of England, če in dokler Združeno kraljestvo ne uvede eura.

PROTOKOL (št. 16)
O NEKATERIH DOLOČBAH, KI SE NANAŠAJO NA DANSKO

VISOKE POGODBENICE SO SE

OB UPOŠTEVANJU, da danska ustava vsebuje določbe, po katerih bi na Danskem lahko razpisali referendum preden se ta država odpove svojemu odstopanju,

OB DEJSTVU, da je vlada Danske 3. novembra 1993 uradno obvestila Svet, da ne namerava sodelovati v tretji fazi ekonomske in monetarne unije,

DOGOVORILE o naslednjih določbah, ki so priložene Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije:

1. Ob upoštevanju uradnega obvestila, ki ga je vlada Danske dala Svetu 3. novembra 1993, za Dansko velja odstopanje. Izjema učinkuje tako, da se za Dansko uporabljajo vsi členi in določbe te pogodbe in statuta ESCB in ECB, v katerih je navedeno odstopanje.
 2. Kar zadeva odpravo izjeme, se postopek iz člena 140 Pogodbe o delovanju Evropske unije sproži samo na zahtevo Danske.
 3. Z odpravo izjeme se določbe tega protokola prenehajo uporabljati.
-

PROTOKOL (št. 17)**O DANSKI**

VISOKE POGODBENICE SO SE

Z ŽELJO urediti nekatere posebne probleme, ki se nanašajo na Dansko,

DOGOVORILE o naslednjih določbah, ki so priložene Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije:

Določbe člena 14 Protokola o statutu Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke ne vplivajo na pravico nacionalne banke Danske, da opravlja svoje sedanje naloge v zvezi s tistimi deli Kraljevine Danske, ki niso del Unije.

PROTOKOL (št. 18)**O FRANCII**

VISOKE POGODBENICE SO SE

Z ŽELJO upoštevati posebnost, ki se nanaša na Francijo,

DOGOVORILE o naslednjih določbah, ki so priložene Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije:

Francija ohrani posebno pravico do denarne emisije na Novi Kaledoniji, v Francoski Polineziji ter na otokih Wallis in Futuna pod pogoji, ki jih določa njeno nacionalno pravo, in je edina pooblaščenca za določanje tečaja franka CFP.

PROTOKOL (št. 19)

O SCHENGENSKEM PRAVNEM REDU, VKLJUČENEM V OKVIR EVROPSKE UNIJE

VISOKE POGODBENICE SO SE

OB UGOTOVITVI, da so bile določbe schengenskega pravnega reda, ki ga sestavljajo sporazumi o postopni odpravi kontrol na skupnih mejah, ki so jih podpisale nekatere države članice Evropske unije dne 14. junija 1985 in 19. junija 1990 v Schengnu, pa tudi z njimi povezani sporazumi in predpisi, sprejeti na njihovi podlagi, z Amsterdamsko pogodbo z dne 2. oktobra 1997 vključene v okvir Evropske unije,

V ŽELJI ohraniti schengenski pravni red, kot se je nadgrajeval od začetka veljavnosti Amsterdamske pogodbe, in ta pravni red nadgrajevati, da bi prispeval k uresničevanju cilja nuditi državljanom Unije območje svobode, varnosti in pravice brez notranjih meja,

OB UPOŠTEVANJU posebnega stališča Danske,

OB UPOŠTEVANJU dejstva, da Irska ter Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska ne sodelujeta pri vseh določbah schengenskega pravnega reda, pri čemer pa bi se jima kljub temu moralo omogočiti, da sprejmeta v celoti ali le delno druge določbe tega pravnega reda,

OB SPOZNANJU, da je zato treba uporabiti določbe Pogodb, ki se nanašajo na tesnejše sodelovanje med nekaterimi državami članicami,

OB UPOŠTEVANJU potrebe po ohranjanju posebnega odnosa z Republiko Islandijo in Kraljevino Norveško, ki ju skupaj z nordijskimi državami, članicami Evropske unije, zavezujejo določbe Nordijske unije potnih listin,

DOGOVORILE o naslednjih določbah, ki so priložene Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije :

Člen 1

Kraljevina Belgija, Republika Bolgarija, Češka republika, Kraljevina Danska, Zvezna republika Nemčija, Republika Estonija, Helenska republika, Kraljevina Španija, Francoska republika, Italijanska republika, Republika Ciper, Republika Latvija, Republika Litva, Veliko vojvodstvo Luksemburg, Republika Madžarska, Republika Malta, Kraljevina Nizozemska, Republika Avstrija, Republika Poljska, Portugalska republika, Romunija, Republika Slovenija, Slovaška republika, Republika Finska in Kraljevina Švedska so pooblaščen za izvajanje tesnejšega medsebojnega sodelovanja na področjih določb, ki jih določi Svet in sestavljajo "schengenski pravni red" ⁽¹⁾. To sodelovanje poteka v institucionalnem in pravnem okviru Evropske unije ter ob upoštevanju ustreznih določb Pogodb.

⁽¹⁾ V skladu z Aktom o pristopu Hrvaške z dne 9. decembra 2011, je Republika Hrvaška postala članica Evropske unije.

Člen 2

Schengenski pravni red se uporablja v državah članicah iz člena 1 brez poseganja v člen 3 Akta o pristopu z dne 16. aprila 2003 ter člen 4 Akta o pristopu z dne 25. aprila 2005.⁽¹⁾ Svet nadomesti izvršni odbor, ustanovljen s Schengenskimi sporazumi.

Člen 3

Sodelovanje Danske pri sprejemanju ukrepov, ki pomenijo nadgradnjo schengenskega pravnega reda, ter izvajanje in uporabo teh ukrepov na Danskem, urejajo ustrezne določbe Protokola o stališču Danske.

Člen 4

Irska ter Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska lahko kadar koli zaprosita, da se nekatere ali vse določbe schengenskega pravnega reda uporabljajo tudi zanj.

Svet odloča o takšni prošnji s soglasjem svojih članov iz člena 1 in predstavnika vlade zadevne države.

Člen 5

1. Predloge in pobude na podlagi schengenskega pravnega reda urejajo ustrezne določbe Pogodb.

Če Irska ali Združeno kraljestvo v razumnem roku uradno pisno ne obvesti Sveta, da se želi priključiti področju sodelovanja, se šteje, da je bila odobritev iz člena 329 Pogodbe o delovanju Evropske unije dana državam članicam iz člena 1 ter Irski ali Združenemu kraljestvu, kadar se ena od obeh držav želi priključiti zadevnim področjem sodelovanja.

2. Če se šteje, da sta Irska ali Združeno kraljestvo poslala uradno obvestilo v skladu z odločitvijo iz člena 4, pa lahko ne glede na to uradno pisno obvestita Svet v roku treh mesecev, da ne želita sodelovati pri takšnem predlogu ali pobudi. V takšnem primeru Irska ali Združeno kraljestvo ne sodelujeta pri njunem sprejemanju. Od tega uradnega obvestila je postopek za sprejetje ukrepa na podlagi schengenskega pravnega reda prekinjen do zaključka postopka iz odstavka 3 oziroma 4 ali do umika uradnega obvestila kadar koli med postopkom.

3. Za državo članico, ki je poslala uradno obvestilo iz odstavka 2, se odločitev, ki jo je Svet sprejel v skladu s členom 4, preneha uporabljati z začetkom veljavnosti predlaganega ukrepa, kolikor Svet to šteje za potrebno ter pod pogoji, ki jih Svet določi v sklepu, sprejetem s kvalificirano večino na predlog Komisije. Tak sklep se sprejme v skladu z naslednjimi merili: Svet si prizadeva, da v kar

⁽¹⁾ Ta določba se uporablja brez poseganj v člen 4 Akta o pristopu z dne 9. decembra 2011.

največji možni meri ohrani sodelovanje zadevne države članice, ne da bi bilo pri tem resno ogroženo delovanje različnih delov schengenskega pravnega reda v praksi in ob spoštovanju njihove povezanosti. Komisija predloži svoj predlog čimprej po uradnem obvestilu iz odstavka 2. Svet ukrepa v roku štirih mesecev od predložitve predloga Komisije, tudi po sklicu dveh zaporednih sej, če je to potrebno.

4. Če po izteku obdobja štirih mesecev Svet ne sprejme sklepa, lahko država članica nemudoma zahteva, da se zadeva predloži Evropskemu svetu. V takšnem primeru Evropski svet na predlog Komisije na svojem naslednjem zasedanju s kvalificirano večino sprejme sklep v skladu z merili iz odstavka 3.

5. Če do konca postopka iz odstavka 3 ali 4 Svet oziroma Evropski svet ne sprejme sklepa, začasna prekinitev postopka za sprejetje ukrepa na podlagi schengenskega pravnega reda, preneha. Če je ta ukrep sprejet naknadno, se za zadevno državo članico odločitev, ki jo je Svet sprejel v skladu s členom 4, preneha uporabljati z začetkom veljavnosti tega ukrepa, in sicer v obsegu in pod pogoji, ki jih določi Komisija, razen če država članica ne umakne svojega uradnega obvestila iz odstavka 2 pred sprejetjem ukrepa. Komisija odloči do dne tega sprejetja. Pri sprejemanju odločitve Komisija upošteva merila iz odstavka 3.

Člen 6

Republika Islandija in Kraljevina Norveška se pridružita izvajanju schengenskega pravnega reda in njegovega nadaljnjega razvoja. V ta namen se določijo ustrezni postopki v sporazumu, ki ga sklene Svet s temi državami s soglasno odločitvijo svojih članov iz člena 1. Sporazum vključuje tudi določbe o prispevku Islandije in Norveške ob morebitnih finančnih posledicah izvajanja tega protokola.

Svet sklene s soglasno odločitvijo ločen sporazum z Islandijo in Norveško zaradi določitve pravic in obveznosti med Irsko in Združenim kraljestvom Velika Britanija in Severna Irska na eni ter Islandijo in Norveško na drugi strani na tistih področjih schengenskega pravnega reda, ki veljajo za te države.

Člen 7

Za namene pogajanj glede sprejema novih držav članic v Evropsko unijo se schengenski pravni red in nadaljnji ukrepi, ki jih sprejmejo institucije v okviru področja njegove uporabe, štejejo za pravni red, ki ga morajo vse države kandidatke za sprejem prevzeti v celoti.

PROTOKOL (št. 20)
**O UPORABI NEKATERIH VIDIKOV ČLENA 26 POGODBE O DELO-
VANJU EVROPSKE UNIJE ZA ZDRUŽENO KRALJESTVO IN IRSKO**

VISOKE POGODBENICE SO SE

Z ŽELJO urediti nekatera vprašanja glede Združenega kraljestva in Irske,

OB UPOŠTEVANJU dolgoletnega obstoja posebne potovalne ureditve med Združenim kraljestvom in Irsko,

DOGOVORILE o naslednjih določbah, ki so priložene Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije:

Člen 1

Združeno kraljestvo lahko ne glede na člena 26 in 77 Pogodbe o delovanju Evropske unije, druge določbe navedene pogodbe ali Pogodbe o Evropski uniji, katere koli ukrepe, sprejete na podlagi teh pogodb, ali mednarodne pogodbe, ki so jih sklenile Unija ali Unija in njene države članice z eno ali več tretjimi državami, izvaja na svojih mejah z drugimi državami članicami takšno kontrolo oseb, ki želijo vstopiti v Združeno kraljestvo, kakršna se mu zdi potrebna zaradi:

- (a) preverjanja pravice do vstopa v Združeno kraljestvo državljanov držav članic, ter njihovih vzdrževancev, ki uresničujejo svoje pravice po pravu Unije, pa tudi državljanov drugih držav, ki jim te pravice pripadajo na podlagi sporazuma, ki zavezuje Združeno kraljestvo, in
- (b) odločitve o tem, ali naj se drugim osebam izda dovoljenje za vstop v Združeno kraljestvo.

Člena 26 in 77 Pogodbe o delovanju Evropske unije ali katera koli druga določba navedene pogodbe ali Pogodbe o Evropski uniji ali kateri koli ukrep, sprejeti na njuni podlagi, v ničemer ne posegajo v pravico Združenega kraljestva sprejeti ali izvajati takšne kontrole. Sklicevanje na Združeno kraljestvo v tem členu vključuje ozemlja, za katerih zunanje odnose je odgovorno Združeno kraljestvo.

Člen 2

Združeno kraljestvo in Irska lahko med seboj še naprej sklepata dogovore o gibanju oseb med njunima ozemljema ("skupno potovalno območje"), pri čemer v celoti spoštujeta pravice oseb iz točke (a) prvega odstavka člena 1 tega protokola. Temu ustrezno se med veljavnostjo takšnih

dogovorov za Irsko uporabljajo določbe člena 1 tega protokola pod enakimi pogoji kakor za Združeno kraljestvo. Člena 26 in 77 Pogodbe o delovanju Evropske unije, katera koli druga določba navedene pogodbe ali Pogodbe o Evropski uniji ali kateri koli ukrep, sprejet na njuni podlagi, v ničemer ne vplivajo na takšne dogovore.

Člen 3

Druge države članice lahko na svojih mejah ali na kateri koli točki vstopa na njihovo ozemlje izvajajo takšno kontrolo oseb, ki želijo vstopiti na njihovo ozemlje iz Združenega kraljestva ali s katerega koli ozemlja, za katerega zunanje odnose je za enake namene, navedene v členu 1 tega protokola, odgovorno Združeno kraljestvo, ali iz Irske, dokler se določbe člena 1 tega protokola uporabljajo za Irsko.

Člena 26 in 77 Pogodbe o delovanju Evropske unije ali katera koli druga določba navedene pogodbe ali Pogodbe o Evropski uniji ali kateri koli ukrep, sprejet na njuni podlagi, v ničemer ne posegajo v pravico drugih držav članic sprejeti ali izvajati takšne kontrole.

PROTOKOL (št. 21)
**O STALIŠČU ZDRUŽENEGA KRALJESTVA IN IRSKE GLEDE OBMOČJA
SVOBODE, VARNOSTI IN PRAVICE**

VISOKE POGODBENICE SO SE

Z ŽELJO, da bi uredile nekatera vprašanja glede Združenega kraljestva in Irske,

OB UPOŠTEVANJU Protokola o uporabi nekaterih vidikov člena 26 Pogodbe o delovanju Evropske unije za Združeno kraljestvo in Irsko,

DOGOVORILE o naslednjih določbah, ki so priložene Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije:

Člen 1

Ob upoštevanju člena 3 Združeno kraljestvo in Irska ne sodelujeta pri sprejemanju ukrepov Sveta, predlaganih v skladu z naslovom V tretjega dela Pogodbe o delovanju Evropske unije. Soglasje članov Sveta, razen predstavnikov vlad Združenega kraljestva in Irske, je potrebno za tiste sklepe Sveta, ki morajo biti sprejeti soglasno.

Za namene tega člena se kvalificirana večina določi v skladu s členom 238(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije.

Člen 2

Na podlagi člena 1 in ob upoštevanju členov 3, 4 in 6 za Združeno kraljestvo ali Irsko niso zavezujoče niti se v njiju ne uporabljajo določbe naslova V tretjega dela Pogodbe o delovanju Evropske unije, ukrepi, sprejeti v skladu s tem naslovom, pa tudi nobena določba katerega koli mednarodnega sporazuma, ki ga je Unija sklenila na podlagi tega naslova, niti odločbe Sodišča Evropske unije glede razlage takih določb ali ukrepov; te določbe, ukrepi ali odločbe v ničemer ne vplivajo na pristojnosti, pravice in obveznosti teh držav; prav tako te določbe, ukrepi ali odločbe, kolikor se uporabljajo za Združeno kraljestvo ali Irsko, v ničemer ne vplivajo na pravni red Skupnosti ali pravni red Unije niti niso sestavni del prava Unije.

Člen 3

1. Združeno kraljestvo ali Irska lahko predsednika Sveta v treh mesecih po predložitvi predloga ali pobude Svetu v skladu z naslovom V tretjega dela Pogodbe o delovanju Evropske unije uradno pisno obvesti, da želi sodelovati pri sprejetju in uporabi predlaganega ukrepa, kar se ji nato dovoli.

Soglasje članov Sveta, razen tistih članov, ki takega uradnega obvestila niso predložili, je potrebno za tiste sklepe Sveta, ki morajo biti sprejeti soglasno. Ukrep, sprejet na podlagi tega odstavka, je zavezujoč za vse države članice, ki so sodelovale pri njegovem sprejetju.

Z ukrepi, sprejetimi na podlagi člena 70 Pogodbe o delovanju Evropske unije, se določijo pogoji za udeležbo Združenega kraljestva in Irske pri ocenjevanju v zvezi s področji, ki jih ureja naslov V tretjega dela navedene pogodbe.

Za namene tega člena se kvalificirana večina določi v skladu s členom 238(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije.

2. Če ukrepa iz odstavka 1 ni mogoče sprejeti skupaj z Združenim kraljestvom ali Irsko v razumnem roku, lahko Svet tak ukrep sprejme v skladu s členom 1 brez udeležbe Združenega kraljestva ali Irske. V tem primeru se uporabi člen 2.

Člen 4

Združeno kraljestvo ali Irska lahko kadar koli po sprejetju ukrepa Sveta na podlagi naslova V tretjega dela Pogodbe o delovanju Evropske unije uradno obvesti Svet in Komisijo o svoji nameri, da želi sprejeti ta ukrep. V tem primeru se smiselno uporabi postopek iz člena 331(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije.

Člen 4a

1. Določbe tega protokola se uporabljajo za Združeno kraljestvo in Irsko tudi v primeru ukrepov, ki se predlagajo ali sprejmejo v skladu z naslovom V tretjega dela Pogodbe o delovanju Evropske unije in spreminjajo obstoječ ukrep, ki ju zavezuje.

2. Vendar pa lahko Svet v primerih, ko na predlog Komisije ugotovi, da zaradi nesodelovanja Združenega kraljestva ali Irske pri spremenjeni različici obstoječega ukrepa uporaba tega ukrepa za druge države članice ali Unijo ni več mogoča, pozove zadevno državo, naj pošlje uradno obvestilo v skladu s členom 3 oziroma 4. Za namene člena 3 začne teči dodaten rok dveh mesecev od datuma takšne ugotovitve Sveta.

Če Združeno kraljestvo ali Irska po izteku zadevnega roka dveh mesecev od ugotovitve Sveta ne pošljeta uradnega obvestila v skladu s členom 3 oziroma členom 4, obstoječi ukrep zanju ni več zavezujoč oziroma se zanju ne uporablja, razen če zadevna država članica ni poslala uradnega obvestila v skladu s členom 4 pred začetkom veljavnosti ukrepa o spremembi. Ta določba začne učinkovati z začetkom veljavnosti ukrepa o spremembi oziroma z iztekom roka dveh mesecev, kar nastopi pozneje.

Za namene tega odstavka, Svet, po poglobljeni razpravi o zadevi odloča s kvalificirano večino svojih članov, ki predstavljajo države članice, ki sodelujejo ali so sodelovale pri sprejetju ukrepa o spremembi. Kvalificirana večina v Svetu je opredeljena v členu 238(3)(a) Pogodbe o delovanju Evropske unije.

3. Svet lahko s kvalificirano večino na predlog Komisije določi, da Združeno kraljestvo ali Irska nosita morebitne neposredne finančne posledice, ki bi nujno in neizogibno nastale zaradi prenehanja njunega sodelovanja pri obstoječem ukrepu.

4. Ta člen ne posega v člen 4.

Člen 5

Država članica, ki je ne zavezuje ukrep, sprejet na podlagi naslova V tretjega dela Pogodbe o delovanju Evropske unije, ne nosi nobenih finančnih posledic tega ukrepa razen stroškov, ki nastanejo za poslovanje institucij, razen če vsi člani Sveta po posvetovanju z Evropskim parlamentom soglasno ne odločijo drugače.

Člen 6

V primerih iz tega protokola, kjer Združeno kraljestvo ali Irsko zavezuje ukrep, ki ga je Svet sprejel na podlagi naslova V tretjega dela Pogodbe o delovanju Evropske unije, se v zvezi s tem ukrepom za to državo uporabljajo ustrezne določbe Pogodb.

Člen 6a

Pravila določena na podlagi člena 16 Pogodbe o delovanju Evropske unije v zvezi z obdelavo osebnih podatkov v državah članicah pri opravljanju dejavnosti s področja uporabe poglavij 4 ali 5 naslova V tretjega dela navedene pogodbe, ne zavezujejo Združenega kraljestva ali Irske, če ju ne zavezujejo pravila Unije, ki urejajo oblike pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah ali policijskega sodelovanja, v okviru katerih je treba upoštevati določbe, sprejete na podlagi člena 16.

Člen 7

Členi 3, 4 in 4a ne posegajo v Protokol o schengenskem pravnem redu, vključenem v okvir Evropske unije.

Člen 8

Irska lahko uradno pisno obvesti Svet o svoji želji, da zanjo ta protokol ne bi več veljal. V tem primeru se za Irsko uporabljajo običajne pogodbene določbe.

Člen 9

V primeru Irske se ta protokol ne uporablja za člen 75 Pogodbe o delovanju Evropske unije.

PROTOKOL (št. 22) O STALIŠČU DANSKE

VISOKE POGODBENICE SO SE

OB SKLICEVANJU na sklep voditeljev držav ali vlad, ki so se sestali v okviru Evropskega sveta v Edinburghu dne 12. decembra 1992, o nekaterih problemih, ki jih je Danska izpostavila glede Pogodbe o Evropski uniji,

OB UPOŠTEVANJU stališča Danske glede državljanstva, ekonomske in monetarne unije, obrambne politike ter pravosodja in notranjih zadev, zapisanega v sklepu iz Edinburgha,

OB ZAVEDANJU dejstva, da bo nadaljevanje pravnega režima, ki izhaja iz sklepa iz Edinburgha, v okviru Pogodb občutno omejilo sodelovanje Danske na pomembnih področjih sodelovanja Unije in da je v interesu Unije, da zagotovi celovitost pravnega reda na območju svobode, varnosti in pravice,

v ŽELJI, da bi zato oblikovali pravni okvir, ki bo Danski omogočal sodelovanje pri sprejemanju ukrepov, predlaganih na podlagi naslova V tretjega dela Pogodbe o delovanju Evropske unije, in ob pozdravljanju namere Danske, da kadar je mogoče izkoristi to možnost v skladu s svojimi ustavnimi določbami,

OB UPOŠTEVANJU, da Danska ne bo preprečevala drugim državam članicam nadaljnega razvoja njihovega sodelovanja glede ukrepov, ki niso zavezujoči za Dansko,

OB UPOŠTEVANJU člena 3 Protokola o schengenskem pravnem redu, vključenem v okvir Evropske unije,

DOGOVORILE o naslednjih določbah, ki so priložene Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije:

DEL I

Člen 1

Danska ne sodeluje pri sprejemanju ukrepov Sveta, predlaganih na podlagi naslova V tretjega dela Pogodbe o delovanju Evropske unije. Soglasje članov Sveta, razen predstavnika danske vlade, je potrebno za tiste sklepe Sveta, ki morajo biti sprejeti soglasno.

Za namene tega člena se kvalificirana večina določi v skladu s členom 238(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije.

Člen 2

Za Dansko niso zavezujoče niti se zanj ne uporabljajo določbe naslova V tretjega dela Pogodbe o delovanju Evropske unije, ukrepi, sprejeti na podlagi navedenega naslova, določbe mednarodnih sporazumov, ki jih je Unija sklenila na podlagi navedenega naslova, niti odločbe Sodišča Evropske unije glede razlage takšnih določb ali ukrepov oziroma ukrepov, ki so bili spremenjeni ali se lahko spremenijo na podlagi navedenega naslova. Takšne določbe, ukrepi ali sklepi v ničemer ne vplivajo na pristojnosti, pravice in obveznosti Danske. Prav tako te določbe, ukrepi ali odločbe, kolikor se uporabljajo za Dansko, v ničemer ne vplivajo na pravni red Skupnosti in Unije niti niso sestavni del prava Unije. Zlasti akti Unije na področju policijskega sodelovanja in pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah, sprejeti pred začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe, in ki so spremenjeni, so za Dansko zavezujoči v nespremenjeni obliki in se zanj uporabljajo prav takšni.

Člen 2a

Člen 2 tega protokola se uporablja tudi glede pravil, ki so določena na podlagi člena 16 Pogodbe o delovanju Evropske unije v zvezi z obdelavo osebnih podatkov v državah članicah pri opravljanju dejavnosti s področja uporabe poglavij 4 ali 5 naslova V tretjega dela navedene pogodbe.

Člen 3

Danska ne nosi nobenih finančnih posledic ukrepov iz člena 1, razen stroškov, ki nastanejo za poslovanje institucij.

Člen 4

1. Danska se v 6 mesecih po tem, ko je Svet sprejel ukrep glede predloga ali pobude za nadgraditev schengenskega pravnega reda in ki izhaja iz tega dela Protokola, odloči, ali bo ta ukrep prenesla v svoje notranje pravo. Če se odloči, da bo to storila, bo na podlagi tega ukrepa nastala obveznost po mednarodnem pravu med Dansko in drugimi državami članicami, ki jih ukrep zavezuje.

2. Če se Danska odloči, da ne bo prenesla ukrepa Sveta, kakor je navedeno v odstavku 1, države članice, ki jih ta ukrep zavezuje, in Danska, preučijo, katere ukrepe je treba sprejeti.

DEL II

Člen 5

V zvezi z ukrepi, ki jih Svet sprejme na podlagi člena 26(1), člena 42 in 43 do 46 Pogodbe o Evropski uniji, Danska ne sodeluje pri pripravi in izvajanju sklepov in ukrepov Unije, ki zadevajo obrambo. Zato Danska ne sodeluje pri njihovem sprejetju. Danska ne bo nasprotovala drugim

državam članicam, da še naprej razvijajo njihovo sodelovanje na tem področju. Danska ni dolžna prispevati k financiranju odhodkov, ki nastanejo pri poslovanju zaradi takšnih ukrepov in tudi ni zavezana Uniji dajati na razpolago svoje vojaške zmogljivosti.

Soglasje članov Sveta, razen predstavnika danske vlade, je potrebno za tiste akte Sveta, za katere je potrebno soglasje.

Za namene tega člena se kvalificirana večina določi v skladu s členom 238(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije.

DEL III

Člen 6

Členi 1, 2 in 3 se ne uporabljajo za ukrepe, ki določajo tretje države, katerih državljani morajo imeti ob prehodu zunanjih meja držav članic vizum, ali za ukrepe glede enotne oblike vizumov.

DEL IV

Člen 7

Danska lahko v skladu s svojimi ustavnimi pravili kadar koli obvesti druge države članice, da ne želi več v celoti ali delno uporabljati tega protokola. V tem primeru bo Danska v celoti uporabljala vse ustrezne veljavne ukrepe, ki so bili sprejeti v okviru Evropske unije.

Člen 8

1. Danska lahko kadar koli in brez poseganja v člen 7 v skladu s svojimi ustavnimi določbami uradno obvesti druge države članice, da se s prvim dnem v mesecu po uradnem obvestilu beseda "priloga" nadomesti z besedo "DEL I" in členi priloge postanejo členi dela I tega protokola. V tem primeru se členi 5 do 8 tega protokola ustrezno preštevilčijo.

2. Šest mesecev od začetka učinkovanja uradnega obvestila iz odstavka 1 celoten schengenski pravni red in ukrepi, sprejeti kot nadgrajevanje tega pravnega reda, ki so bili do takrat zavezujoči za Dansko kot mednarodnopravna obveznost, postanejo del prava Unije.

PRILOGA

Člen 1

V skladu s členom 3 Danska ne sodeluje pri sprejemanju ukrepov Sveta, predlaganih na podlagi naslova V tretjega dela Pogodbe o delovanju Evropske unije. Soglasje članov Sveta, razen predstavnika danske vlade, je potrebno za tiste akte Sveta, za katere je potrebno soglasje.

Za namene tega člena se kvalificirana večina opredeli v skladu s členom 238(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije.

Člen 2

Na podlagi člena 1 in ob upoštevanju členov 3, 4 in 8 za Dansko niso zavezujoče niti se zanje ne uporabljajo določbe naslova V tretjega dela Pogodbe o delovanju Evropske unije, ukrepi, sprejeti na podlagi na podlagi navedenega naslova, določbe mednarodnih sporazumov, ki jih je Unija sklenila na podlagi navedenega poglavja, niti odločbe Sodišča Evropske unije glede razlage takšnih določb ali ukrepov. Te določbe, ukrepi ali odločbe v ničemer ne vplivajo na pristojnosti, pravice in obveznosti Danske. Prav tako te določbe, ukrepi ali odločbe, kolikor se uporabljajo za Dansko, v ničemer ne vplivajo na pravni red Skupnosti in Unije niti niso sestavni del prava Unije.

Člen 3

1. Danska lahko v treh mesecih po predstavitvi predloga ali pobude Svetu na podlagi naslova V tretjega dela Pogodbe o delovanju Evropske unije pisno uradno obvesti predsednika Sveta, da želi sodelovati pri sprejetju in uporabi predlaganega ukrepa, kar se ji nato tudi dovoli.

2. Če ob sodelovanju Danske ukrepa iz odstavka 1 ni mogoče sprejeti v razumnem roku, lahko Svet sprejme ukrep iz odstavka 1 v skladu s členom 1 brez sodelovanja Danske. V tem primeru se uporabi člen 2.

Člen 4

Danska lahko kadar koli po sprejetju ukrepa na podlagi naslova V tretjega dela Pogodbe o delovanju Evropske unije uradno obvesti Svet in Komisijo o svoji nameri, da želi sprejeti ta ukrep. V tem primeru se smiselno uporabi postopek iz člena 331(1) navedene pogodbe.

Člen 5

1. Določbe tega protokola se uporabljajo za Dansko pri ukrepih, ki se predlagajo ali sprejmejo v skladu s tretjim delom naslova V Pogodbe o delovanju Evropske unije in ki spreminjajo obstoječ ukrep, ki jo zavezuje.

2. Vendar pa lahko Svet v primerih, ko na predlog Komisije ugotovi, da zaradi nesodelovanja Danske pri spremenjeni različici obstoječega ukrepa uporaba tega ukrepa za druge države članice ali Unijo ni več mogoča, pozove Dansko, naj pošlje uradno obvestilo v skladu s členom 3 oziroma 4. Za namene člena 3 začne teči dodaten rok dveh mesecev od datuma takšne ugotovitve Sveta.

Če po izteku zadevnega roka dveh mesecev od ugotovitve Sveta Danska ne pošlje uradnega obvestila v skladu s členom 3 oziroma členom 4, obstoječi ukrep zanj ni več zavezujoč oziroma se zanj ne uporablja, razen če ni poslala uradnega obvestila v skladu s členom 4 pred začetkom veljavnosti ukrepa o spremembi. Ta določba začne učinkovati z začetkom veljavnosti ukrepa o spremembi oziroma z iztekom roka dveh mesecev, kar je pozneje.

Za namene tega odstavka Svet po poglobljeni razpravi o zadevi odloča s kvalificirano večino svojih članov, ki predstavljajo države članice, ki sodelujejo ali so sodelovale pri sprejetju ukrepa o spremembi. Kvalificirana večina v Svetu se opredeli v skladu s členom 238(3)(a) Pogodbe o delovanju Evropske unije.

3. Svet lahko s kvalificirano večino na predlog Komisije določi, da Danska nosi morebitne neposredne finančne posledice, ki bi nujno in neizogibno nastale zaradi prenehanja njenega sodelovanja pri obstoječem ukrepu.

4. Ta člen ne posega v člen 4.

Člen 6

1. Uradno obvestilo iz člena 4 se predloži najpozneje šest mesecev po končnem sprejetju ukrepa o nadgradnji schengenskega pravnega reda.

Če Danska uradnega obvestila glede ukrepa, ki nadgrajuje schengenski pravni red, ne predloži v skladu s členoma 3 in 4, države članice, za katere je tak ukrep zavezujoč, in Danska preučijo ukrepe, ki jih je treba sprejeti.

2. Uradno obvestilo na podlagi člena 3, ki se nanaša na ukrepe o nadgradnji schengenskega pravnega reda, se šteje za nepreklicno uradno obvestilo na podlagi člena 3 te priloge glede na vse druge predloge ali pobude, namenjene za nadgradnjo tega ukrepa, kolikor tak predlog ali pobuda nadgrajuje schengenski pravni red.

Člen 7

Pravila, ki so določena na podlagi člena 16 Pogodbe o delovanju Evropske unije v zvezi z obdelavo osebnih podatkov v državah članicah pri opravljanju dejavnosti s področja uporabe poglavij 4 ali 5 naslova V tretjega dela navedene pogodbe, Danske ne zavezujejo, če je ne zavezujejo pravila Unije o tistih oblikah pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah ali policijskega sodelovanja, v okviru katerih je treba upoštevati predpise, sprejete na podlagi člena 16.

Člen 8

Če je v primerih iz tega dela ukrep, ki ga Svet sprejme na podlagi naslova V tretjega dela Pogodbe o delovanju Evropske unije, za Dansko zavezujoč, se v zvezi z zadevnim ukrepom zanj uporabljajo ustrezne določbe navedene pogodbe.

Člen 9

Če ukrep, sprejet na podlagi naslova V tretjega dela Pogodbe o delovanju Evropske unije, za Dansko ni zavezujoč, ne nosi nobenih finančnih posledic tega ukrepa, razen stroškov, ki nastanejo pri poslovanju institucij, razen če Svet po posvetovanju z Evropskim parlamentom soglasno ne odloči drugače.

PROTOKOL (št. 23)
**O ZUNANJIH ODNOSIH DRŽAV ČLANIC GLEDE PREHODA ZUNANJ-
NIH MEJA**

VISOKE POGODBENICE SO SE

OB UPOŠTEVANJU potrebe držav članic, da zagotovijo učinkovito kontrolo na svojih zunanjih mejah, ki se, kadar je to primerno, izvaja v sodelovanju s tretjimi državami,

DOGOVORILE o naslednji določbi, ki je priložena Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije:

Določbe o ukrepih glede prehoda zunanjih meja, ki so vključene v člen 77(2)(b) Pogodbe o delovanju Evropske unije, ne posegajo v pristojnost držav članic glede pogajanja ali sklepanja sporazumov s tretjimi državami, če so v skladu s pravom Unije in drugimi ustreznimi mednarodnimi sporazumi.

PROTOKOL (št. 24)
O AZILU ZA DRŽAVLJANEDRŽAV ČLANIC EVROPSKE UNIJE

VISOKE POGODBENICE SO SE

KER Unija v skladu s členom 6(1) Pogodbe o Evropski uniji priznava pravice, svoboščine in načela iz Listine o temeljnih pravicah;

KER so v skladu s členom 6(3) Pogodbe o Evropski uniji temeljne pravice, kakršne zagotavlja Evropska konvencija o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, kot splošna načela sestavni del prava Unije;

KER je Sodišče Evropske unije pristojno za zagotovitev tega, da Unija pri razlagi in uporabi člena 6(1) in (3) Pogodbe o Evropski uniji spoštuje pravo;

KER mora v skladu s členom 49 Pogodbe o Evropski uniji vsaka evropska država ob vložitvi prošnje za članstvo v Uniji spoštovati vrednote, navedena v členu 2 Pogodbe o Evropski uniji;

OB UPOŠTEVANJU tega, da člen 7 Pogodbe o Evropski uniji vzpostavlja mehanizem za mirovanje nekaterih pravic, če država članica huje in vztrajno krši te vrednote;

OB SKLICEVANJU na poseben status in varstvo, ki ju uživa vsak državljan države članice kot državljan Unije in ki ju zagotavljajo države članice v skladu z določbami drugega dela Pogodbe o delovanju Evropske unije;

OB UPOŠTEVANJU, da Pogodbi vzpostavljata območje brez notranjih meja in vsakemu državljanu Unije zagotavljata pravico do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic;

V ŽELJI preprečiti, da bi se institut azila uporabljal za drugačne namene, kakor je bilo predvideno;

KER ta protokol upošteva namen in cilje Ženevske konvencije z dne 28. julija 1951 o statusu beguncev;

DOGOVORILE o naslednjih določbah, ki so priložene Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije:

Edini člen

Zaradi ravni varstva temeljnih pravic in svoboščin v državah članicah Evropske unije se države članice za vse pravne in praktične namene glede azilnih zadev med seboj obravnavajo kot varne izvirne države. Zato se lahko vsaka prošnja za azil, ki jo vloži državljane ene od držav članic, v drugi državi članici upošteva ali sprejme v postopek le v naslednjih primerih:

- (a) če država članica, katere državljane je prosilec, po začetku veljavnosti Amsterdamske pogodbe uporabi določbe člena 15 Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter sprejme ukrepe, na podlagi katerih obveznosti iz te konvencije na njenem ozemlju ne veljajo;
 - (b) če je bil sprožen postopek iz člena 7(1) Pogodbe o Evropski uniji in dokler Svet ali, kjer je to primerno, Evropski svet, ne odloči glede države članice, katere državljane je prosilec;
 - (c) če je Svet sprejel sklep v skladu s členom 7(1) Pogodbe o Evropski uniji glede države članice, katere državljane je prosilec, ali če je Evropski svet sprejel sklep v skladu s členom 7(2) navedene pogodbe glede države članice, katere državljane je prosilec;
 - (d) če država članica sprejme enostranski sklep glede prošnje državljan druge države članice; v takšnem primeru se nemudoma obvesti Svet; pri obravnavanju prošnje se izhaja iz domneve, da je očitno neutemeljena, ne da bi pri tem kakor koli in ne glede na primer vplivali na pristojnost odločanja države članice.
-

PROTOKOL (št. 25)
O IZVAJANJU DELJENIH PRISTOJNOSTI

VISOKE POGODBENICE SO SE

DOGOVORILE o naslednjih določbah, ki so priložene Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije:

Edini člen

Kadar Unija ukrepa na posameznem področju, potem glede na člen 2(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije o deljenih pristojnostih, zajema obseg izvajanja pristojnosti le elemente, ki jih ureja zadevni akt Unije, in torej ne zajema celotnega področja.

PROTOKOL (št. 26) O STORITVAH SPLOŠNEGA POMENA

VISOKE POGODBENICE SO SE

Z ŽELJO da se poudari pomembnost storitev splošnega pomena,

DOGOVORILE o naslednjih razlagalnih določbah, ki so priložene Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije:

Člen 1

Skupne vrednote Unije glede storitev splošnega gospodarskega pomena v smislu člena 14 Pogodbe o delovanju Evropske unije zajemajo zlasti:

- bistveno vlogo in široko polje proste presoje nacionalnih, regionalnih in lokalnih organov pri zagotavljanju, naročanju in organiziranju storitev splošnega gospodarskega pomena, in sicer čim bolj v skladu s potrebami uporabnikov;
- raznolikost storitev splošnega gospodarskega pomena ter razlike v potrebah in željah uporabnikov, ki lahko izvirajo iz različnih geografskih, socialnih ali kulturnih okoliščin;
- visoko raven kakovosti, varnosti in cenovne dostopnosti, enako obravnavo ter spodbujanje splošnega dostopa in pravic uporabnikov.

Člen 2

Določbe Pogodb nikakor ne vplivajo na pristojnost držav članic, da zagotavljajo, naročajo in organizirajo negospodarske storitve splošnega pomena.

PROTOKOL (št. 27)
O NOTRANJEM TRGU IN KONKURENCI

VISOKE POGODBENICE SO SE

OB UPOŠTEVANJU dejstva, da notranji trg iz člena 3 Pogodbe o Evropski uniji vključuje sistem, s katerim se preprečuje izkrivljanje konkurence,

DOGOVORILE, da

v ta namen Unija po potrebi ukrepa v okviru določb Pogodb, zlasti člena 352 Pogodbe o delovanju Evropske unije.

Ta protokol je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije.

PROTOKOL (št. 28)

O EKONOMSKI, SOCIALNI IN TERITORIALNI KOHEZIJI

VISOKE POGODBENICE

OB SKLICEVANJU na to, da člen 3 Pogodbe o Evropski uniji med drugimi cilji vključuje cilj spodbujati ekonomsko, socialno in teritorialno kohezijo in solidarnost med državami članicami ter da je v točki (c) člena 4(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije ekonomska, socialna in teritorialna kohezija našeta med področji deljene pristojnosti Unije,

OB UPOŠTEVANJU, da vse določbe naslova XVIII tretjega dela o ekonomski, socialni in teritorialni koheziji dajejo pravno podlago za utrditev in nadaljnji razvoj dejavnosti Unije na področju ekonomske, socialne in teritorialne kohezije, skupaj z ustanovitvijo novega sklada;

OB SKLICEVANJU na to, da člen 177 Pogodbe o delovanju Evropske unije predvideva ustanovitev Kohezijskega sklada,

OB UGOTAVLJANJU, da Evropska investicijska banka posoja visoke in čedalje višje zneske v korist revnejših regij;

GLEDE NA željo po večji prožnosti ureditve za dodeljevanje sredstev iz strukturnih skladov;

GLEDE NA željo po določanju različnih ravni udeležbe Unije pri programih in projektih v nekaterih državah;

GLEDE NA predlog, da se pri sistemu virov lastnih sredstev bolj upošteva sorazmerna uspešnost držav članic;

PONOVNO POTRJUJEJO, da je spodbujanje ekonomske, socialne in teritorialne kohezije bistvenega pomena za polni razvoj in trajen uspeh Unije;

PONOVNO POTRJUJEJO svoje prepričanje, da bi morali strukturni skladi še naprej imeti pomembno vlogo pri doseganju ciljev Unije na področju kohezije;

PONOVNO POTRJUJEJO svoje prepričanje, da bi morala Evropska investicijska banka še naprej namenjati večino svojih sredstev za spodbujanje ekonomske, socialne in teritorialne kohezije, in izjavljajo, da so pripravljene ponovno preučiti potrebe Evropske investicijske banke po kapitalu takoj, ko bo to za ta namen potrebno;

SE STRINJAJO, da bo Kohezijski sklad, zagotovil finančne prispevke Unije za projekte na področju okolja in vseevropskih omrežij v tistih državah članicah z BNP na prebivalca, manjšim od 90 % povprečja Unije, ki imajo program za izpolnjevanje ekonomskih konvergenčnih meril iz člena 126 Pogodbe o delovanju Evropske unije;

IZRAŽAJO svoj namen dopustiti večjo stopnjo prožnosti pri dodeljevanju sredstev iz strukturnih skladov za specifične potrebe, ki niso predvidene v sedanji ureditvi strukturnih skladov;

IZRAŽAJO svojo pripravljenost določiti različne ravni udeležbe Unije pri programih in projektih strukturnih skladov, da bi se tako izognile prevelikemu naraščanju proračunskih odhodkov v manj uspešnih državah članicah;

PRIZNAVAJO, da je treba redno spremljati napredek pri doseganju ekonomske, socialne in teritorialne kohezije ter izražajo svojo pripravljenost preučiti vse potrebne ukrepe v tej zvezi;

IZRAŽAJO svoj namen bolj upoštevati sposobnost posameznih držav članic, da prispevajo v sistem virov lastnih sredstev, in za manj uspešne države članice preučiti, kako popraviti nazadujoče elemente v sedanjem sistemu virov lastnih sredstev;

SE STRINJAJO, da se ta protokol priloži Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije.

PROTOKOL (št. 29)
O SISTEMU JAVNE RADIOTELEVIZIJE V DRŽAVAH ČLANICAH

VISOKE POGODBENICE SO SE

OB UPOŠTEVANJU neposredne povezanosti sistema javne radiotelevizije v državah članicah z demokratičnimi, socialnimi in kulturnimi potrebami vsake družbe in potrebo po ohranitvi medijske pluralnosti,

DOGOVORILE o naslednjih razlagalnih določbah, ki so priložene Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije:

Določbe Pogodb ne posegajo v pristojnost držav članic glede financiranja storitev javne radiotelevizije, če je takšno financiranje odobreno radiotelevizijskim zavodom za opravljanje javne službe, kakor jo naloži, opredeli in organizira vsaka država članica, in če ne vpliva na trgovinske pogoje in konkurenco v Uniji do te mere, da bi bilo to v nasprotju s skupnimi interesi, pri čemer je treba upoštevati zagotavljanje teh javnih storitev.

PROTOKOL (št. 30)**O UPORABI LISTINE EVROPSKE UNIJE O TEMELJNIH PRAVICAH NA POLJSKEM IN V ZDRUŽENEM KRALJESTVU**

VISOKE POGODBENICE SO SE

OB UPOŠTEVANJU, da Unija v členu 6 Pogodbe o Evropski uniji priznava pravice, svoboščine in načela iz Listine o temeljnih pravicah Evropske unije,

OB UPOŠTEVANJU, da je treba Listino uporabljati dosledno v skladu z določbami navedenega člena 6 in naslova VII Listine,

OB UPOŠTEVANJU, da navedeni člen 6 zahteva, da sodišča Poljske in Združenega kraljestva Listino uporabljajo in razlagajo dosledno v skladu s pojasnili iz navedenega člena,

OB UPOŠTEVANJU, da Listina vsebuje pravice in načela,

OB UPOŠTEVANJU, da Listina potrjuje tako določbe civilnega in političnega značaja kot tudi ekonomskega in socialnega značaja,

OB UPOŠTEVANJU, da Listina ponovno potrjuje pravice, svoboščine in načela, priznane v Uniji, in jih še bolj poudarja, a ne ustvarja novih pravic ali načel,

OPOZARJAJOČ na obveznosti Poljske in Združenega kraljestva iz Pogodbe o Evropski uniji, Pogodbe o delovanju Evropske unije in prava Unije na splošno,

OB UPOŠTEVANJU želje Poljske in Združenega kraljestva, da se podrobneje pojasnijo nekateri vidiki uporabe Listine,

in zato V ŽELJI, da se pojasni uporaba Listine v zvezi z zakoni in drugimi predpisi Poljske in Združenega kraljestva ter njena iztožljivost na Poljskem in v Združenem kraljestvu,

OB ZAGOTOVILU, da sklicevanja na izvajanje posameznih določb Listine v tem protokolu nikakor ne posegajo v izvajanje drugih določb Listine,

OB ZAGOTOVILU, da ta protokol ne posega v uporabo Listine v drugih državah članicah,

OB PONOVI POTRĐITVI, da ta protokol ne posega v druge obveznosti Poljske in Združenega kraljestva iz Pogodbe o Evropski uniji, Pogodbe o delovanju Evropske unije in prava Unije na splošno,

DOGOVORILE o naslednjih določbah, ki so priložene Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije:

Člen 1

1. Listina ne širi pristojnosti Sodišča Evropske unije ali sodišč Poljske oziroma Združenega kraljestva, za razsojanje glede združljivosti zakonov in drugih predpisov, prakse ali upravnih ukrepov Poljske ali Združenega kraljestva s temeljnimi pravicami, svoboščinami in načeli, ki so z Listino potrjeni.

2. Zlasti pa – in da bi izključili vsakršen dvom – nobena določba naslova IV Listine ne ustvarja iztožljivih pravic v razmerju do Poljske ali do Združenega kraljestva, razen če nista Poljska ali Združeno kraljestvo predvidela takšnih pravice v svoji nacionalni zakonodaji.

Člen 2

Če se posamezna določba Listine nanaša na nacionalno prakso in pravo, se v razmerju do Poljske ali do Združenega kraljestva uporablja le v obsegu, v katerem so pravice in načela iz Listine priznani v pravu ali praksi Poljske ali Združenega kraljestva.

PROTOKOL (št. 31)

O UVOZU NAFTNIH PROIZVODOV, RAFINIRANIH NA NIZOZEMSKIH ANTILIH, V EVROPSKO UNIJO

VISOKE POGODBENICE SO SE

v ŽELJI, da bi podrobneje določile ureditev blagovne menjave, ki se uporablja za uvoz naftnih proizvodov, rafiniranih na Nizozemskih Antilih, v Evropsko unijo,

DOGOVORILE o naslednjih določbah, ki so priložene Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije:

Člen 1

Ta protokol se uporablja za naftne proizvode po tarifnih številkah 27.10, 27.11, 27.12 in ex 27.13 (parafin, vosek iz nafte ali bituminoznih materialov, parafinski odpadki) in 27.14 Bruseljske nomenklature, uvoženih za potrošnjo v državah članicah.

Člen 2

Države članice se obvezujejo, da bodo za naftne proizvode, rafinirane na Nizozemskih Antilih, odobrile carinske ugodnosti, ki izhajajo iz pridružitve Nizozemskih Antilov k Uniji pod pogoji, predvidenimi s tem protokolom. Te določbe veljajo ne glede na to, kakšne predpise so prvotno uporabljale države članice.

Člen 3

1. Če Komisija na zahtevo države članice ali na lastno pobudo ugotovi, da uvoz naftnih proizvodov, rafiniranih na Nizozemskih Antilih, v Unijo v skladu z ureditvijo iz člena 2 zgoraj povzroča dejanske težave na trgu ene ali več držav članic, odloči, da zadevne države uvedejo, povečajo ali ponovno uvedejo carine, ki veljajo za ta uvoz v takem obsegu in za obdobje, potrebno za soočenje s temi razmerami. Stopnje tako uvedenih, povečanih ali ponovno uvedenih carin ne smejo presežati carin, ki se uporabljajo za iste proizvode za tretje države.

2. Določbe iz prejšnjega odstavka se lahko uporabljajo v vseh primerih, ko uvoz naftnih proizvodov, rafiniranih na Nizozemskih Antilih, v Unijo doseže dva milijona ton letno.

3. Svet je obveščen o odločitvah, ki jih sprejme Komisija v skladu s prejšnjimi odstavki, pa tudi o odločitvah, s katerimi se zavrne zahteva posamezne države članice. Svet lahko o njih razpravlja na zahtevo države članice in jih lahko kadar koli spremeni ali ponovno uvede.

Člen 4

1. Če država članica oceni, da uvoz naftnih proizvodov, rafiniranih na Nizozemskih Antilih, ki se izvaja neposredno ali prek druge države članice v skladu z ureditvijo iz člena 2 zgoraj, povzročajo dejanske težave na njenem trgu in da je za soočenje z njimi nujno takojšnje ukrepanje, lahko samostojno odloči, da za ta uvoz uvede carine, katerih stopnja ne sme presegati carin, ki se uporabljajo za iste proizvode za tretje države. O tej odločitvi obvesti Komisijo, ki v enem mesecu odloči, ali lahko država te ukrepe ohrani ali jih mora spremeniti ali odpraviti. Za takšno odločitev Komisije veljajo določbe odstavka 3 člena 3.

2. Če uvoz naftnih proizvodov, rafiniranih na Nizozemskih Antilih, ki se izvaja neposredno ali prek druge države članice v skladu z ureditvijo iz člena 2 zgoraj v eno ali več držav članic Evropske unije, v enem koledarskem letu presegajo količine, navedene v prilogi tega protokola, velja, da so ukrepi, ki jih v skladu z odstavkom 1 morebiti sprejmejo ta ali te države članice za tekoče leto, zakoniti. Potem, ko se prepriča, da so bile predvidene količine dosežene, Komisija sprejete ukrepe sprejme v vednost. V tem primeru druge države o tem ne obvestijo Sveta.

Člen 5

Če se Unija odloči uvesti količinske omejitve za uvoz naftnih proizvodov katerega koli porekla, se te omejitve lahko enako uporabljajo tudi za uvoz teh proizvodov, ki izvirajo z Nizozemskih Antilov. V tem primeru se Nizozemskim Antilom zagotovi preferencialna obravnava glede na tretje države.

Člen 6

1. Svet po posvetovanju z Evropskim parlamentom in Komisijo soglasno revidira določbe členov 2 do 5 ob sprejetju skupne definicije izvora za naftne proizvode s poreklom iz tretjih in pridruženih držav ali ob sprejetju sklepov v okviru skupne trgovinske politike za zadevne proizvode ali ob oblikovanju skupne energetske politike.

2. Vendar je treba ob taki reviziji za Nizozemske Antile v vsakem primeru ohraniti prednosti enakovrednega obsega v ustrezni obliki in za količino najmanj dveh milijonov in pol ton naftnih proizvodov.

3. Obveznosti Unije glede prednosti enakovrednega obsega iz odstavka 2 tega člena se po potrebi lahko razporedijo po državah, ob upoštevanju količin, navedenih v prilogi tega protokola.

Člen 7

Komisijo se zaradi izvajanja tega protokola zadolži, da spremlja razvoj uvoza naftnih proizvodov, rafiniranih na Nizozemskih Antilih, v države članice. Države članice v skladu z upravnim postopkom, ki ga priporoči Komisija, sporočijo vse koristne informacije Komisiji, ki zagotovi njihovo razširjanje.

PRILOGA K PROTOKOLU

Za izvajanje odstavka 2 člena 4 Protokola o uvozu naftnih proizvodov, rafiniranih na Nizozemskih Antilih, v Unijo so pogodbenice sklenile, da se količina 2 milijona ton antilskih naftnih proizvodov razdeli med države članice na naslednji način:

Nemčija	625 000 ton
Belgijsko-luksemburška ekonomska unija	200 000 ton
Francija	75 000 ton
Italija	100 000 ton
Nizozemska	1 000 000 ton

PROTOKOL (št. 32)
O PRIDOBITVI NEPREMIČNIN NA DANSKEM

VISOKE POGODBENICE SO SE

Z ŽELJO urediti nekatere posebne probleme, ki se nanašajo na Dansko,

DOGOVORILE o naslednjih določbah, ki so priložene Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije:

Ne glede na določbe Pogodb lahko Danska ohrani obstoječo zakonodajo o pridobitvi sekundarnih prebivališč.

PROTOKOL (št. 33)**O ČLENU 157 POGODBE O DELOVANJU EVROPSKE UNIJE**

VISOKE POGODBENICE SO SE

DOGOVORILE o naslednji določbi, ki je priložena Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije:

V členu 157 Pogodbe o delovanju Evropske unije dodatki iz poklicnega sistema socialne varnosti niso osebni prejemki, če in kolikor se nanašajo na obdobja zaposlitve pred 17. majem 1990, razen pri delavcih ali tistih, ki omenjene dodatke zahtevajo in so pred tem datumom vložili tožbo ali sprožili enakovreden postopek po veljavnem nacionalnem pravu.

PROTOKOL (št. 34)
O POSEBNI UREDITVI ZA GRENLANDIJO

Edini člen

1. Obravnava pri uvozu proizvodov grenlandskega porekla v Unijo, za katere velja skupna tržna ureditev za ribiške proizvode, ob upoštevanju mehanizmov skupne tržne ureditve vključuje oprostitve plačila carin in dajatev z enakim učinkom ter izključuje količinske omejitve ali ukrepe z enakim učinkom, če so možnosti dostopa do grenlandskih ribolovnih območij, priznane v Uniji na podlagi sporazuma med Unijo in pristojnim organom za Grenlandijo, za Unijo zadovoljive.
 2. Vsi ukrepi v zvezi z uvoznim režimom za take proizvode, tudi tisti, ki se nanašajo na sprejetje takih ukrepov, se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 43 Pogodbe o delovanju Evropske unije.
-

PROTOKOL (št. 35)
O ČLENU 40.3.3 IRSKE USTAVE

VISOKE POGODBENICE SO SE

DOGOVORILE o naslednji določbi, priloženi Pogodbi o Evropski uniji, Pogodbi o delovanju Evropske unije in Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo:

Nobena določba Pogodb ali Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo ali pogodb ali aktov, ki te pogodbe spreminjajo ali dopolnjujejo, ne vpliva na uporabo člena 40.3.3 irske ustave na Irskem.

PROTOKOL (št. 36)

O PREHODNI UREDITVI

VISOKE POGODBENICE SO SE

OB UPOŠTEVANJU, da je treba zaradi ureditve prehoda z institucionalnih določb Pogodb, veljavnih pred začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe, na določbe iz navedene pogodbe določiti prehodne določbe,

DOGOVORILE o naslednjih določbah, ki so priložene Pogodbi o Evropski uniji, Pogodbi o delovanju Evropske unije in Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo:

Člen 1

V tem protokolu pomeni izraz "Pogodbe" Pogodbo o Evropski uniji, Pogodbo o delovanju Evropske unije in Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo.

NASLOV I

DOLOČBE O EVROPSKEM PARLAMENTU

Člen 2

1. Za preostanek obdobja parlamentarnega mandata 2009–2014 se od začetka veljavnosti tega člena in z odstopanjem od drugega odstavka člena 189 in člena 190(2) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti ter drugega odstavka člena 107 in člena 108(2) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo, ki sta veljali v času volitev v Evropski parlament junija 2009, ter z odstopanjem od števila sedežev, določenega v prvem pododstavku člena 14(2) Pogodbe o Evropski uniji, doda naslednjih 18 sedežev sedanjim 736 sedežem, tako da je začasno skupno število članov Evropskega parlamenta do konca parlamentarnega mandata 2009–2014 754:

Bolgarija	1	Nizozemska	1
Španija	4	Avstrija	2
Francija	2	Poljska	1
Italija	1	Slovenija	1
Latvija	1	Švedska	2
Malta	1	Združeno kraljestvo	1

2. Z odstopanjem od člena 14(3) Pogodbe o Evropski uniji zadevne države članice v skladu z zakonodajo zadevnih držav članic in pod pogojem, da so bile te osebe izvoljene z neposrednim splošnim glasovanjem, imenujejo osebe, ki bodo zapolnile dodatne sedeže iz odstavka 1:

(a) z ad hoc volitvami, s splošnim in neposrednim glasovanjem, v zadevni državi članici, v skladu z določbami, veljavnimi za volitve v Evropski parlament,

- (b) na podlagi izida volitev v Evropski parlament od 4. do 7. junija 2009, ali
- (c) na podlagi imenovanja potrebnega števila poslancev s strani nacionalnega parlamenta zadevne države članice, izmed članov tega nacionalnega parlamenta, v skladu s postopkom, ki ga določi vsaka od teh držav članic.
3. Evropski svet pred volitvami v Evropski parlament leta 2014 v skladu z drugim pododstavkom člena 14(2) Pogodbe o Evropski uniji pravočasno sprejme sklep o sestavi Evropskega parlamenta.

NASLOV II

DOLOČBE O KVALIFICIRANI VEČINI

Člen 3

1. V skladu s členom 16(4) Pogodbe o Evropski uniji začnejo določbe tega člena in določbe člena 238(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije glede določitve kvalificirane večine v Evropskem svetu in Svetu učinkovati 1. novembra 2014.
2. Med 1. novembrom 2014 in 31. marcem 2017 lahko pri sprejemanju odločitve s kvalificirano večino član Sveta zahteva, da se ta odločitev sprejme s kvalificirano večino, kakor je določena v odstavku 3. V tem primeru se uporabita odstavka 3 in 4.
3. Ne glede na drugi pododstavek člena 235(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije veljajo do 31. oktobra 2014 določbe, kakor so navedene v nadaljevanju.

Pri odločitvah Evropskega sveta in Sveta, za katere je potrebna kvalificirana večina se glasovi članov ponderirajo tako:

Belgija	12	Litva	7
Bolgarija	10	Luksemburg	4
Češka	12	Madžarska	12
Danska	7	Malta	3
Nemčija	29	Nizozemska	13
Estonija	4	Avstrija	10
Irska	7	Poljska	27
Grčija	12	Portugalska	12
Španija	27	Romunija	14
Francija	29	Slovenija	4
Hrvaška	7	Slovaška	7
Italija	29	Finska	7
Ciper	4	Švedska	10
Latvija	4	Združeno kraljestvo	29

Kadar Pogodbe določajo, da morajo biti odločitve sprejete na predlog Komisije, je za sprejetje odločitev potrebnih najmanj 260 glasov za, ki predstavljajo večino članov. V drugih primerih je za sprejetje odločitev potrebnih najmanj 260 glasov za, ki predstavljajo najmanj dve tretjini članov.

Član Evropskega sveta ali Sveta lahko zahteva, da se, kadar Evropski svet ali Svet sprejema akt s kvalificirano večino, preveri, ali države članice, ki tvorijo to kvalificirano večino, predstavljajo najmanj 62 % celotnega prebivalstva Unije. Če se izkaže, da ta pogoj ni izpolnjen, se akt ne sprejme.

4. Kadar vsi člani Sveta ne glasujejo, in sicer takrat, ko je predvidena kvalificirana večina, opredeljena v skladu s členom 238(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije, se do 31. oktobra 2014 opredeli kot isti delež ponderiranih glasov in isti delež števila članov Sveta ter po potrebi isti odstotek prebivalstva zadevnih držav članic, kakor je določeno v odstavku 3 tega člena.

NASLOV III

DOLOČBE O SESTAVAH SVETA

Člen 4

Do začetka veljavnosti Sklepa o določitvi seznama iz prvega pododstavka člena 16(6) Pogodbe o Evropski uniji lahko Svet zaseda v sestavah, določenih v drugem in tretjem pododstavku navedenega odstavka, ter v drugih sestavah, katerih seznam se določi s sklepom Sveta za splošne zadeve, ki odloča z navadno večino.

NASLOV IV

DOLOČBE O KOMISIJI, VKLJUČNO Z VISOKIM PREDSTAVNIKOM UNIJE ZA ZUNANJE ZADEVE IN VARNOSTNO POLITIKO

Člen 5

Člani Komisije, ki opravljajo funkcijo na dan začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe, še naprej opravljajo to funkcijo do izteka svojega mandata. Vendar pa na dan imenovanja visokega predstavnika Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, mandat člana, ki ima isto državljanstvo kot visoki predstavnik, preneha.

NASLOV V

DOLOČBE O GENERALNEM SEKRETARJU SVETA, VISOKEM PREDSTAVNIKU ZA SKUPNO ZUNANJO IN VARNOSTNO POLITIKO TER O NAMESTNIKU GENERALNEGA SEKRETARJA SVETA

Člen 6

Mandata generalnega sekretarja Sveta, visokega predstavnika za skupno zunanjo in varnostno politiko, in namestnika generalnega sekretarja Sveta prenehata na dan začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe. Svet imenuje generalnega sekretarja v skladu s členom 240(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije.

NASLOV VI

DOLOČBE O POSVETOVALNIH ORGANIH

Člen 7

Do začetka veljavnosti sklepa iz člena 301 Pogodbe o delovanju Evropske unije je razdelitev števila članov Ekonomsko-socialnega odbora naslednja:

Belgija	12	Litva	9
Bolgarija	12	Luksemburg	6
Češka	12	Madžarska	12
Danska	9	Malta	5
Nemčija	24	Nizozemska	12
Estonija	7	Avstrija	12
Irska	9	Poljska	21
Grčija	12	Portugalska	12
Španija	21	Romunija	15
Francija	24	Slovenija	7
Hrvaška	9	Slovaška	9
Italija	24	Finska	9
Ciper	6	Švedska	12
Latvija	7	Združeno kraljestvo	24

Člen 8

Do začetka veljavnosti sklepa iz člena 305 Pogodbe o delovanju Evropske unije je razdelitev števila članov Odbora regij naslednja:

Belgija	12	Litva	9
Bolgarija	12	Luksemburg	6
Češka	12	Madžarska	12
Danska	9	Malta	5
Nemčija	24	Nizozemska	12
Estonija	7	Avstrija	12
Irska	9	Poljska	21
Grčija	12	Portugalska	12
Španija	21	Romunija	15
Francija	24	Slovenija	7
Hrvaška	9	Slovaška	9
Italija	24	Finska	9
Ciper	6	Švedska	12
Latvija	7	Združeno kraljestvo	24

NASLOV VII

**PREHODNE DOLOČBE O AKTIH, SPREJETIH NA PODLAGI NASLOVOV V IN VI
POGODBE O EVROPSKI UNIJI PRED ZAČETKOM VELJAVNOSTI LIZBONSKE
POGODBE***Člen 9*

Akti institucij, organov, uradov in agencij Unije, sprejeti na podlagi Pogodbe o Evropski uniji pred začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe, ohranijo pravni učinek, dokler se ne razveljavijo, razglasijo za nične ali spremenijo zaradi izvajanja Pogodb. Isto velja za sporazume, sklenjene med državami članicami na podlagi Pogodbe o Evropski uniji.

Člen 10

1. Kot prehodni ukrep so pristojnosti institucij v zvezi z akti Unije na področju policijskega in pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah, sprejetimi pred začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe, na dan začetka veljavnosti navedene pogodbe naslednje: pristojnosti Komisije na podlagi člena 258 Pogodbe o delovanju Evropske unije se ne uporabljajo in pristojnosti Sodišča Evropske unije na podlagi naslova VI Pogodbe o Evropski uniji pred začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe ostanejo nespremenjene, tudi če so bile priznane na podlagi člena 35(2) navedene Pogodbe o Evropski uniji.

2. Za spremembe aktov iz odstavka 1 so glede teh aktov in za države članice, za katere se bodo ti spremenjeni akti uporabljali, pristojnosti institucij iz istega odstavka določene v Pogodbah.

3. Prehodni ukrep iz odstavka 1 v vsakem primeru preneha učinkovati pet let po začetku veljavnosti Lizbonske pogodbe.

4. Združeno kraljestvo lahko najpozneje šest mesecev pred iztekom prehodnega obdobja iz odstavka 3 uradno obvesti Svet, da v zvezi z akti iz odstavka 1 ne priznava pristojnosti institucij iz odstavka 1, kakor so določene v Pogodbah. Če Združeno kraljestvo pošlje takšno uradno obvestilo, se vsi akti iz odstavka 1 zanj prenehajo uporabljati z iztekom prehodnega obdobja iz odstavka 3. Ta pododstavek se ne uporablja v zvezi s spremenjenimi akti, ki se uporabljajo za Združeno kraljestvo, kakor je navedeno v odstavku 2.

Svet s kvalificirano večino na predlog Komisije določi iz tega izhajajočo potrebno in prehodno ureditev. Združeno kraljestvo ne sodeluje pri sprejemanju tega sklepa. Kvalificirana večina v Svetu se določi v skladu s členom 238(3)(a) Pogodbe o delovanju Evropske unije.

Svet lahko s kvalificirano večino na predlog Komisije sprejme tudi sklep, s katerim določi, da Združeno kraljestvo nosi morebitne neposredne finančne posledice, ki bi nujno in neizogibno nastale zaradi prenehanja njegovega sodelovanja pri teh aktih.

5. Združeno kraljestvo lahko kadar koli pozneje uradno obvesti Svet, da želi sodelovati pri aktih, ki so se zanj prenehali uporabljati v skladu s prvim pododstavkom odstavka 4. V tem primeru se uporabijo ustrezne določbe Protokola o schengenskem pravnem redu, vključenem v okvir Evropske unije, oziroma določbe Protokola o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice. Pristojnosti institucij glede teh aktov so pristojnosti, kot so določene v Pogodbah. Če institucije Unije in Združeno kraljestvo ukrepajo na podlagi ustreznega protokola, si prizadevajo, da v kar največji možni meri ponovno vzpostavijo sodelovanje Združenega kraljestva v pravnem redu Unije v zvezi z območjem svobode, varnosti in pravice, ne da bi pri tem resno ogrozile delovanje različnih delov tega reda v praksi in ob spoštovanju njihove povezanosti.

PROTOKOL (št. 37)

**O FINANČNIH POSLEDICAH IZTEKA POGODBE O USTANOVITVI
EVROPSKE SKUPNOSTI ZA PREMOG IN JEKLO TER O
RAZISKOVALNEM SKLADU ZA PREMOG IN JEKLO**

VISOKE POGODBENICE SO SE

OB SKLICEVANJU na to, da so bila vsa sredstva in obveznosti Evropske skupnosti za premog in jeklo, obstoječa na dan 23. julija 2002, prenesena na Evropsko skupnost 24. julija 2002,

OB UPOŠTEVANJU želje, da se ta sredstva uporabijo za raziskave v sektorjih, ki so povezani s premogovništvom in jeklarsko industrijo ter ob upoštevanju potrebe, da se v tej zvezi predvidijo nekateri posebni predpisi,

DOGOVORILE o naslednjih določbah, ki so priložene Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije:

Člen 1

1. Neto vrednost teh sredstev in obveznosti, prikazanih v bilanci stanja ESPJ z dne 23. julija 2002, se ob upoštevanju morebitnega povečanja ali zmanjšanja zaradi likvidacijskih postopkov obravnava kot sredstva, namenjena za raziskave v sektorjih, povezanih s premogovništvom in jeklarsko industrijo, imenovana "ESPJ v likvidaciji". Ob zaključku likvidacije se sredstva imenujejo "Sredstva Raziskovalnega sklada za premog in jeklo".

2. Prihodki iz teh sredstev, imenovani "Raziskovalni sklad za premog in jeklo", se v skladu z določbami tega protokola in akti, sprejetimi na njegovi podlagi, uporabljajo izključno za raziskave v sektorjih, povezanih s premogovništvom in jeklarsko industrijo, ki potekajo zunaj raziskovalnega okvirnega programa.

Člen 2

Svet po posebnem zakonodajnem postopku in po odobritvi Evropskega parlamenta sprejme vse predpise, ki so potrebni za izvajanje tega protokola, vključno z bistvenimi načeli.

Svet na predlog Komisije in po posvetovanju z Evropskim parlamentom sprejme ukrepe, s katerimi določi večletne finančne smernice za upravljanje sredstev Raziskovalnega sklada za premog in jeklo ter tehničnih smernic za raziskovalni program Raziskovalnega sklada za premog in jeklo.

Člen 3

Razen če ni v tem protokolu in aktih, sprejetih na njegovi podlagi, določeno drugače, se uporabljajo določbe Pogodb.

IZJAVE,
PRILOŽENE SKLEPNI LISTINI MEDVLADNE KONFERENCE, KI JE SPREJELA
LIZBONSKO POGODBO,
podpisano 13. decembra 2007

A. IZJAVE V ZVEZI Z DOLOČBAMI POGODB

1. Izjava v zvezi z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah

Listina Evropske unije o temeljnih pravicah, ki je pravno zavezujoča, potrjuje temeljne pravice, ki jih zagotavlja Konvencija o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin in izhajajo iz skupnih ustavnih tradicij držav članic.

Listina ne razširja področja uporabe prava Unije čez pristojnosti Unije, niti ne ustvarja novih pristojnosti ali nalog Unije, kakor tudi ne spreminja pristojnosti in nalog, opredeljenih v Pogodbah.

2. Izjava o členu 6(2) Pogodbe o Evropski uniji

Konferenca se dogovori, da se pristop Unije k Evropski konvenciji o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin uredi tako, da se ohranijo posebnosti pravnega reda Unije. V zvezi s tem Konferenca ugotavlja, da obstaja redni dialog med Sodiščem Evropske unije in Evropskim sodiščem za človekove pravice; ta dialog bi se s pristopom Evropske unije k tej konvenciji lahko okrepil.

3. Izjava o členu 8 Pogodbe o Evropski uniji

Unija bo upoštevala poseben položaj ozemeljsko majhnih držav, ki z njo vzdržujejo posebne sosedске odnose.

4. Izjava o sestavi Evropskega parlamenta

Italiji se dodeli dodatni sedež v Evropskem parlamentu.

5. Izjava o političnem soglasju Evropskega sveta glede osnutka sklepa o sestavi Evropskega parlamenta

Evropski svet bo dal politično soglasje glede spremenjenega osnutka sklepa o sestavi Evropskega parlamenta za parlamentarni mandat 2009-2014, ki bo temeljil na predlogu Evropskega parlamenta.

6. Izjava o členih 15(5) in (6), 17(6) in (7) ter 18 Pogodbe o Evropski uniji

Pri izbiri oseb, ki naj bi opravljale funkcijo predsednika Evropskega sveta, predsednika Komisije in visokega predstavnika Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, je treba ustrezno upoštevati potrebo po spoštovanju geografske in demografske raznolikosti Unije in njenih držav članic.

7. Izjava o členu 16(4) Pogodbe o Evropski uniji in členu 238(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije

Konferenca izjavlja, da bo Svet na dan podpisa Lizbonske pogodbe sprejel Sklep o izvajanju člena 16(4) Pogodbe o Evropski uniji in člena 238(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije, ki bo začel veljati z začetkom veljavnosti navedene pogodbe. Besedilo osnutka tega sklepa se glasi, kot sledi:

Osnutek Sklepa Sveta

o izvajanju člena 16(4) Pogodbe o Evropski uniji in člena 238(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije med 1. novembrom 2014 in 31. marcem 2017 ter od 1. aprila 2017 naprej

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Sprejeti bi bilo treba določbe, ki bodo omogočile nemoten prehod s sistema odločanja v Svetu s kvalificirano večino, kakor je opredeljen v členu 3(3) Protokola o prehodni ureditvi in se bo še naprej uporabljal do 31. oktobra 2014, na sistem glasovanja po členu 16(4) Pogodbe o Evropski uniji in členu 238(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije, ki se bo uporabljal od 1. novembra 2014, vključno s posebnimi določbami iz člena 3(2) navedenega protokola za prehodno obdobje do 31. marca 2017.
- (2) Opozoriti je treba na prakso Sveta, v skladu s katero si po najboljših močeh prizadeva okrepiti demokratično legitimnost pravnih aktov, ki se sprejemajo s kvalificirano večino –

SKLENIL:

Oddelek

1Določbe, ki se bodo uporabljale med 1. novembrom 2014 in 31. marcem 2017

Člen 1

Če člani Sveta, ki med 1. novembrom 2014 in 31. marcem 2017 predstavljajo:

(a) najmanj tri četrtine prebivalstva ali

(b) najmanj tri četrtine držav članic,

potrebnih za manjšino, ki lahko prepreči sprejetje odločitve, kakor izhaja iz uporabe prvega pododstavka člena 16(4) Pogodbe o Evropski uniji ali člena 238(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije, nasprotujejo, da bi Svet sprejel akt s kvalificirano večino, Svet o zadevi razpravlja.

Člen 2

Svet med to razpravo stori vse, kar lahko, da bi v razumnem roku in brez poseganja v obvezne roke, določene s pravom Unije, dosegel zadovoljivo rešitev pri obravnavi pomislekov članov Sveta iz člena 1.

Člen 3

V ta namen predsednik Sveta ob pomoči Komisije in ob upoštevanju poslovnika Sveta stori vse potrebno, da omogoči širšo podlago za soglasje v Svetu. Člani Sveta mu pri tem pomagajo.

Oddelek 2

Določbe, ki se uporabljajo od 1. aprila 2017

Člen 4

Če člani Sveta, ki od 1. aprila 2017 predstavljajo:

(a) najmanj 55 % prebivalstva ali

(b) najmanj 55 % držav članic,

potrebnih za manjšino, ki lahko prepreči sprejetje odločitve, kakor izhaja iz uporabe prvega pododstavka člena 16(4) Pogodbe o Evropski uniji ali člena 238(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije, nasprotujejo, da bi Svet sprejel akt s kvalificirano večino, Svet o zadevi razpravlja.

Člen 5

Svet med to razpravo stori vse, kar lahko, da bi v razumnem roku in brez poseganja v obvezne roke, določene s pravom Unije, dosegel zadovoljivo rešitev pri obravnavi pomislekov članov Sveta iz člena 4.

Člen 6

V ta namen predsednik Sveta s pomočjo Komisije in ob upoštevanju poslovnika Sveta stori vse potrebno, da omogoči širšo podlago za soglasje v Svetu. Člani Sveta mu pri tem pomagajo.

Oddelek 3

Začetek veljavnosti

Člen 7

Ta sklep začne veljati na dan začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe.

8. Izjava o praktičnih ukrepih, ki jih je treba v zvezi s predsedovanjem v Evropskem svetu in Svetu za zunanje zadeve sprejeti ob začetku veljavnosti Lizbonske pogodbe

Če bi Lizbonska pogodba začela veljati po 1. januarju 2009, Konferenca poziva na eni strani pristojne organe države članice, ki bo v tistem šestmesečnem obdobju predsedovala Svetu in na drugi strani osebo, ki bo izvoljena za predsednika Evropskega sveta ter osebo, ki bo imenovana za visokega predstavnika Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, da v sodelovanju z naslednjo predsedujočo ekipo, sprejmejo potrebne in konkretne ukrepe za učinkovito predajo vsebinskih in organizacijskih del predsedovanja v Evropskem svetu in Svetu za zunanje zadeve.

9. Izjava o členu 16(9) Pogodbe o Evropski uniji o Sklepu Evropskega sveta o predsedovanju v Svetu

Konferenca izjavlja, da bi moral Svet takoj po podpisu Lizbonske pogodbe začeti pripravljati Sklep o določitvi postopkov za izvajanje Sklepa o predsedovanju v Svetu in o njem v šestih mesecih doseči politično soglasje. Besedilo osnutka sklepa Evropskega sveta, ki bo sprejet na dan začetka veljavnosti navedene pogodbe, se glasi, kakor sledi:

Osnutek Sklepa Evropskega sveta o predsedovanju v Svetu

Člen 1

1. Svetu, razen Svetu za zunanje zadeve, predsedujejo vnaprej določene skupine treh držav članic za obdobje 18 mesecev. Skupine so sestavljene po načelu enakopravne rotacije med državami članicami ob upoštevanju njihove raznolikosti in geografskega ravnovesja v Uniji.

2. Vsak član skupine izmenično predseduje za obdobje šestih mesecev vsem sestavam Sveta, razen Svetu za zunanje zadeve. Drugi člani skupine pomagajo predsedstvu na podlagi skupnega programa pri izpolnjevanju vseh njegovih obveznosti. Člani skupine se lahko med seboj dogovorijo za drugačno ureditev.

Člen 2

Odboru stalnih predstavnikov vlad držav članic predseduje predstavnik države članice, ki predseduje Svetu za splošne zadeve.

Političnemu in varnostnemu odboru predseduje predstavnik visokega predstavnika Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko.

Predsedstvo pripravljalnih organov sestav Sveta, razen Sveta za zunanje zadeve, pripada članu skupine, ki predseduje ustrezni sestavi, razen če ni v skladu s členom 4 določeno drugače.

Člen 3

Svet za splošne zadeve, v sodelovanju s Komisijo, zagotavlja v okviru večletnega načrtovanja usklajeno in kontinuirano delo različnih sestav Sveta. Predsedujoče države članice ob pomoči generalnega sekretariata Sveta ukredujejo vse potrebno za organizacijo in nemoten potek dela Sveta.

Člen 4

Svet sprejme Sklep o ukrepih za izvajanje tega sklepa.

10. Izjava o členu 17 Pogodbe o Evropski uniji

Konferenca meni, da bi morala Komisija, v kateri ne bo več državljanov vseh držav članic, posebno pozornost nameniti potrebi po zagotavljanju popolne preglednosti v odnosih z vsemi državami članicami. Skladno s tem bi morala Komisija vzdrževati tesne stike z vsemi državami članicami, ne glede na to, ali je kateri od članov Komisije njihov državljan, ali ne, in v tej zvezi posebno pozornost nameniti potrebi po izmenjavi informacij z vsemi državami članicami in posvetovanju z njimi.

Konferenca prav tako meni, da bi morala Komisija sprejeti vse potrebne ukrepe, s katerimi bi v celoti zagotovila upoštevanje politične, socialne in gospodarske stvarnosti v vseh državah članicah, tudi tistih, ki med člani Komisije nimajo svojega državljana. Pri tem bi moralo biti z ustrezno organizacijsko ureditvijo zagotovljeno tudi upoštevanje stališč teh držav članic.

11. Izjava o členu 17(6) in (7) Pogodbe o Evropski uniji

Konferenca meni, da sta Evropski parlament in Evropski svet v skladu z določbami Pogodb skupaj odgovorna za nemoten potek postopka za izvolitev predsednika Evropske komisije. Pred odločitvijo Evropskega sveta predstavniki Evropskega parlamenta in Evropskega sveta tako opravijo potrebna posvetovanja v okviru, ki velja za najprimernejšega. V skladu s prvim pododstavkom člena 17(7) se ta posvetovanja osredotočijo na strokovne izkušnje kandidatov za funkcijo predsednika Komisije, pri čemer se upoštevajo volitve v Evropski parlament. Podrobnosti teh posvetovanj se lahko v pravem času določijo v dogovoru med Evropskim parlamentom in Evropskim svetom.

12. Izjava o členu 18 Pogodbe o Evropski uniji

1. Konferenca izjavlja, da se bodo v skladu s členom 18 Pogodbe o Evropski uniji in členom 5 Protokola o prehodni ureditvi v okviru pripravljalnega dela za imenovanje visokega predstavnika Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko – ki bo na dan začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe – katerega mandat bo trajal od tega dne do izteka mandata Komisije, ki bo na ta dan opravljala funkcijo, vzpostavili ustrezni stiki z Evropskim parlamentom.

2. Konferenca poleg tega poudarja, da bo visoki predstavnik Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, katerega mandat se bo začel novembra 2009 v istem času in za enako obdobje kot naslednja Komisija, imenovan v skladu s členi 17 in 18 Pogodbe o Evropski uniji.

13. Izjava o skupni zunanji in varnostni politiki

Konferenca poudarja, da določbe iz Pogodbe o Evropski uniji v zvezi s skupno zunanjo in varnostno politiko, vključno z ustanovitvijo urada visokega predstavnika Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko ter vzpostavitev službe za zunanjepolitično delovanje, ne vplivajo na obstoječe pristojnosti držav članic glede oblikovanja in izvajanja njihove zunanje politike niti glede njihovih nacionalnih predstavništev v tretjih državah in pri mednarodnih organizacijah.

Konferenca prav tako opozarja, da določbe, ki urejajo skupno politiko na področju varnosti in obrambe, ne vplivajo na posebno naravo varnostne in obrambne politike posameznih držav članic.

Poudarja, da bodo za Evropsko unijo in njene države članice še naprej zavezujoče določbe Ustanovne listine Združenih narodov in zlasti primarna odgovornost Varnostnega sveta in njegovih članic za ohranjanje miru in varnosti v svetu.

14. Izjava o skupni zunanji in varnostni politiki

Konferenca poleg posebnih pravil in postopkov iz člena 24(1) Pogodbe o Evropski uniji poudarja, da določbe v zvezi s skupno zunanjo in varnostno politiko, tudi v zvezi z visokim predstavnikom Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko ter službo za zunanjepolitično delovanje, ne bodo vplivale na obstoječo pravno podlago, pristojnosti in pooblastila posamezne države članice v zvezi z oblikovanjem in izvajanjem njene zunanje politike, njeno nacionalno diplomatsko službo, odnose s tretjimi državami in udeležbo v mednarodnih organizacijah, vključno s članstvom države članice v Varnostnem svetu Združenih narodov.

Konferenca tudi ugotavlja, da določbe v zvezi s skupno zunanjo in varnostno politiko Komisiji ne podeljujejo novih pooblastil za sprejemanje pobud o sklepih ali povečujejo vloge Evropskega parlamenta.

Konferenca prav tako opozarja, da določbe o skupni evropski politiki na področju varnosti in obrambe ne vplivajo na posebno naravo varnostne in obrambne politike posameznih držav članic.

15. Izjava o členu 27 Pogodbe o Evropski uniji

Konferenca izjavlja, da bi morali generalni sekretar Sveta, visoki predstavnik za skupno zunanjo in varnostno politiko, Komisija in države članice takoj po podpisu Lizbonske pogodbe, začeti pripravljalno delo za ustanovitev evropske službe za zunanje delovanje.

16. Izjava o členu 55(2) Pogodbe o Evropski uniji

Konferenca meni, da možnost prevoda Pogodb v jezike iz člena 55(2) prispeva k uresničevanju cilja spoštovanja bogate kulturne in jezikovne raznolikosti Unije, kot je določeno v četrtem pododstavku člena 3(3). V tej zvezi Konferenca potrjuje, da je Unija zavezana kulturni raznolikosti Evrope in da bo še naprej namenjala posebno pozornost tem in drugim jezikom.

Konferenca predlaga tistim državam članicam, ki želijo uporabiti možnost iz člena 55(2), da v šestih mesecih po podpisu Lizbonske pogodbe Svetu sporočijo jezik ali jezike, v katere bosta Pogodbi prevedeni.

17. Izjava o primarnosti

Konferenca opozarja, da imajo v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča Evropske unije pogodbe in pravo, ki jih Unija sprejme na podlagi Pogodb, prednost pred pravom držav članic, in sicer pod pogoji, določenimi v navedeni sodni praksi.

Konferenca je poleg tega sklenila, da bo tej sklepni listini priloženo mnenje pravne službe Sveta o primarnosti iz dokumenta 11197/07 (JUR 260):

"Mnenje pravne službe Sveta

z dne 22. junija 2007

Iz sodne prakse Sodišča izhaja, da je primarnost prava Evropske skupnosti temeljno načelo zakonodaje Skupnosti. Sodišče meni, da je to načelo neločljivo povezano s posebno naravo Evropske skupnosti. Ko je bila izrečena prva sodba te ustaljene sodne prakse (Costa/ENEL ⁽¹⁾, 15. julij 1964, zadeva 6/64), Pogodba takšne primarnosti ni omenjala. To velja še danes. Dejstvo, da načelo primarnosti ne bo vključeno v prihodnjo pogodbo, nikakor ne spreminja obstoja tega načela in sedanje sodne prakse Sodišča.

⁽¹⁾ "Iz tega sledi (...), da nacionalne pravne določbe ne morejo prevladati nad pravom, ki izhaja iz pogodbe, avtonomnega pravnega vira, zaradi njegove posebne in izvirne narave, ne glede na njihovo obliko, ne da bi pri tem to pravo izgubilo lastnost prava Skupnosti in ne da bi bila postavljena pod vprašaj sama pravna podlaga Skupnosti." "

18. Izjava o razmejitvi pristojnosti

Konferenca poudarja, da v skladu s sistemom delitve pristojnosti med Unijo in državami članicami, ki je določen v Pogodbi o Evropski uniji in v Pogodbi o delovanju Evropske unije, države članice ohranijo vse pristojnosti, ki niso s Pogodbama dodeljene Uniji.

Če ima Unija po Pogodbah na določenem področju deljeno pristojnost z državami članicami, države članice izvajajo svojo pristojnost, kolikor Unija svoje pristojnosti ne izvaja ali se je odločila, da jo bo prenehala izvajati. Do slednjega pride, ko se pristojne institucije Unije odločijo razveljaviti posamezen zakonodajni akt, zlasti da bi bolje zagotovile stalno spoštovanje načel subsidiarnosti in sorazmernosti. Svet lahko na pobudo enega ali več članov (predstavnikov držav članic) in v skladu s členom 241 Pogodbe o delovanju Evropske unije zahteva, da Komisija vloži predloge za razveljavitev zakonodajnega akta. Konferenca pozdravlja izjavo Komisije, da bo tem zahtevam namenila posebno pozornost.

Prav tako se lahko predstavniki vlad držav članic, ki se sestanejo na medvladni konferenci, v skladu z rednim postopkom za spremembo Pogodb iz člena 48(2) do (5) Pogodbe o Evropski uniji odločijo spremeniti Pogodbi ter povečati ali zmanjšati pristojnosti, dodeljene Uniji s tema pogodbama.

19. Izjava o členu 8 Pogodbe o delovanju Evropske unije

Konferenca se strinja, da se bo Unija v svojih splošnih prizadevanjih za odpravo neenakosti med ženskami in moškimi v okviru svojih različnih politik skušala boriti proti vsem oblikam nasilja v družini. Države članice morajo sprejeti vse potrebne ukrepe za preprečevanje in kaznovanje teh kaznivih dejanj ter za podporo in zaščito žrtev.

20. Izjava o členu 16 Pogodbe o delovanju Evropske unije

Konferenca izjavlja, da je treba pri vsakem sprejemanju pravil o varstvu osebnih podatkov na podlagi člena 16, ki bi lahko neposredno vplivala na nacionalno varnost, to ustrezno upoštevati. Opozarja, da so v zakonodaji, ki se trenutno uporablja (glej zlasti Direktivo 95/46/ES), glede tega predvidene posebne izjeme.

21. Izjava o varstvu osebnih podatkov na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah in policijskega sodelovanja

Konferenca priznava, da bi lahko bila zaradi posebne narave pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah in policijskega sodelovanja na teh področjih potrebna posebna pravila o varstvu osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov na podlagi člena 16 Pogodbe o delovanju Evropske unije.

22. Izjava o členih 48 in 79 Pogodbe o delovanju Evropske unije

Konferenca meni, da bi se morali ustrezno upoštevati interesi zadevne države članice, kadar bi osnutek zakonodajnega akta na podlagi člena 79(2) lahko ogrozil pomembne vidike sistema socialne varnosti te države članice, vključno z njegovim obsegom, stroški ali finančno strukturo, ali vplival na finančno uravnoteženost tega sistema, kot je določeno v drugem odstavku člena 48.

23. Izjava o drugem odstavku člena 48 Pogodbe o delovanju Evropske unije

Konferenca opozarja, da v tem primeru Evropski svet v skladu s členom 15(4) Pogodbe o Evropski uniji odloča soglasno.

24. Izjava o pravni osebnosti Evropske unije

Konferenca potrjuje, da dejstvo, da je Evropska unija pravna oseba, Unije nikakor ne pooblašča za opravljanje zakonodajne funkcije ali ukrepanje izven pristojnosti, ki so jih države članice Uniji dodelile s Pogodbama.

25. Izjava o členih 75 in 215 Pogodbe o delovanju Evropske unije

Konferenca opozarja, da spoštovanje temeljnih pravic in svoboščin pomeni predvsem namenjanje primerne pozornosti varstvu in spoštovanju na zakonu temelječih pravic zadevnih fizičnih oseb ali subjektov. V ta namen in za zagotovitev temeljitega sodnega nadzora nad odločitvami, s katerimi so fizične osebe ali subjekti izpostavljeni omejevalnim ukrepom, morajo take odločitve temeljiti na jasnih in razločnih merilih. Ta merila morajo biti prilagojena posebnostim posameznega omejevalnega ukrepa.

26. Izjava o nesodelovanju države članice pri ukrepu iz naslova V tretjega dela Pogodbe o delovanju Evropske unije

Konferenca izjavlja, da bo v primeru, ko se država članica odloči, da ne bo sodelovala pri ukrepu iz naslova V tretjega dela Pogodbe o delovanju Evropske unije, Svet temeljito razpravljal o morebitnih posledicah in učinkih nesodelovanja zadevne države članice pri tem ukrepu.

Poleg tega lahko vsaka država članica od Komisije zahteva, da na podlagi člena 116 Pogodbe o delovanju Evropske unije obravnava nastali položaj.

Prejšnja odstavka ne vplivata na možnost posamezne države članice, da to zadevo predloži Evropskemu svetu.

27. Izjava o drugem pododstavku člena 85(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije

Konferenca meni, da bi morala biti v uredbah iz drugega pododstavka člena 85(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije upoštevana nacionalna pravila in praksa v zvezi z uvedbo kazenskih preiskav.

28. Izjava o členu 98 Pogodbe o delovanju Evropske unije

Konferenca ugotavlja, da je treba določbe člena 98 uporabljati v skladu s sedanjo prakso. Besedilo "ti ukrepi, potrebni za nadomestilo gospodarske škode, ki jo je delitev Nemčije povzročila v gospodarstvu nekaterih območij Zvezne republike, prizadetih zaradi te delitve", se razlaga v skladu z obstoječo sodno prakso Sodišča Evropske unije.

29. Izjava o členu 107(2)(c) Pogodbe o delovanju Evropske unije

Konferenca ugotavlja, da je treba člen 107(2)(c) razlagati v skladu z obstoječo sodno prakso Sodišča Evropske unije glede uporabe teh določb za pomoč, dodeljeno nekaterim območjem Zvezne republike Nemčije, ki jih je prizadela delitev Nemčije.

30. Izjava o členu 126 Pogodbe o delovanju Evropske unije

Konferenca v zvezi s členom 126 potrjuje, da gospodarska in proračunska politika Unije in držav članic temelji na dvigu potenciala rasti in zagotavljanju stabilnega proračunskega stanja. Pakt stabilnosti in rasti je pomemben instrument za doseganje teh ciljev.

Konferenca potrjuje zavezanost določbam Pakta stabilnosti in rasti kot okviru za usklajevanje proračunskih politik držav članic.

Konferenca potrjuje, da je sistem, ki temelji na pravilih, najboljše zagotovilo za izpolnjevanje obveznosti in enakovredno obravnavo vseh držav članic.

V tem okviru Konferenca potrjuje zavezanost ciljem lizbonske strategije: ustvarjanju novih delovnih mest, strukturnim reformam in socialni koheziji.

Cilj Unije je doseči uravnoteženo gospodarsko rast in stabilnost cen. Zato mora gospodarska in proračunska politika v času šibke gospodarske rasti določiti ustrezne prednostne cilje glede gospodarskih reform, inovacij, konkurenčne sposobnosti ter krepitve zasebnih naložb in potrošnje. To bi se moralo kazati v usmeritvi proračunskih odločitev na nacionalni ravni in na ravni Unije, zlasti

s prestrukturiranjem javnofinančnih prihodkov in odhodkov, pri čemer se ohrani proračunska disciplina v skladu s Pogodbama ter Paktom stabilnosti in rasti.

Proračunski in gospodarski izzivi, s katerimi se srečujejo države članice, poudarjajo pomen učinkovite proračunske politike v celotnem gospodarskem ciklu.

Konferenca se dogovori, da bi morale države članice obdobja gospodarske oživitve dejavno uporabiti za konsolidacijo javnih financ in izboljšanje svojega proračunskega stanja. Cilj tega je, da se v obdobju gospodarskega vzpona postopoma doseže proračunski presežek, ki omogoča potrebni manevrski prostor za obvladovanje gospodarskega zastoja, s čimer se prispeva k dolgoročni vzdržnosti javnih financ.

Države članice z zanimanjem pričakujejo morebitne predloge Komisije in nadaljnje prispevke držav članic v zvezi z vprašanjem, kako okrepiti in bolje razložiti izvajanje Pakta stabilnosti in rasti. Države članice bodo sprejele vse potrebne ukrepe za dvig potenciala rasti svojega gospodarstva. K uresničevanju tega cilja bi lahko prispevalo tudi boljše usklajevanje gospodarske politike. Ta izjava ne določa vnaprej prihodnje razprave o Paktu stabilnosti in rasti.

31. Izjava o členu 156 Pogodbe o delovanju Evropske unije

Konferenca potrjuje, da so področja politik iz člena 156, večinoma v pristojnosti držav članic. Spodbujevalni in usklajevalni ukrepi, ki jih je treba sprejeti na ravni Unije v skladu s tem členom, so dopolnilne narave. Njihov namen je krepitev sodelovanja med državami članicami in ne harmonizacija nacionalnih sistemov. To ne vpliva na obstoječa jamstva in prakse posameznih držav članic glede odgovornosti socialnih partnerjev.

Ta izjava ne vpliva na določbe pogodb, s katerimi se na Unijo prenašajo pristojnosti, vključno z določbami na socialnem področju.

32. Izjava o členu 168(4)(c) Pogodbe o delovanju Evropske unije

Konferenca izjavlja, da je treba, kadar bi nacionalni standardi, ki vplivajo na notranji trg, onemogočali zagotavljanje visoke ravni varovanja zdravja ljudi, v ukrepih, sprejetih na podlagi člena 168(4)(c), upoštevati skupna vprašanja varnosti in kot cilj določiti visoke standarde kakovosti in varnosti.

33. Izjava o členu 174 Pogodbe o delovanju Evropske unije

Konferenca meni, da lahko sklicevanje na otoška območja iz člena 174 velja tudi za otoške države kot celote, pod pogojem, da so izpolnjena potrebna merila.

34. Izjava o členu 179 Pogodbe o delovanju Evropske unije

Konferenca se dogovori, da bo delovanje Unije na področju raziskav in tehnološkega razvoja ustrezno upoštevalo temeljne usmeritve in odločitve raziskovalnih politik držav članic.

35. Izjava o členu 194 Pogodbe o delovanju Evropske unije

Konferenca meni, da člen 194 ne vpliva na pravico držav članic, da sprejmejo ukrepe, ki so potrebni za zagotovitev njihove oskrbe z energijo pod pogoji iz člena 347.

36. Izjava o členu 218 Pogodbe o delovanju Evropske unije o pogajanjih in sklepanju mednarodnih sporazumov držav članic v zvezi z območjem svobode, varnosti in pravice

Konferenca potrjuje, da se lahko države članice pogajajo in sklepajo sporazume s tretjimi državami ali mednarodnimi organizacijami na področjih iz poglavij 3, 4 in 5 naslova V tretjega dela, kolikor so ti sporazumi v skladu s pravom Unije.

37. Izjava o členu 222 Pogodbe o delovanju Evropske unije

Brez poseganja v ukrepe Unije za izpolnitev njene zaveze solidarnosti do države članice, ki je žrtev terorističnega napada, naravne nesreče ali nesreče, ki jo je povzročil človek, nobena od določb člena 222 ne vpliva na pravico druge države članice, da izbere najustreznejša sredstva za izpolnitev lastne zaveze solidarnosti do te države članice.

38. Izjava o členu 252 Pogodbe o delovanju Evropske unije o številu generalnih pravobranilcev Sodišča

Konferenca izjavlja, da v primeru, če Sodišče v skladu s prvim odstavkom člena 252 Pogodbe o delovanju Evropske unije zahteva, da se število generalnih pravobranilcev poveča za tri (z osem na enajst), Svet soglasno odobri takšno povečanje.

V takšnem primeru se Konferenca strinja, da bo Poljska, tako kot že zdaj Nemčija, Francija, Italija, Španija in Združeno kraljestvo, imela stalnega generalnega pravobranilca in ne bo več sodelovala pri sistemu rotacije, sedanji sistem rotacije pa bo namesto treh generalnih pravobranilcev zajemal pet generalnih pravobranilcev.

39. Izjava o členu 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije

Konferenca se seznani z namero Komisije, da se bo pri pripravi osnutkov delegiranih aktov na področju finančnih storitev v skladu z ustaljeno prakso še naprej posvetovala s strokovnjaki, ki jih bodo imenovalе države članice.

40. Izjava o členu 329 Pogodbe o delovanju Evropske unije

Konferenca izjavlja, da lahko države članice ob vložitvi prošnje za vzpostavitev okrepljenega sodelovanja navedejo, ali nameravajo že v tej fazi uporabiti člen 333, ki predvideva možnost glasovanja s kvalificirano večino, ali redni zakonodajni postopek.

41. Izjava o členu 352 Pogodbe o delovanju Evropske unije

Konferenca izjavlja, da se sklicevanje na cilje Unije v členu 352(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije nanaša na cilje iz člena 3(2) in (3) Pogodbe o Evropski uniji in na cilje iz člena 3(5) navedene pogodbe v zvezi z zunanjim delovanjem po petem delu Pogodbe o delovanju Evropske unije. Zato je izključeno, da bi bil ukrep na podlagi člena 352 Pogodbe o delovanju Evropske unije namenjen zgolj uresničevanju ciljev iz člena 3(1) Pogodbe o Evropski uniji. Konferenca v zvezi s tem ugotavlja, da se v skladu s členom 31(1) Pogodbe o Evropski uniji na področju skupne zunanje in varnostne politike ne morejo sprejemati zakonodajni akti.

42. Izjava o členu 352 Pogodbe o delovanju Evropske unije

Konferenca poudarja, da v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča Evropske unije člen 352 Pogodbe o delovanju Evropske unije, ki je sestavni del institucionalnega sistema, temelječega na načelu dodeljenih pristojnosti, ne more biti podlaga za širitev obsega pristojnosti Unije prek splošnega okvira, ki izhaja iz vseh določb Pogodb, zlasti tistih, v katerih so opredeljene naloge in dejavnosti Unije. V nobenem primeru se ta člen ne more uporabiti kot podlaga za sprejetje določb, ki bi posledično bistveno spremenile Pogodbi, ne da bi se pri tem uporabil postopek, ki je v Pogodbah določen za ta namen.

43. Izjava o členu 355(6) Pogodbe o delovanju Evropske unije

Visoke pogodbenice se strinjajo, da bo Evropski svet na podlagi člena 355(6) sprejel sklep, s katerim bo spremenjen položaj Mayotta v razmeju do Unije, tako da bo to ozemlje postalo najbolj oddaljena regija v smislu člena 355(1) in člena 349, bodo francoske oblasti obvestile Evropski svet in Komisijo, da to dopušča zadnje stanje glede notranjega statusa otoka.

B. IZJAVE O PROTOKOLIH, PRILOŽENIH POGODBAMA

44. Izjava o členu 5 Protokola o schengenskem pravnem redu, vključenem v okvir Evropske unije

Konferenca ugotavlja, da lahko država članica, ki je v skladu s členom 5(2) Protokola o schengenskem pravnem redu, vključenem v okvir Evropske unije, poslala uradno obvestilo, da ne želi sodelovati pri predlogu ali pobudi, kadar koli pred sprejetjem ukrepa na podlagi schengenskega pravnega reda, to uradno obvestilo umakne.

45. Izjava o členu 5(2) Protokola o schengenskem pravnem redu, vključenem v okvir Evropske unije

Konferenca izjavlja, da bo Svet, vedno ko ga bosta Združeno kraljestvo ali Irska obvestila o namenu, da ne bosta sodelovala pri ukrepu na podlagi schengenskega pravnega reda, v katerem sicer sodelujeta, podrobno razpravljal o morebitnih posledicah nesodelovanja teh držav članic pri tem ukrepu. Razprava v Svetu bi morala potekati ob upoštevanju navodil Komisije o razmerju med predlogom in schengenskim pravnim redom.

46. Izjava o členu 5(3) Protokola o schengenskem pravnem redu, vključenem v okvir Evropske unije

Konferenca opozarja, da lahko Komisija, če Svet po prvi temeljiti razpravi o zadevi ne sprejme sklepa, Svetu predloži spremenjeni predlog, o katerem naj bi Svet v roku štirih mesecev vnovič podrobno razpravljal.

47. Izjava o členu 5(3), (4) in (5) Protokola o schengenskem pravnem redu, vključenem v okvir Evropske unije

Konferenca ugotavlja, da je lahko v pogojih, ki bodo opredeljeni v sklepu iz odstavkov 3, 4 ali 5 Protokola o schengenskem pravnem redu, vključenem v okvir Evropske unije, določeno, da zadevna država članica nosi morebitne neposredne finančne posledice, ki bi nujno in neizogibno nastale zaradi prenehanja njenega sodelovanja v nekaterih ali vseh delih pravnega reda, na katere se nanaša sklep Sveta sprejet v skladu s členom 4 navedenega protokola.

48. Izjava v zvezi s Protokolom o stališču Danske

V zvezi s pravnimi akti, ki jih mora sprejeti Svet sam ali skupaj z Evropskim parlamentom in vsebujejo določbe, ki se uporabljajo za Dansko, hkrati pa določbe, ki se zanjo ne uporabljajo, ker temeljijo na pravni podlagi, za katero se uporablja prvi del Protokola o stališču Danske, Konferenca ugotavlja, da Danska izjavlja, da ne bo uporabila svoje glasovalne pravice za preprečitev sprejetja določb, ki se zanjo ne uporabljajo.

Poleg tega Konferenca ugotavlja, da na podlagi njene izjave o členu 222 Danska izjavlja, da bo njeno sodelovanje pri ukrepih ali pravnih aktih na podlagi člena 222 potekalo v skladu s prvim in drugim delom Protokola o stališču Danske.

49. Izjava o Italiji

Konferenca se seznani z dejstvom, da je Protokol o Italiji, ki je bil leta 1957 priložen Pogodbi o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in spremenjen ob sprejetju Pogodbe o Evropski uniji, določal:

"VISOKE POGODBENICE SO SE –

V ŽELJI, da bi uredile nekatere posebne probleme, ki zadevajo Italijo, –

DOGOVORILE o naslednjih določbah, ki so priloga k tej pogodbi:

DRŽAVE ČLANICE SKUPNOSTI

SE SEZNANIJO z dejstvom, da italijanska vlada izvaja desetletni program gospodarskega razvoja za uravnovešanje strukturnih neskladij italijanskega gospodarstva, zlasti z opremljanjem manj razvitih območij južne Italije in otokov ter z ustvarjanjem novih delovnih mest za odpravljanje brezposelnosti,

OPOZARJAJO na to, da so načela in cilje tega programa italijanske vlade preučile in odobrile organizacije za mednarodno sodelovanje, katerih članice so,

PRIZNAVAJO, da je doseganje ciljev italijanskega programa v njihovem skupnem interesu,

SE DOGOVORIJO, da z namenom olajšati italijanski vladi izpolnitev te naloge priporočijo institucijam Skupnosti uporabo vseh sredstev in postopkov iz te pogodbe, zlasti ustrezno uporabo sredstev Evropske investicijske banke in Evropskega socialnega sklada,

SO MNENJA, da bi morale institucije Skupnosti pri uporabi te pogodbe upoštevati obremenitve italijanskega gospodarstva v naslednjih letih in izkoristiti priložnost, da se prepreči ustvarjanje nevarnih napetosti, zlasti v plačilni bilanci ali ravni zaposlenosti, ki bi lahko ogrozile uporabo te pogodbe v Italiji,

PRIZNAVAJO, da je zlasti pri uporabi členov 109h in 109i treba zagotoviti, da ukrepi, ki se jih zahteva od italijanske vlade, ne ogrozijo izvajanja njenega programa gospodarskega razvoja in zviševanja življenjske ravni prebivalstva."

50. Izjava o členu 10 Protokola o prehodni ureditvi

Konferenca poziva Evropski parlament, Svet in Komisijo, da si v okviru svojih pristojnosti v ustreznih primerih in po možnosti v petih letih, predvidenih v členu 10(3) Protokola o prehodni ureditvi, prizadevajo za sprejetje pravnih aktov, ki spreminjajo ali nadomeščajo akte iz člena 10(1) navedenega protokola.

C. IZJAVE DRŽAV ČLANIC

51. Izjava Kraljevine Belgije o nacionalnih parlamentih

Belgija pojasnjuje, da v skladu z njenim ustavnim pravom tako predstavniški dom in senat zveznega parlamenta kot tudi parlamentarne skupščine skupnosti in regij glede na pristojnosti, ki jih izvaja Unija, delujejo kot sestavni del nacionalnega parlamentarnega sistema ali kot domovi nacionalnega parlamenta.

52. Izjava Kraljevine Belgije, Republike Bolgarije, Zvezne republike Nemčije, Helenske republike, Kraljevine Španije, Italijanske republike, Republike Ciper, Republike Litve, Velikega vojvodstva Luksemburg, Republike Madžarske, Republike Malte, Republike Avstrije, Romunije, Republike Slovenije in Slovaške republike o simbolih Evropske unije

Belgija, Bolgarija, Nemčija, Grčija, Španija, Italija, Ciper, Litva, Luksemburg, Madžarska, Malta, Avstrija, Romunije, Slovenija in Slovaška izjavljajo, da bodo simboli, to je zastava, ki predstavlja krog z dvanajstimi zlatimi zvezdami na modri podlagi, himna z naslovom "Oda radosti" iz Devete simfonije Ludwiga van Beethovna, geslo "Združena v raznolikosti", euro kot valuta Evropske unije in Dan Evrope 9. maj, tudi v prihodnje zanje simboli skupne pripadnosti državljanov Evropski uniji in njihove povezave z njo.

53. Izjava Češke republike o Listini Evropske unije o temeljnih pravicah

1. Češka republika opozarja, da se določbe Listine Evropske unije o temeljnih pravicah uporabljajo za institucije in organe Evropske unije ob ustreznem upoštevanju načela subsidiarnosti in razmejitve pristojnosti med Evropsko unijo in njenimi državami članicami, kakor je potrjeno v Izjavi št. 18 o razmejitvi pristojnosti. Poudarja, da se te določbe za države članice uporabljajo le pri izvajanju prava Unije, ne pa pri sprejemanju in izvajanju nacionalnega prava neodvisno od prava Unije.

2. Češka republika prav tako poudarja, da listina ne razširja področja uporabe prava Unije in Uniji ne dodeljuje novih pristojnosti. Listina ne zožuje področja uporabe nacionalnega prava in ne omejuje sedanjih pristojnosti nacionalnih organov na tem področju.

3. Češka republika poudarja, da je treba temeljne pravice in načela, kolikor so v tej listini priznana in izhajajo iz skupnih ustavnih tradicij držav članic, razlagati skladno s temi tradicijami.

4. Nadalje poudarja, da se nobena določba te listine ne sme razlagati kot omejevanje ali ogrožanje človekovih pravic in temeljnih svoboščin, ki jih na njihovem področju uporabe priznavajo pravo Unije in mednarodni sporazumi, katerih pogodbenica je Unija ali vse države članice, zlasti Evropska konvencija o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, ter ustave držav članic.

54. Izjava Zvezne republike Nemčije, Irske, Republike Madžarske, Republike Avstrije in Kraljevine Švedske

Nemčija, Irska, Madžarska, Avstrija in Švedska ugotavljajo, da bistvene določbe Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo od začetka njene veljavnosti niso bile bistveno spremenjene in jih je treba posodobiti. Zato podpirajo zamisel o čimprejšnjem sklicu Konference predstavnikov vlad držav članic.

55. Izjava Kraljevine Španije in Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska

Pogodbi se uporabljata za Gibraltar kot evropsko ozemlje, za katerega zunanje odnose je odgovorna država članica. To ne pomeni nikakršnih sprememb stališč zadevnih držav članic.

56. Izjava Irske o členu 3 Protokola o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice

Irska potrjuje svojo zavezanost Uniji kot območju svobode, varnosti in pravice, ki spoštuje temeljne pravice ter različne pravne sisteme in tradicije držav članic, v katerih je državljanom zagotovljena visoka raven varnosti.

Zato izjavlja, da je trdno odločena uveljavljati pravico iz člena 3 Protokola o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice ter čim dejavneje sodelovati pri sprejemanju ukrepov iz naslova IV tretjega dela Pogodbe o delovanju Evropske unije.

Irska bo čim dejavneje sodelovala zlasti pri ukrepih na področju policijskega sodelovanja.

Poleg tega opozarja, da lahko v skladu s členom 8 Protokola uradno pisno obvesti predsednika Sveta o svoji želji, da zanj ta protokol ne bi več veljal. V treh letih po začetku veljavnosti Pogodbe namerava ponovno preučiti izvajanje teh določb.

57. Izjava Italijanske republike o sestavi Evropskega parlamenta

Italija ugotavlja, da Evropski parlament v skladu s členoma 10 in 14 Pogodbe o Evropski uniji sestavljajo predstavniki državljanov Unije, ki so zastopani proporcionalno upadajoče.

Italija nadalje ugotavlja, da so v skladu s členom 9 Pogodbe o Evropski uniji in členom 20 Pogodbe o delovanju Evropske unije državljani Unije vse osebe z državljanstvom ene od držav članic.

Italija zato meni, da morajo biti brez poseganja v odločitev v zvezi z mandatnim obdobjem 2009–2014 v vsakem sklepu o sestavi Evropskega parlamenta, ki ga sprejme Evropski svet na pobudo Evropskega parlamenta in z njegovo odobritvijo, upoštevana načela iz prvega pododstavka člena 14(2).

58. Izjava Republike Latvije, Republike Madžarske in Republike Malte o črkovanju imena enotne valute v Pogodbah

Ne da bi to vplivalo na poenoteno črkovanje imena enotne valute Evropske unije v Pogodbah, kakor je odtisnjeno na bankovcih in kovancih, Latvija, Madžarska in Malta izjavljajo, da črkovanje imena enotne valute, vključno z njegovimi izpeljankami, ki se uporabljajo v latvijskem, madžarskem in malteškem besedilu pogodb, nikakor ne vpliva na veljavna pravila latvijskega, madžarskega in malteškega jezika.

59. Izjava Kraljevine Nizozemske o členu 312 Pogodbe o delovanju Evropske unije

Kraljevina Nizozemska bo soglašala z odločitvijo iz drugega pododstavka člena 312(2) Pogodbe o delovanju Evropske Unije, ko bo revizija uredbe iz tretjega odstavka člena 311 navedene pogodbe Nizozemski zagotovila zadovoljivo rešitev za njen pretirano negativen položaj neto plačnice v proračun Evropske unije.

60. Izjava Kraljevine Nizozemske o členu 355 Pogodbe o delovanju Evropske unije

Kraljevina Nizozemska izjavlja, da bo pobuda za sklep iz člena 355(6), namenjena spremembi položaja Nizozemskih Antilov in/ali Arube v razmerju do Unije, predložena le na podlagi odločitve, sprejete v skladu s statusom Kraljevine Nizozemske.

61. Izjava Republike Poljske v zvezi z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah

Listina nikakor ne posega v pravico držav članic, da opravljajo zakonodajno funkcijo na področju javne morale, družinskega prava ter varstva človekovega dostojanstva in spoštovanja človekove telesne in duševne celovitosti.

62. Izjava Republike Poljske v zvezi s Protokolom o uporabi Listine Evropske unije o temeljnih pravicah za Poljsko in Združeno kraljestvo

Poljska izjavlja, da ob upoštevanju tradicije, povezane s socialnim gibanjem "Solidarnost", in njegovega pomembnega prispevka v boju za socialne pravice in pravice delavcev v celoti spoštuje socialne pravice in pravice delavcev, določene v pravu Evropske unije, zlasti pa tiste, ki so potrjene v naslovu IV Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.

63. Izjava Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska o opredelitvi izraza "državljeni"

Združeno kraljestvo v zvezi s Pogodbama in Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo ter s katerim koli aktom, ki izhaja iz teh pogodb ali v skladu s temi pogodbami ostaja v veljavi, ponovno poudarja izjavo z dne 31. decembra 1982 o opredelitvi izraza "državljeni", pri čemer pa je treba izraz "državljeni britanskih odvisnih ozemelj" razumeti kot "državljeni britanskih čezmorskih ozemelj".

64. Izjava Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska o volilni pravici za volitve v Evropski parlament

Združeno kraljestvo ugotavlja, da namen člena 14 Pogodbe o Evropski uniji in drugih določb Pogodb ni spremeniti podlage volilne pravice za volitve v Evropski parlament.

**65. Izjava Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska o členu
75 Pogodbe o delovanju Evropske unije**

Združeno kraljestvo v celoti podpira odločne ukrepe glede sprejetja finančnih sankcij za preprečevanje terorizma in z njim povezanih dejavnosti ter boj proti njim. Združeno kraljestvo zato izjavlja, da namerava uveljavljati pravico iz člena 3 Protokola o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice ter sodelovati pri sprejemanju vseh predlogov po členu 75 Pogodbe o delovanju Evropske unije.

PREGLEDNICA PREŠTEVILČENJA (*)

Pogodba o Evropski uniji

Prejšnje številčenje po Pogodbi o Evropski uniji	Novo številčenje po Pogodbi o Evropski uniji
NASLOV I - SKUPNE DOLOČBE	NASLOV I - SKUPNE DOLOČBE
Člen 1	Člen 1
	Člen 2
Člen 2	Člen 3
Člen 3 (razveljavljen) ⁽¹⁾	
	Člen 4
	Člen 5 ⁽²⁾
Člen 4 (razveljavljen) ⁽³⁾	
Člen 5 (razveljavljen) ⁽⁴⁾	
Člen 6	Člen 6
Člen 7	Člen 7
	Člen 8
NASLOV II - DOLOČBE, KI SPREMINJAJO POGODBO O USTANOVITVI EVROPSKE GOSPODARSKE SKUPNOSTI Z NAMENOM USTANOVITI EVROPSKO SKUPNOST	NASLOV II - DOLOČBE O DEMOKRATIČNIH NAČELIH
Člen 8 (razveljavljen) ⁽⁵⁾	Člen 9
	Člen 10 ⁽⁶⁾

⁽¹⁾ Nadomeščen z vsebino člena 7 Pogodbe o delovanju Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: PDEU) in členov 13(1), in 21(3), drugi pododstavek Pogodbe o Evropski uniji (v nadaljnjem besedilu: Pogodba EU).

⁽²⁾ Nadomeščen z vsebino člena 5 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti (v nadaljnjem besedilu: Pogodba ES).

⁽³⁾ Nadomeščen z vsebino člena 15).

⁽⁴⁾ Nadomeščen z vsebino člena 13(2).

⁽⁵⁾ Člen 8 Pogodbe EU, ki je veljal pred začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe (v nadaljnjem besedilu: sedanja Pogodba EU), je spremenil Pogodbo ES. Te spremembe so vnešene v to zadnjo pogodbo in člen 8 je razveljavljen. Njegova številka se uporabi, da se vstavi nova določba.

⁽⁶⁾ Odstavek 4 vsebinsko nadomesti prvi pododstavek člena 191 Pogodbe ES.

(*) Ti dve preglednici izhajata iz preglednic, predvidenih v členu 5 Lizbonske pogodbe, razen srednje kolone, ki je ponazarjala številčenje členov po Lizbonski pogodbi.

Prejšnje številčenje po Pogodbi o Evropski uniji	Novo številčenje po Pogodbi o Evropski uniji
	Člen 11
	Člen 12
NASLOV III - DOLOČBE, KI SPREMINJAJO POGODBO O USTANOVITVI EVROPSKE SKUPNOSTI ZA PREMOG IN JEKLO	NASLOV III - DOLOČBE O INSTITUCIJAH
Člen 9 (razveljavljen) ⁽⁷⁾	Člen 13
	Člen 14 ⁽⁸⁾
	Člen 15 ⁽⁹⁾
	Člen 16 ⁽¹⁰⁾
	Člen 17 ⁽¹¹⁾
	Člen 18
	Člen 19 ⁽¹²⁾
NASLOV IV - DOLOČBE, KI SPREMINJAJO POGODBO O USTANOVITVI EVROPSKE SKUPNOSTI ZA ATOMSKO ENERGIJO	NASLOV IV - DOLOČBE O OKREPLJENEM SODELOVANJU
Člen 10 (razveljavljen) ⁽¹³⁾ Členi 27a do 27e (nadomeščeni) Členi 40 do 40b (nadomeščeni) Členi 43 do 45 (nadomeščeni)	Člen 20 ⁽¹⁴⁾

⁽⁷⁾ Člen 9 sedanje Pogodbe EU spreminja Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo. Ta zadnja pogodba je prenehala veljati 23. julija 2002. Člen 9 je razveljavljen in njegova številka se uporabi, da se tam vstavi nova določba.

⁽⁸⁾ — Odstavka 1 in 2 nadomestita vsebinsko člen 189 Pogodbe ES;
— odstavki 1 do 3 vsebinsko nadomestijo odstavke 1 do 3 člena 190 Pogodbe ES;
— odstavek 1 vsebinsko nadomesti prvi pododstavek člena 192 Pogodbe ES;
— odstavek 4 vsebinsko nadomesti prvi pododstavek člena 197 Pogodbe ES.

⁽⁹⁾ Vsebinsko nadomesti člen 4.

⁽¹⁰⁾ — Odstavek 1 vsebinsko nadomesti prvo in drugo alineo člena 202 Pogodbe ES;
— odstavka 2 in 9 vsebinsko nadomestita člen 203 Pogodbe ES;
— odstavka 4 in 5 vsebinsko nadomestita odstavke 2 in 4 člena 205 Pogodbe ES.

⁽¹¹⁾ — Odstavek 1 vsebinsko nadomesti člen 211 Pogodbe ES;
— odstavki 3 in 7 vsebinsko nadomestijo člen 214 Pogodbe ES;
— odstavek 6 vsebinsko nadomesti odstavke 1, 3 in 4 člena 217 Pogodbe ES.

⁽¹²⁾ — Vsebinsko nadomesti člen 220 Pogodbe ES;
— prvi pododstavek odstavka 2 vsebinsko nadomesti prvi pododstavek člena 221 Pogodbe ES.

⁽¹³⁾ Člen 10 sedanje Pogodbe EU spreminja Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti za jedrsko energijo. Te spremembe so vnešene v to zadnjo pogodbo in člen 10 je razveljavljen. Njegova številka se uporabi, da se tam vstavi nova določba.

⁽¹⁴⁾ Nadomesti tudi člena 11 in 11a Pogodbe ES.

Prejšnje številčenje po Pogodbi o Evropski uniji	Novo številčenje po Pogodbi o Evropski uniji
NASLOV V - DOLOČBE O SKUPNI ZUNANJI IN VARNOSTNI POLITIKI	NASLOV V - SPLOŠNE DOLOČBE O ZUNANJEM DELOVANJU UNIJE IN POSEBNE DOLOČBE O SKUPNI ZUNANJI IN VARNOSTNI POLITIKI
	Poglavje 1 - Splošne določbe o zunanjem delovanju Unije
	Člen 21
	Člen 22
	Poglavje 2 - Posebne določbe o Skupni zunanji in varnostni politiki
	Oddelek 1 - Skupne določbe
	Člen 23
Člen 11	Člen 24
Člen 12	Člen 25
Člen 13	Člen 26
	Člen 27
Člen 14	Člen 28
Člen 15	Člen 29
Člen 22 (prestavljen)	Člen 30
Člen 23 (prestavljen)	Člen 31
Člen 16	Člen 32
Člen 17 (prestavljen)	Člen 42
Člen 18	Člen 33
Člen 19	Člen 34
Člen 20	Člen 35
Člen 21	Člen 36
Člen 22 (prestavljen)	Člen 30
Člen 23 (prestavljen)	Člen 31
Člen 24	Člen 37

Prejšnje številčenje po Pogodbi o Evropski uniji	Novo številčenje po Pogodbi o Evropski uniji
Člen 25	Člen 38
	Člen 39
Člen 47 (prestavljen)	Člen 40
Člen 26 (razveljavljen)	
Člen 27 (razveljavljen)	
Člen 27a (nadomeščen) ⁽¹⁵⁾	Člen 20
Člen 27b (nadomeščen) ⁽¹⁵⁾	Člen 20
Člen 27c (nadomeščen) ⁽¹⁵⁾	Člen 20
Člen 27d (nadomeščen) ⁽¹⁵⁾	Člen 20
Člen 27e (nadomeščen) ⁽¹⁵⁾	Člen 20
Člen 28	Člen 41
	Oddelek 2 - Določbe o Skupni varnostni in obrambni politiki
Člen 17 (prestavljen)	Člen 42
	Člen 43
	Člen 44
	Člen 45
	Člen 46
NASLOV VI - DOLOČBE O POLICIJSKEM IN PRAVOSODNEM SODELOVANJU V KAZENSKI ZADEVAH (razveljavljen) ⁽¹⁶⁾	
Člen 29 (nadomeščen) ⁽¹⁷⁾	
Člen 30 (nadomeščen) ⁽¹⁸⁾	
Člen 31 (nadomeščen) ⁽¹⁹⁾	

⁽¹⁵⁾ Členi 27a do 27e sedanje Pogodbe EU z določbami o okrepljenem sodelovanju so nadomeščeni s členi 326 do 334 PDEU.

⁽¹⁶⁾ Naslov VI sedanje Pogodbe EU z določbami o policijskem in pravosodnem sodelovanju na kazenskem področju, se nadomesti z določbami poglavij 1,4 in 5 naslova IV (preštevilčen V) tretjega dela PDEU.

⁽¹⁷⁾ Nadomeščen s členom 67 PDEU.

⁽¹⁸⁾ Nadomeščen s členoma 87 in 88 PDEU.

⁽¹⁹⁾ Nadomeščen s členi 82, 83 in 85 PDEU.

Prejšnje številčenje po Pogodbi o Evropski uniji	Novo številčenje po Pogodbi o Evropski uniji
Člen 32 (nadomeščen) ⁽²⁰⁾	
Člen 33 (nadomeščen) ⁽²¹⁾	
Člen 34 (razveljavljen)	
Člen 35 (razveljavljen)	
Člen 36 (nadomeščen) ⁽²²⁾	
Člen 37 (razveljavljen)	
Člen 38 (razveljavljen)	
Člen 39 (razveljavljen)	
Člen 40 (nadomeščen) ⁽²³⁾	Člen 20
Člen 40a (nadomeščen) ⁽²³⁾	Člen 20
Člen 40b (nadomeščen) ⁽²³⁾	Člen 20
Člen 41 (razveljavljen)	
Člen 42 (razveljavljen)	
NASLOV VII - DOLOČBE O OKREPLJENEM SODELOVANJU (razveljavljen) ⁽²⁴⁾	NASLOV IV - DOLOČBE O OKREPLJENEM SODELOVANJU
Člen 43 (nadomeščen) ⁽²⁴⁾	Člen 20
Člen 43a (nadomeščen) ⁽²⁴⁾	Člen 20
Člen 43b (nadomeščen) ⁽²⁴⁾	Člen 20
Člen 44 (nadomeščen) ⁽²⁴⁾	Člen 20
Člen 44a (razveljavljen) ⁽²⁴⁾	Člen 20
Člen 45 (nadomeščen) ⁽²⁴⁾	Člen 20
NASLOV VIII - KONČNE DOLOČBE	NASLOV VI - KONČNE DOLOČBE
Člen 46 (razveljavljen)	
	Člen 47

⁽²⁰⁾ Nadomeščen s členom 89 PDEU.

⁽²¹⁾ Nadomeščen s členom 72 PDEU.

⁽²²⁾ Nadomeščen s členom 71 PDEU.

⁽²³⁾ Členi 40 do 40b sedanje Pogodbe EU z določbami o okrepljenem sodelovanju so nadomeščeni s členi 326 do 334 PDEU.

⁽²⁴⁾ Členi 43 do 45 in naslov VII sedanje Pogodbe EU z določbami o okrepljenem sodelovanju so nadomeščeni s členi 326 do 334 PDEU.

Prejšnje številčenje po Pogodbi o Evropski uniji	Novo številčenje po Pogodbi o Evropski uniji
Člen 47 (prestavljen)	Člen 40
Člen 48	Člen 48
Člen 49	Člen 49
	Člen 50
	Člen 51
	Člen 52
Člen 50 (razveljavljen)	
Člen 51	Člen 53
Člen 52	Člen 54
Člen 53	Člen 55